

Dziennik Urzędowy L 332

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

18 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie (WE) nr 1490/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 954/79 dotyczące ratyfikacji lub przystąpienia przez państwa członkowskie do Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żelazowych ⁽¹⁾** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1491/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1492/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre produkty pochodzące z Chile** 5
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych** 7
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane ⁽¹⁾** 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 22 EUR

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾ 27

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/839/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 listopada 2007 r. dotycząca zawarcia Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą 46

Umowa o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą 48

2007/840/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz 66

Umowa między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz 68

Komisja

2007/841/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 września 2007 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/E-2/39.141 – Fiat) (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4274)..... 77

2007/842/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2004/4/WE upoważniającą państwa członkowskie do tymczasowego podejmowania środków nadzwyczajnych przeciwko rozprzestrzenianiu się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith w odniesieniu do Egiptu (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5898)..... 80

2007/843/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. dotycząca zatwierdzenia programów zwalczania salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* w niektórych krajach trzecich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającą decyzję 2006/696/WE w odniesieniu do pewnych wymagań zdrowia publicznego w przywozie drobiu i jaj wylęgowych (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6094) ⁽¹⁾..... 81

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2007/844/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję Komisji 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech** (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6702) ⁽¹⁾ 101
-

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem** 103
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe** (Dz.U. L 15 z 20.1.2007) 106

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1490/2007 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 954/79 dotyczące ratyfikacji lub przystąpienia przez państwa członkowskie do Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 954/79 ⁽³⁾ przewiduje wymogi, które państwa członkowskie mają obowiązek spełnić podczas ratyfikacji Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych lub przystąpienia do niej.

(2) Konwencja w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych określa międzynarodowe ramy

regulacyjne dla konferencji żeglugi liniowej, w szczególności poprzez zasady dotyczące dostępu armatorów mających siedzibę na terytorium państw stron konwencji do udziału w handlu, które to ramy służą wzajemnej wymianie handlowej.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1419/2006 z dnia 25 września 2006 ⁽⁴⁾ uchyliło rozporządzenie Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego ⁽⁵⁾, które między innymi przewiduje wyłączenie spod zakazu, o którym mowa w art. 81 ust. 1 Traktatu w odniesieniu do konferencji żeglugi liniowej.

(4) Po upływie okresu przejściowego przewidzianego w art. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1419/2006 zakaz określony w art. 81 ust. 1 Traktatu będzie mieć zastosowanie do regularnych usług transportu morskiego oraz w konsekwencji konferencje żeglugi liniowej nie będą już mieć prawa do prowadzenia operacji wymiany handlowej do oraz z portów państw członkowskich.

(5) Państwa członkowskie zostaną zatem pozbawione możliwości wypełniania zobowiązań spoczywających na nich na mocy Konwencji w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych. Państwa członkowskie nie będą już miały wtedy możliwości ratyfikacji, zatwierdzenia ani przystąpienia do tej konwencji. Rozporządzenie (EWG) nr 954/79 przestanie w związku z tym mieć zastosowanie i powinno zostać uchylone ze skutkiem od zakończenia okresu przejściowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1419/2006, tj. od dnia 18 października 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 27.10.2007, str. 62.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), decyzja Rady z dnia 22 listopada 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 17.5.1979, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1/2003 (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (EWG) nr 954/79 zostaje niniejszym uchylone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 18 października 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1491/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	168,9
	MA	95,7
	TN	157,6
	TR	100,0
	ZZ	130,6
0707 00 05	JO	237,0
	MA	47,6
	TR	95,0
	ZZ	126,5
0709 90 70	MA	58,1
	TR	104,7
	ZZ	81,4
0709 90 80	EG	359,4
	ZZ	359,4
0805 10 20	AR	19,6
	TR	91,1
	ZA	38,1
	ZW	14,0
	ZZ	40,7
0805 20 10	MA	75,7
	ZZ	75,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	15,2
	IL	66,9
	TR	73,3
	ZZ	51,8
0805 50 10	EG	81,3
	IL	82,7
	MA	119,9
	TR	97,3
	ZZ	95,3
0808 10 80	CA	86,7
	CN	107,4
	MK	32,8
	US	88,4
	ZZ	78,8
0808 20 50	CN	51,5
	US	122,8
	ZZ	87,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1492/2007

z dnia 17 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre produkty pochodzące z Chile

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wykonania dla Wspólnoty przepisów dotyczących taryfy celnej przewidzianych w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 312/2003 wprowadza dla Wspólnoty przepisy celne określone w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony⁽²⁾.
- (2) Na mocy decyzji 2005/106/WE⁽³⁾ Rada przyjęła Protokół w sprawie zawarcia Układu o Stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej⁽⁴⁾ (zwany dalej „Protokołem”). Protokół zawiera nowe koncesje celne Wspólnoty, których część ograniczona jest kontyngentami taryfowymi.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 305/2005 z dnia 19 października 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre produkty pochodzące z Chile wprowadziło nowe koncesje.
- (4) Zgodnie z Protokołem od dnia 1 stycznia 2005 r. wielkość nowych kontyngentów taryfowych powinna być podnoszona o pięć procent ilości początkowej rocznie.

W celu zachowania jasności konieczne jest określenie całkowitej wielkości nowych kontyngentów taryfowych dostępnych od 2005 r. na te produkty, uwzględniającej wzrost przewidziany na rok 2005.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 312/2003.
- (6) W związku z tym, że wielkość kontyngentów taryfowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi obowiązywać od dnia 1 stycznia 2005 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia i wejść niezwłocznie w życie.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 312/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Roczna wielkość kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.1941 w załączniku jest podnoszona kolejno co roku o pięć procent ilości początkowej, począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r.”;

- 2) załącznik zmienia się w sposób przedstawiony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 20.2.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 305/2005 (Dz.U. L 52 z 25.2.2005, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 352 z 30.12.2002, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 38 z 10.2.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 10.2.2005, str. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W tabelę przedstawionej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 312/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wierszu dla kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.1925 roczna wielkość kontyngentu taryfowego w kolumnie czwartej otrzymuje brzmienie:

„581,50 tony (*)

(*) Niniejszą roczną wielkość kontyngentu stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r. Jest ona zwiększana kolejno co roku o 26,50 tony (pięć procent wielkości początkowej wynoszącej 530 ton), po raz pierwszy w 2006 r. za ten rok.”;

2. w wierszu dla kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.1929 roczna wielkość kontyngentu taryfowego w kolumnie czwartej otrzymuje brzmienie:

„42 275 ton (**)

(**) Niniejszą roczną wielkość kontyngentu stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r. Jest ona zwiększana kolejno co roku o 1 925 ton (pięć procent wielkości początkowej wynoszącej 38 500 ton), po raz pierwszy w 2006 r. za ten rok.”;

3. w wierszu dla kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.1941 roczna wielkość kontyngentu taryfowego w kolumnie czwartej otrzymuje brzmienie:

„1 050 ton (***)

(***) Niniejszą roczną wielkość kontyngentu stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r. Jest ona zwiększana kolejno co roku o 50 ton (pięć procent wielkości początkowej wynoszącej 1 000 ton), po raz pierwszy w 2006 r. za ten rok.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1493/2007

z dnia 17 grudnia 2007 r.

określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2;

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dane przesyłane przez importerów i producentów powinny obejmować szacowane ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, które mają być wykorzystane dla głównych kategorii zastosowań, w tym ilości do wykorzystania jako surowiec, aby zapewnić dodatkowe informacje dla Komisji i państw członkowskich w celu pozyskania danych o emisji dla właściwych sektorów.
- (2) Producenci nabywają od innych producentów i sprzedają innym producentom fluorowane gazy cieplarniane z przyczyn komercyjnych i w tych przypadkach sprawozdanie na temat ilości tych substancji według głównych kategorii zastosowań może złożyć tylko producent nabywający.

(3) W odniesieniu do formatu sprawozdań skonsultowano się z zainteresowanymi stronami i wzięto pod uwagę ich doświadczenia w zakresie sprawozdawczości wynikające ze stosowania rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową ⁽²⁾.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Format sprawozdania wymienionego w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

ZAŁĄCZNIK

FORMULARZ SPRAWOZDANIA DLA PRODUCENTÓW, IMPORTERÓW I EKSPORTERÓW
FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

CZĘŚĆ 1

WPROWADZENIE

Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych wymaga, aby od początku 2008 r. (w odniesieniu do działań prowadzonych w 2007 r.) producenci, importerzy i eksporterzy gazów cieplarnianych składali Komisji Europejskiej sprawozdania na temat niektórych działań. Poniższy formularz ma być wypełniany przez producentów, importerów i eksporterów działających w obrębie Wspólnoty Europejskiej, którzy produkują, przywożą i/lub wywożą więcej niż jedną tonę metryczną fluorowanych gazów cieplarnianych lub preparatów zawierających fluorowane gazy cieplarniane rocznie.

Ilości przywożone lub wywożone obejmują wysyłki masowe, w tym ilości wystane z urządzeniami dla celów naładowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie naładowanym). Wykazany przywóz i wywóz fluorowanych gazów cieplarnianych powinien uwzględniać tylko ilości przywożone z krajów poza Wspólnotą lub wywożone do krajów poza Wspólnotą. Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 nie wymaga również od importerów zgłaszania ilości zakupionych od producentów lub dystrybutorów działających w obrębie Wspólnoty ani ilości zapasów pierwotnie uzyskanych od producentów lub dystrybutorów działających w obrębie Wspólnoty.

Spółki, które produkują i gromadzą więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych jako produkt uboczny z innej produkcji chemicznej (np. produkcji HFC-23 z produkcji HCFC-22), są odpowiedzialne za wypełnienie niniejszego formularza, aby wykazać zgromadzone fluorowane gazy cieplarniane; w niniejszym formularzu nie jest wymagane wykazanie produktów ubocznych emitowanych i niegromadzonych.

POUFNOŚĆ

Wszystkie informacje zawarte w niniejszym sprawozdaniu są uznane za ściśle poufne. Informacje szczegółowe dotyczące spółki nie podlegają publikacji; wszystkie dane spółek są łączone w postaci sprawozdań podsumowujących przed ich publikacją. Wszelkie wątpliwości dotyczące poufności należy zgłaszać Komisji lub podmiotowi wskazanemu przez Komisję.

INSTRUKCJE

Należy wypełnić właściwe części niniejszego formularza w odniesieniu do działań prowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym (tj. sprawozdanie na temat działań prowadzonych w 2007 r. należy sporządzić i złożyć w 2008 r., najpóźniej do dnia 31 marca). Dla informacji, w części 2 przedstawiono definicje, które mogą przydać się przy wypełnianiu formularza, i zestawienie podlegających regulacji fluorowanych gazów cieplarnianych z odpowiadającymi im numerami CAS.

Należy zauważyć, że sprawozdanie jest normalnie sporządzane na poziomie spółki (a nie zakładu).

Złożenie

Niniejsze sprawozdanie po wypełnieniu należy złożyć najpóźniej do dnia 31 marca roku przypadającego po roku, którego dotyczy to sprawozdanie. Sprawozdanie należy złożyć Komisji lub podmiotowi wyznaczonemu przez Komisję i właściwym organom w swoim państwie członkowskim.

CZĘŚĆ 2

Definicje

Fluorowane gazy cieplarniane: fluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i heksafluorek siarki (SF₆), wyszczególnione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz preparaty zawierające te substancje, z wyłączeniem substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Preparat (w przemyśle preparaty określane są często jako mieszaniny): mieszanina złożona z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest fluorowanym gazem cieplarnianym, z wyjątkiem przypadków, w których całkowity wskaźnik cieplarniany preparatu wynosi mniej niż 150. Całkowity wskaźnik cieplarniany dla danego preparatu określany jest zgodnie z częścią 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych.

Wprowadzenie do obrotu: dla celów niniejszych formularzy sprawozdań, wprowadzanie do obrotu oznacza dostarczanie lub udostępnianie osobie trzeciej w obrębie Wspólnoty po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, masowych ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym przywóz na obszar celnego Wspólnoty, z wyłączeniem fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniach.

Współproducent wspólnotowy: producent fluorowanych gazów cieplarnianych na obszarze Wspólnoty, z którym inny producent może zawierać transakcje (tj. transakcje sprzedaży i kupna fluorowanych gazów cieplarnianych).

Surowiec: każda substancja poddawana chemicznemu przekształceniu w procesie, w którego wyniku substancja chemiczna jest całkowicie przekształcona w stosunku do składu pierwotnego i który związany jest z nieistotnymi poziomami emisji.

Odzysk: przetworzenie odzyskanego fluorowanego gazu cieplarnianego, aby spełnić określoną normę wydajności.

Recycling: ponowne wykorzystanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania.

Zniszczenie: proces, za pomocą którego całość lub większość fluorowanych gazów cieplarnianych zostaje trwale przekształcona lub rozłożona na jedną stabilną substancję lub większą liczbę takich stabilnych substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi.

Uwaga: Produkcja preparatów fluorowanych gazów cieplarnianych dotyczy produkcji elementów składowych preparatu, a nie procesu mieszania.

Składanie sprawozdań na temat produkcji fluorowanych gazów w charakterze produktu ubocznego

Niniejszego formularza nie należy stosować dla celów zgłaszania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych jako produktów ubocznych z produkcji innych substancji chemicznych (np. emisji HFC-23 przy produkcji HCFC-22); nie należy składać sprawozdania na temat produkcji fluorowanych gazów cieplarnianych jako produktu ubocznego, emitowanego bezpośrednio do atmosfery. Spółki, które produkują fluorowe gazy cieplarniane jako produkt uboczny z innej produkcji chemicznej i gromadzą fluorowane gazy cieplarniane jako produkt uboczny, odpowiadają jednak za wypełnienie niniejszego formularza, aby uwzględnić zgromadzone fluorowane gazy cieplarniane, które uznaje się za nową produkcję.

Fluorowane gazy cieplarniane objęte rozporządzeniem (WE) nr 842/2006		
<p>W tabeli poniżej wymieniono regulowane fluorowane gazy cieplarniane z odpowiadającymi im numerami nadanymi przez Chemical Abstract Service (CAS). Dla celów nomenklatury scalonej (CN8) regulowanych fluorowanych gazów cieplarnianych należy odwołać się do obowiązującego rozporządzenia opublikowanego nie później niż 31 października roku przed rokiem, którego dotyczy, dostępnego pod adresem: http://europa.eu.int/eur_lex/lex/en/index.htm.</p>		
Regulowane fluorowane gazy cieplarniane	Wzór chemiczny	Numer CAS
Heksafluorek siarki	SF ₆	2551-62-4
Fluorowęglowodory (HFC):		
HFC-23	CHF ₃	75-46-7
HFC-32	CH ₂ F ₂	75-10-5
HFC-41	CH ₃ F	593-53-3
HFC-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	138495-42-8
HFC-125	C ₂ HF ₅	354-33-6
HFC-134	C ₂ H ₂ F ₄	359-35-3
HFC-134a	CH ₂ FCF ₃	811-97-2
HFC-152a	C ₂ H ₄ F ₂	75-37-6
HFC-143	C ₂ H ₃ F ₃	430-66-0
HFC-143a	C ₂ H ₃ F ₃	420-46-2
HFC-227ea	C ₃ HF ₇	431-89-0
HFC-236cb	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	677-56-5
HFC-236ea	CHF ₂ CHFCF ₃	431-63-0
HFC-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	690-39-1
HFC-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	679-86-7
HFC-245fa	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	460-73-1
HFC-365mfc	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	406-58-6
Perfluorowęglowodory (PFC):		
Perfluorometan	CF ₄	75-73-0
Perfluoroetan	C ₂ F ₆	76-16-4
Perfluoropropan	C ₃ F ₈	76-19-7
Perfluorobutan	C ₄ F ₁₀	355-25-9
Perfluoropentan	C ₅ F ₁₂	678-26-2
Perfluoroheksan	C ₆ F ₁₄	355-42-0
Perfluorocyklobutan	c-C ₄ F ₈	115-25-3
Preparaty PFC lub preparaty HFC	Różny	Różny

CZĘŚĆ 3

Informacje kontaktowe spółki	
Nazwa spółki: _____	Data złożenia: _____
Adres spółki: _____	Rok transakcji (rok, którego dotyczy niniejsze sprawozdanie): _____
Kod pocztowy: _____	
Kraj: _____	
Osoba wyznaczona do kontaktów: _____	
Telefon: _____	
Faks: _____	
Email: _____	
☐ Poświadczam, że jestem upoważnionym przedstawicielem wymienionej spółki i osobiście sprawdziłem, a także znam informacje przedstawione w niniejszym dokumencie i wszystkich załącznikach do niego. Według mojej najlepszej wiedzy wszystkie dostarczone informacje są prawdziwe, dokładne i kompletne.	

Transakcje dotyczące fluorowanych gazów cieplarnianych
<p>Złożenie sprawozdania wymagane jest od każdego podmiotu, który wyprodukował, dokonał przywozu i/lub wywozu więcej niż jednej tony metrycznej fluorowanych gazów cieplarnianych lub preparatów zawierających fluorowane gazy cieplarniane rocznie. Należy wybrać rodzaj/rodzaje transakcji dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w danym okresie sprawozdawczym. W odniesieniu do produkcji i/lub przywozu fluorowanych gazów cieplarnianych należy wskazać również rodzaj/rodzaje wyprodukowanego/przywiezionego fluorowanego gazu cieplarnianego.</p>
☐ Produkcja <ul style="list-style-type: none"> ☐ HFCs ☐ PFCs ☐ SF₆
☐ Przywóz <ul style="list-style-type: none"> ☐ Preparaty HFC/HFC ☐ Preparaty PFC/PFC ☐ SF₆
☐ Wywóz
<p>W zależności od wskazanych powyżej rodzajów fluorowanych gazów cieplarnianych i rodzajów transakcji, należy wypełnić wszystkie stosowne załączone formularze sprawozdawcze.</p>

CZĘŚĆ 4

Sprawozdanie zawierające dane dotyczące produkcji i przywozu HFC
Dla celów przekazywania danych na temat produkcji i przywozu HFC opracowano pięć formularzy opisanych poniżej. Należy sprawdzić, który formularz dotyczy Państwa spółki, i wypełnić go.
Formularz 1 dla producenta i importera: HFC
Niniejszy formularz służy do zgłaszania produkcji i/lub przywozu HFC, w tym HFC do produkcji preparatów. W tym formularzu należy wykazać również składniki preparatów HFC, wyprodukowane lub przywiezione jako substancje i wymieszane lub przywiezione jako preparaty i ponownie wymieszane. Uwzględniono w nim tylko najbardziej powszechne HFC. Uwaga: — jeśli Państwa spółka przywozła lub zakupiła preparaty, które nie podlegały powtórnemu mieszanii, te substancje należy wykazać w formularzu 3, — jeśli Państwa spółka przywozła lub wyprodukowała HFC lub preparaty HFC, które nie są wymienione w niniejszym formularzu, należy przejść do formularza 2.
Formularz 1 dla współproducenta (tylko dla producentów)
Formularz ten służy do zgłaszania transakcji dotyczących najbardziej powszechnych HFC zawieranych przez współproducentów. Należy upewnić się, że sumy są zgodne z sumami wykazanymi w formularzu 1 dla producenta i importera.
Formularz 2 dla producenta i importera: pozostałe HFC
Niniejszy formularz służy do zgłaszania HFC niewymienionych w formularzu 1. W tym formularzu należy wykazać również składniki preparatów HFC, wyprodukowane lub przywiezione jako substancje i wymieszane lub przywiezione jako preparaty i ponownie wymieszane przez Państwa spółkę. Uwaga: — jeśli Państwa spółka przywozła lub zakupiła preparaty, które nie podlegały powtórnemu mieszanii, te substancje należy wykazać w formularzu 3.
Formularz 2 dla współproducenta (tylko dla producentów)
Formularz ten służy do zgłaszania transakcji zawartych przez współproducenta, dotyczących pozostałych HFC, niewymienionych w formularzu 1 dla współproducenta. Należy zapewnić, że sumy są zgodne z sumami wykazanymi w formularzu 2 dla producenta i importera.
Formularz 3 dla importera: preparaty HFC (tylko dla importerów)
Formularz ten służy do wykazania przywozu preparatów HFC, które nie zostały poddane ponownemu zmieszaniu przez Państwa spółkę. Uwaga: — jeśli Państwa spółka przywozła HFC dla celów wykorzystania w preparatach, substancje te należy wykazać w formularzu 1 i/lub formularzu 2, — jeśli Państwa spółka przywozła preparaty HFC i dokonała ich powtórnego zmieszania, substancje te należy wykazać w formularzu 1 i/lub formularzu 2.

Formularz 1 dla producenta i importera: HFC

Proszę odpowiednio wypełnić tabelę, aby wykazać wszystkie transakcje (w tonach metrycznych) dotyczące HFC za okres sprawozdawczy. Producenci preparatów HFC powinni skorzystać z niniejszego formularza, aby wykazać każdy składnik preparatu. (szczegółowe instrukcje zawiera wprowadzenie w części 4.) W przypadku HFC niewymienionych w niniejszej tabeli należy przejść do formularza 2. Ilości przywiezione lub wywiezione zawierają wysyłki masowe, w tym ilości wysłane z urządzeniami dla celów naładowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie naładowanym). Importerzy, którzy również dokonują zakupów u producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty lub składają ilości zakupione od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty, nie są zobowiązani do wykazania tych ilości. Jeśli przewidywane zastosowanie to „Inne” lub „Nieznane”, w miejscu pod tabelą należy przedstawić dodatkowe wyjaśnienie. Definicje terminów znajdują się w części 2.

Transakcje/ (tony metryczne)	HFC-32	HFC-125	HFC-134a	HFC-143a	HFC-152a	HFC-227ea	HFC-245fa	HFC-365mfc	HFC-43-10mee
A Całkowita nowa produkcja w zakładach spółki									
B Ilość przywieziona na obszar Wspólnoty									
C Ilość wywieziona poza obszar Wspólnoty przeznaczona na sprzedaż									
D Pozostałe ilości zgromadzone dla celów odzysku lub zniszczenia z obszaru Wspólnoty									
Transakcje dotyczące tylko producentów									
E Zakupy od współproducentów z obszaru Wspólnoty									
F Sprzedaż na rzecz współproducentów z obszaru Wspólnoty									
G Ilości zakupione z innych źródeł na obszarze Wspólnoty									
Zapasy przechowywane w ciągu roku sprawozdawczego ^(a)									
H Zapasy na dzień 1 stycznia									
I Zapasy na dzień 31 grudnia									
Odzysk, zniszczenie i wykorzystanie jako surowiec									
J Ilość odzyskana przez spółkę									
K Ilość zniszczona przez spółkę (w zakładzie)									
L Ilość zniszczona w imieniu spółki (poza zakładem na obszarze Wspólnoty)									
M Ilość wykorzystana jako surowiec przez spółkę									
Ilość netto dostępna do sprzedaży na obszarze Wspólnoty									
N Wyliczona suma (A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L-M)									
Przewidywane zastosowanie ilości po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym (najlepsze szacunki) ^(b)									
O Chłodnictwo i klimatyzacja									
P Ochrona przeciwpożarowa									
Q Aerozole									
R Rozpuszczalniki									
S Pianki									
T Surowiec									
U Inne lub nieznane ^(c)									
V Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym ^(b) (O+P+Q+R+S+T+U)									
W Razem sprzedaż (C+F+N)									
<p>^(a) Importerzy powinni wykazać wyłącznie ilości przywiezione przechowywane jako zapasy, tj. inne niż zgromadzone ilości pierwotnie uzyskane od producentów lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty (odpowiednio najlepsze szacunki). Producenci powinni wykazać wszystkie ilości składowane bez względu na pochodzenie.</p> <p>^(b) Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym nie obejmuje ilości wcześniej w posiadaniu importerów i/lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty. W związku z tym w przypadku importerów wiersz V powinien odpowiadać wierszowi N; w przypadku producentów wiersz V powinien być równy wierszowi N minus ilości sprzedane na rynku wspólnotowym, które zostały wcześniej zakupione od importerów/dystrybutorów z obszaru Wspólnoty w danym roku sprawozdawczym lub w poprzednim roku.</p> <p>^(c) Proszę wskazać inne zastosowania poniżej. Jeśli przewidywane zastosowanie jest nieznane, proszę wyjaśnić, dlaczego.</p>									

Ilość netto dostępna do sprzedaży na obszarze Wspólnoty											
N	Wyliczona suma A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L-M)										
Przewidywane zastosowanie ilości po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym (najlepsze szacunki) (e)											
O	Chłodnictwo i klimatyzacja										
P	Ochrona przeciwpożarowa										
Q	Aerozole										
R	Rozpuszczalniki										
S	Pianki										
T	Surowiec										
U	Inne lub nieznanne (d)										
V	Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym (e) (O+P+Q+R+S+T+U)										
W	Razem sprzedaż (C+F+N)										
<p>(e) Niniejszy formularz nie służy do wykazywania emisji HFC-23 z produkcji HCFC-22.</p> <p>(b) Importerzy powinni wykazać wyłącznie ilości przywiezione przechowywane jako zapasy, tj. inne niż zgromadzone ilości pierwotnie uzyskane od producentów lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty (odpowiednio najlepsze szacunki). Producenci powinni wykazać wszystkie ilości składowane bez względu na pochodzenie.</p> <p>(c) Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym nie obejmuje ilości wcześniej w posiadaniu importerów i/lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty. W związku z tym, w przypadku importerów wiersz V powinien odpowiadać wierszowi N; w przypadku producentów wiersz V powinien być równy wierszowi N minus ilości sprzedane na rynku wspólnotowym, które zostały wcześniej zakupione od importerów/dystrybutorów z obszaru Wspólnoty w danym roku sprawozdawczym lub w poprzednim roku.</p> <p>(d) Proszę wskazać inne zastosowania poniżej. Jeśli przewidywane zastosowanie jest nieznanne, proszę wyjaśnić dlaczego.</p>											

Opis przewidywanego zastosowania „Innego” i/lub wyjaśnienie „Nieznanego” przewidywanego zastosowania. Proszę określić rodzaj fluorowanego gazu cieplarnianego, jeśli przewidywane zastosowanie więcej niż jednego fluorowanego gazu cieplarnianego oznaczono jako „Inne” lub „Nieznane”.

Formularz 3 dla importera: preparaty HFC*

*Z wyłączeniem preparatów powtórnie mieszanych przez spółkę

Proszę odpowiednio wypełnić tabelę, aby wykazać wszystkie transakcje (w tonach metrycznych) dotyczące preparatów HFC za okres sprawozdawczy. Niniejszy formularz służy do wykazania preparatów, które spółka wyprodukowała lub poddała ponownemu zmieszaniu. Jeśli tabela poniżej nie zawiera rodzajów preparatów HFC przywożonych przez spółkę, aby wskazać dodatkowe rodzaje preparatów i przedstawić informacje o nich, należy skorzystać z pustej kolumny (należy pamiętać o wykazaniu składu). W przypadku preparatów, które zawierają również PFC, odpowiednie ilości należy wykazać na formularzu dla producenta i importera PFC lub w niniejszym formularzu; informacji nie należy powtarzać. Ilości przywiezione lub wywiezione zawierają wysyłki masowe, w tym ilości wysłane z urządzeniami dla celów naładowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie naładowanym). Importerzy, którzy również dokonują zakupów od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty, nie są zobowiązani do wykazania tych ilości. Dokładne instrukcje zawiera wprowadzenie w części 4, a definicje terminów można znaleźć w części 2.

Transakcje/ (tony metryczne)	R-404a	R-407c	R-410a	R-507	Inne preparaty HFC (proszę wskazać nazwę i skład) (e)	
					Nazwa	Nazwa
A	Ilość przywieziona na obszar Wspólnoty					
B	Ilość wywieziona poza obszar Wspólnoty na sprzedaż					
C	Pozostałe ilości zgromadzone dla celów odzysku lub zniszczenia z obszaru Wspólnoty					
Zapasy przechowywane w ciągu roku sprawozdawczego (b)						
D	Zapasy na dzień 1 stycznia					
E	Zapasy na dzień 31 grudnia					
Odzysk, zniszczenie i wykorzystanie jako surowiec						
F	Ilość odzyskana przez spółkę					
G	Ilość zniszczona przez spółkę (w zakładzie)					
H	Ilość zniszczona w imieniu spółki (poza zakładem na obszarze Wspólnoty)					
I	Ilość wykorzystana jako surowiec przez spółkę					
Ilość netto dostępna do sprzedaży na obszarze Wspólnoty						
J	Wyliczona suma (A-B+C+D+E-E-F-G-H)					
Przewidywane zastosowanie ilości po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym (najlepsze szacunki)						
K	Chłodnictwo i klimatyzacja					
L	Ochrona przeciwpożarowa					
M	Aerozole					
N	Rozpuszczalniki					
O	Pianki					
P	Surowiec					
Q	Inne lub nieznanne (e)					
R	Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym (d) (K+L+M+N+O+P+Q)					
S	Razem sprzedaż (B+J)					
(e) a Skład preparatu dla każdego preparatu HFC dodanego do tabeli należy wskazać poniżej tej tabeli. W przypadku preparatów, które zawierają również PFC, odpowiednie ilości należy wykazać na formularzu dla producenta i importera PFC lub w niniejszym formularzu; informacji nie należy powtarzać.						
(b) Importerzy powinni wykazać wyłącznie ilości przywiezione przechowywane jako zapasy, tj. inne niż zgromadzone ilości pierwotnie uzyskane od producentów lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty (odpowiednio najlepsze szacunki). Producenci powinni wykazać wszystkie ilości składowane bez względu na pochodzenie.						
(e) Proszę wskazać inne zastosowania poniżej niniejszej tabeli. Jeśli przewidywane zastosowanie jest nieznanne, proszę wyjaśnić dlaczego.						
(d) Suma w wierszu R powinna być równa sumie w wierszu J.						

Skład preparatu dla każdego preparatu HFC dodanego do tabeli (np. R-404a: 44 % HFC-125, 4 % HFC-134a, 52 % HFC-143a).

Opis przewidywanego zastosowania „Innego” i/lub wyjaśnienie „Nieznanego” przewidywanego zastosowania. Proszę określić rodzaj fluorowanego gazu cieplarnianego, jeśli przewidywane zastosowanie więcej niż jednego fluorowanego gazu cieplarnianego oznaczono jako „Inne” lub „Nieznane”.

CZĘŚĆ 5

Formularz dla producenta i importera: SF₆	
Proszę odpowiednio wypełnić tabelę, aby wykazać wszystkie transakcje (w tonach metrycznych) dotyczące SF ₆ za okres sprawozdawczy. Ilości przywiezione lub wywiezione zawierają wysyłki masowe, w tym ilości wysłane z urządzeniami dla celów naładowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie naładowanym). Importerzy, którzy zakupują od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty lub składają ilości zakupione od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty, nie są zobowiązani do wykazania tych ilości. Jeśli przewidywane zastosowanie to „Inne” lub „Nieznane”, w miejscu pod tabelą należy przedstawić dodatkowe wyjaśnienie. Definicje terminów zawiera część 2.	
Transakcje/ (tony metryczne)	Heksafluorek siarki (SF₆)
A	Całkowita nowa produkcjach w zakładach spółki
B	Ilość przywieziona na obszar Wspólnoty
C	Ilość wywieziona poza obszar Wspólnoty na sprzedaż
D	Pozostałe ilości zgromadzone dla celów odzysku lub zniszczenia z obszaru Wspólnoty
Transakcje dotyczące tylko producentów	
E	Zakupy od współproducentów z obszaru Wspólnoty
F	Sprzedaż na rzecz współproducentów z obszaru Wspólnoty
G	Ilości zakupione z innych źródeł na obszarze Wspólnoty
Zapasy przechowywane w ciągu roku sprawozdawczego^(a)	
H	Zapasy na dzień 1 stycznia
I	Zapasy na dzień 31 grudnia
Odzysk i zniszczenie	
J	Ilość odzyskana przez spółkę
K	Ilość zniszczona przez spółkę (w zakładzie)
L	Ilość zniszczona w imieniu spółki (poza zakładem na obszarze Wspólnoty)
Ilość netto dostępna do sprzedaży na obszarze Wspólnoty	
M	Wyliczona suma (A+B-C+D+E-F+G+H-I-K-L)
Przewidywane zastosowanie ilości po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym (najlepsze szacunki)^(b)	
N	Urządzenia elektryczne
O	Proces odlewania magnezu
P	Produkcja półprzewodników
Q	Inne lub nieznane ^(c)
R	Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym ^(b) (N+O+P+Q)
S	Razem sprzedaż (C+F+M)
<p>^(a) Importerzy powinni wykazać wyłącznie ilości przywiezione przechowywane jako zapasy, tj. inne niż zgromadzone ilości pierwotnie uzyskane od producentów lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty (odpowiednio najlepsze szacunki). Producenci powinni wykazać wszystkie ilości składowane bez względu na pochodzenie.</p> <p>^(b) Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym nie obejmuje ilości wcześniej w posiadaniu importerów i/lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty. W związku z tym, w przypadku importerów wiersz R powinien odpowiadać wierszowi M; w przypadku producentów wiersz R powinien być równy wierszowi M minus ilości sprzedane na rynku wspólnotowym, które zostały wcześniej zakupione od importerów/dystrybutorów z obszaru Wspólnoty w danym roku sprawozdawczym lub w poprzednim roku.</p> <p>^(c) Proszę wskazać inne zastosowania poniżej niniejszej tabeli. Jeśli przewidywane zastosowanie jest nieznane, proszę wyjaśnić dlaczego.</p>	

Opis przewidywanego zastosowania „Innego” i/lub wyjaśnienie „Nieznanego” przewidywanego zastosowania.

Formularz dla współproducenta: SF₆		
Proszę wypełnić tabelę, aby wykazać wszystkie transakcje (w tonach metrycznych) dotyczące SF ₆ za okres sprawozdawczy, zawarte z współproducentami. Definicje terminów zawiera część 2.		
Nazwa spółki/(tony metryczne)		Heksafluorek siarki (SF ₆)
Zakupy od współproducentów z obszaru Wspólnoty		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
		Razem
Sprzedaż na rzecz współproducentów z obszaru Wspólnoty		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
		Razem

CZĘŚĆ 6

Formularz dla producenta i importera: PFC									
<p>Proszę wypełnić tabelę, aby wykazać wszystkie transakcje (w tonach metrycznych) dotyczące PFC za okres sprawozdawczy. Jeśli tabela poniżej nie zawiera rodzajów PFC/preparatów PFC produkowanych/przywożonych przez spółkę, aby wskazać dodatkowe rodzaje preparatów i przedstawić informacje o nich, należy skorzystać z pustej kolumny (należy pamiętać o wykazaniu składu). W przypadku preparatów PFC wytwarzanych przez spółkę każdy składnik PFC należy wykazać oddzielnie. Informacje w podziale na rodzaje preparatów należy przedstawić wyłącznie, jeśli spółka przywozi preparaty, a nie dokonuje ich przerobu. W przypadku preparatów, które zawierają również HFC, odpowiednio ilości należy wykazać na formularzu dla producenta i importera HFC lub w niniejszym formularzu; informacji nie należy powtarzać. Ilości przywiezione lub wywiezione zawierają wysyłki masowe, w tym ilości wysłane z urzędzeniami dla celów nalożowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie nalożonym). Importerzy, którzy dokonują zakupów również od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty lub składają ilości zakupione od producentów lub dystrybutorów działających na obszarze Wspólnoty, nie są zobowiązani do wykazania tych ilości. Jeśli przewidywane zastosowanie to „Inne” lub „Nieznane”, w miejscu pod tabelą należy przedstawić dodatkowe wyjaśnienie.</p>									
Transakcje/ (tony metryczne)	Perfluoro-metan (CF ₄)	Perfluoro- etan (C ₂ F ₆)	Perfluoro- propan (C ₃ F ₈)	Perfluoro- butan (C ₄ F ₁₀)	Perfluoro- pentan (C ₅ F ₁₂)	Perfluoro- heksan (C ₆ F ₁₄)	Perfluoro- cyklobutan (C ₄ F ₈)	Inne PFC/preparaty PFC (e)	
								Nazwa	Nazwa
A									
Całkowita nowa produkcja w zakładach spółki									
B									
Ilość przywieziona na obszar Wspólnoty									
C									
Ilość wywieziona poza obszar Wspólnoty na sprzedaż									
D									
Pozostałe ilości zgromadzone dla celów odzysku lub zniszczenia z obszaru Wspólnoty									
Transakcje dotyczące tylko producentów									
E									
Zakupy od współproducentów z obszaru Wspólnoty									
F									
Sprzedaż na rzecz współproducentów z obszaru Wspólnoty									
G									
Ilości zakupione z innych źródeł na obszarze Wspólnoty									
Zapasy przechowywane w ciągu roku sprawozdawczego (e)									
H									
Zapasy na dzień 1 stycznia									
I									
Zapasy na dzień 31 grudnia									
Odzysk i zniszczenie									
J									
Ilość odzyskana przez spółkę									
K									
Ilość zniszczona przez spółkę (w zakładzie)									
L									
Ilość zniszczona przez spółkę (poza zakładem na obszarze Wspólnoty)									
Ilość netto dostępna do sprzedaży na obszarze Wspólnoty									
M									
Wyliczona suma (A+B+C+D+E+F+G+H+I+K+L)									

Przewidywane zastosowanie ilości po raz pierwszy wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym (najlepsze szacunki) (d)									
N	Rozpuszczalniki								
O	Produkcja półprzewodników								
P	Inne lub nieznanne (e)								
Q	Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym (f)								
R	Razem sprzedaż (C+F+M)								

(d) Należy wykazać rodzaje preparatów, tylko jeżeli spółka nie produkuje ani nie dokonuje powtórnego mieszania preparatów; W przypadku preparatów PFC wytwarzanych przez spółkę każdy składnik PFC należy wykazać oddzielnie.
 (e) W przypadku wykazywania preparatów PFC skład preparatu dla każdego preparatu dodanego do tabeli należy wskazać poniżej tej tabeli. W przypadku preparatów, które zawierają również HFC odpowiednio ilości, należy wykazać na formularzu dla producenta i importera HFC lub w niniejszym formularzu.
 (f) Importerzy powinni wykazać wyłączone ilości przywiezione przechowywane jako zapasy, tj. inne niż zgromadzone ilości pierwotnie uzyskane od producentów lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty (odpowiednio najlepsze szacunki).
 (g) Producenti powinni wykazać wszystkie ilości składowane bez względu na pochodzenie.
 (h) Łączna ilość wprowadzona do obrotu na rynku wspólnotowym nie obejmuje ilości wcześniej w posiadaniu importerów i/lub dystrybutorów z obszaru Wspólnoty. W związku z tym w przypadku importerów wiersz Q powinien odpowiadać wierszowi M; w przypadku producentów wiersz Q powinien być równy wierszowi M minus ilości sprzedane na rynku wspólnotowym, które zostały wcześniej zakupione od importerów/dystrybutorów z obszaru Wspólnoty w danym roku sprawozdawczym lub w poprzednim roku.
 (i) Proszę wskazać inne zastosowania poniżej niniejszej tabeli. Jeżeli przewidywane zastosowanie jest nieznanne, proszę wyjaśnić dlaczego.

Formularz dla producenta i importera: PFC (ciąg dalszy)

Skład preparatu dla każdego preparatu PFC dodanego do tabeli (np.: R-508a: 61 % Perfluoroetan, 39 % HFC-23).

Opis przewidywanego zastosowania „Innego” i/lub wyjaśnienie „Nieznanego” przewidywanego zastosowania. Proszę określić rodzaj fluorowanego gazu cieplarnianego, jeśli przewidywane zastosowanie więcej niż jednego fluorowanego gazu cieplarnianego oznaczono jako „Inne” lub „Nieznane”.

CZĘŚĆ 7

Formularz dla eksportera (wszystkie rodzaje fluorowanych gazów cieplarnianych)					
<p>Proszę wypełnić sekcję 1 i 2, aby wykazać wszystkie ilości fluorowanych gazów cieplarnianych wywiezionych poza obszar Wspólnoty w roku kalendarzowym, którego dotyczy niniejszy formularz. Aby wykazać fluorowane gazy cieplarniane inne niż wymienione, w tym wszelkie preparaty, należy skorzystać z wolnych wierszy. W przypadku preparatów, które zawierają składniki HFC i PFC, należy wykazać ilości w podziale na preparaty HFC lub preparaty PFC; informacji nie wolno powtarzać. Ilości powinny zawierać wysyłki masowe, w tym ilości wysłane z urządzeniami dla celów naładowania tych urządzeń, ale nie ilości zawarte w urządzeniu (tj. urządzeniu wstępnie naładowanym). Definicje terminów zawiera część 2.</p>					
Seksja 1. Wywóz razem (tony metryczne)			Seksja 2. Łączne ilości wywiezione dla celów recyklingu, odzysku i/lub zniszczenia (tony metryczne)		
Rodzaj fluorowanego gazu cieplarnianego		Łącznie ilość wywieziona poza obszar Wspólnoty	Recykling	Odzysk	Zniszczenie
SF ₆	SF ₆				
HFC	HFC-23				
	HFC-32				
	HFC-41				
	HFC-43-10mee				
	HFC-125				
	HFC-134				
	HFC-134a				
	HFC-152a				
	HFC-143				
	HFC-143a				
	HFC-227ea				
	HFC-236cb				
	HFC-236ea				
	HFC-236fa				
	HFC-245ca				
	HFC-245fa				
	HFC-365mfc				
	Inne:				
Inne:					
Preparaty HFC*	R-404a				
	R-407c				
	R-410a				
	R-507				
	Inne:				
Inne:					
Pfc/preparaty PFC	Perfluorometan				
	Perfluoroetan				
	Perfluoropropan				
	Perfluorobutan				
	Perfluoropentan				
	Perfluoroheksan				
	Perfluorocyklobutan				
	Inne:				
Inne:					

(*) Skład preparatu dla każdego preparatu dodanego do tabeli należy wskazać poniżej tabeli.

Proszę wskazać skład preparatu dla każdego preparatu dodanego do tabeli (np., R-404a: 44 % HFC-125, 4 % HFC-134a, 52 % HFC-143a). Jeśli skład preparatów wskazano na poprzednim formularzu (tj. formularzu dla producenta i importera HFC), nie należy go zamieszczać w tym miejscu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1494/2007

z dnia 17 grudnia 2007 r.

określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 przeprowadzono przegląd celowości zamieszczenia dodatkowej informacji dotyczącej wpływu na środowisko na etykietach umieszczanych na produktach i urządzeniach, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (2) Wymogi dotyczące etykietowania uwzględniają systemy etykietowania stosowane obecnie we Wspólnocie w odniesieniu do produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane, w tym systemy etykietowania ustanowione na podstawie norm branżowych dla takich produktów i urządzeń.
- (3) W celu zapewnienia jasności należy określić dokładne sformułowania informacji zamieszczanych na etykietach. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o stosowaniu własnego języka na etykietach.
- (4) Na etykietach należy umieszczać dodatkowe informacje wskazujące, czy produkty i urządzenia chłodnicze bądź klimatyzacyjne oraz pompy ciepła objęte niniejszym rozporządzeniem zostały zaizolowane pianką spienianą przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych, w celu ułatwienia potencjalnego odzysku takich pianek.
- (5) W przypadkach, w których fluorowane gazy cieplarniane dodaje się do produktu lub urządzenia poza miejscem jego wytwarzania, etykieta powinna podawać łączną ilość fluorowanych gazów cieplarnianych zawartą w produkcie lub urządzeniu.
- (6) Etykieta powinna być zaprojektowana w sposób zapewniający wyraźną czytelność i gwarantujący, że pozostanie ona trwale przytwierdzona do produktu lub urządzenia przez cały okres, w jakim produkt lub urządzenie będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane.

- (7) Etykieta powinna być umieszczona w sposób zapewniający jej widoczność dla techników wykonujących instalację i serwis.
- (8) W przypadku produktów i urządzeń klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła etykieta powinna być umieszczona w sposób uwzględniający profil techniczny produktu lub urządzenia.
- (9) Możliwość umieszczania na etykietach dodatkowych informacji dotyczących wpływu na środowisko stanowiła ograniczenie dla producentów jeśli chodzi o wprowadzanie niezbędnych dostosowań etykiet, dlatego należy przewidzieć odpowiedni okres czasu, jaki powinien upłynąć przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie określa formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania w odniesieniu do rodzajów produktów i urządzeń wymienionych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

Artykuł 2**Wymogi dotyczące etykietowania**

1. Produkty i urządzenia objęte niniejszym rozporządzeniem znakuje się etykietami zawierającymi następujące informacje:
  - a) sformułowanie „Zawiera fluorowane gazy cieplarniane objęte Protokołem z Kioto”;
  - b) skrócone nazwy chemiczne fluorowanych gazów cieplarnianych, które dany produkt lub dane urządzenie zawiera bądź ma zawierać, podawane zgodnie z przyjętymi w branży normami nazewnictwa dla danego rodzaju urządzenia lub substancji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

- c) ilość fluorowanych gazów cieplarnianych wyrażoną w kilogramach;
- d) w stosownych przypadkach, sformułowanie „zamknięte hermetycznie”.

2. Oprócz wypełnienia wymogów określonych w ust. 1, produkty i urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne oraz pompy ciepła izolowane pianką spienianą przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych muszą przed wprowadzeniem do obrotu zostać oznakowane przy użyciu następującego sformułowania: „Pianka spieniana przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych”.

3. W przypadkach, w których fluorowane gazy cieplarniane mogą być dodawane poza miejscem wytwarzania, a producent nie ustala ich ostatecznej łącznej ilości, etykieta powinna zawierać informacje o ilości gazów wprowadzonej do produktu lub urządzenia w zakładzie produkcyjnym oraz miejsce na wpisanie ilości dodawanej poza zakładem produkcyjnym i ostatecznej łącznej ilości fluorowanych gazów cieplarnianych.

4. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby w przypadku wprowadzania do obrotu na ich terytorium produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem stosowano język urzędowy danego państwa przy wypełnianiu wymogów dotyczących etykietowania określonych w ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 3

Forma etykiety

1. Informacje, o których mowa w art. 2, umieszcza się na etykietach przytwierdzanych do produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem.
2. Informacje muszą wyraźnie odróżniać się od tła etykiety, a ich rozmiar i odstęp muszą zapewniać wyraźną czytelność.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W przypadku gdy informacje wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są dodawane do etykiety przytwierdzonej już do produktu lub urządzenia, rozmiar zastosowanej czcionki nie może być mniejszy niż rozmiar najmniejszej czcionki, jaką zapisane są inne informacje na etykiecie.

3. Cała etykieta i jej treść muszą być zaprojektowane w sposób gwarantujący, że pozostaną one na stałe na produkcie lub urządzeniu i będą czytelne w normalnych warunkach eksploatacyjnych przez cały okres, w jakim produkt lub urządzenie będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane.

Artykuł 4

Umieszczenie etykiety

1. Oprócz miejsc wskazanych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 etykiety można również umieszczać na istniejących tabliczkach lub etykietach z informacjami o produkcie lub w ich pobliżu, oraz w pobliżu miejsc dostępu używanych podczas serwisu.

2. W przypadku produktów i urządzeń klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła składających się z osobnych modułów wewnętrznych i zewnętrznych połączonych przewodami czynnika chłodniczego etykiety umieszcza się na tej części urządzenia, do której wprowadza się czynnik chłodniczy.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2007/65/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 i art. 55,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 89/552/EWG ⁽⁴⁾ koordynuje niektóre ustawowe, wykonawcze i administracyjne przepisy państw członkowskich dotyczące wykonywania działalności transmisyjnej. Jednak nowe technologie transmitowania audiowizualnych usług medialnych sprawiają, że niezbędne staje się dostosowanie ram regulacyjnych tak,

aby uwzględniały one wpływ zmian strukturalnych, rozpowszechnienia technologii informacyjno-komunikacyjnych („ICT”) i rozwoju technologicznego na sposoby prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności na finansowanie transmisji komercyjnych, oraz tak, aby zapewniały optymalne warunki konkurencyjności i pewność prawną w europejskich sektorach: technologii informacyjnych i mediów i aby zapewniały poszanowanie różnorodności kulturowej i językowej.

(2) Ustawowe, wykonawcze i administracyjne przepisy państw członkowskich dotyczące wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej są już koordynowane dyrektywą 89/552/EWG, natomiast przepisy mające zastosowanie do działalności takiej, jak świadczenie audiowizualnych usług medialnych na żądanie, zawierają rozbieżności, z których część może utrudniać swobodę przepływu tych usług we Wspólnocie Europejskiej i zakłócać konkurencję na rynku wewnętrznym.

(3) Audiowizualne usługi medialne są usługami o charakterze zarówno kulturalnym, jak i gospodarczym. Ich rosnące znaczenie dla społeczeństw, demokracji – polegające w szczególności na zapewnianiu wolności informacji, różnorodności opinii i pluralizmu mediów – oraz dla edukacji i kultury uzasadnia stosowanie do tych usług zasad szczególnych.

(4) Artykuł 151 ust. 4 Traktatu zobowiązuje Wspólnotę do uwzględniania aspektów kulturalnych w swoim działaniu prowadzonym na podstawie innych postanowień Traktatu, zwłaszcza w celu poszanowania i popierania różnorodności jej kultur.

(5) W rezolucji z dnia 1 grudnia 2005 r. ⁽⁵⁾ i w rezolucji z dnia 4 kwietnia 2006 r. ⁽⁶⁾ w sprawie konferencji ministerialnej WTO i w sprawie rundy dauhańskiej Parlament Europejski zaapelował o to, by podstawowe usługi

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2006, str. 202.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 z 6.3.2007, str. 7.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 15 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym), stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/36/WE (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, str. 126.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 155.

publiczne, takie jak usługi audiowizualne, wyłączyć z procesu liberalizacji w ramach negocjacji GATS. W rezolucji z dnia 27 kwietnia 2006 r. ⁽¹⁾ Parlament Europejski wyraził poparcie dla konwencji Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, która to konwencja głosi zwłaszcza że „działania, dobra i usługi kulturalne mają znaczenie zarówno ekonomiczne, jak i kulturowe, ponieważ są nośnikami tożsamości, wartości oraz znaczeń, i w związku z tym nie powinny być traktowane jako mające wyłącznie wartość handlową”. Na mocy decyzji Rady 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Konwencji w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego ⁽²⁾, konwencja Unesco została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty. Konwencja weszła w życie w dniu 18 marca 2007 r. Niniejsza dyrektywa przestrzega zasad tej konwencji.

- (6) Dzięki tradycyjnym audiowizualnym usługom medialnym – takim jak telewizja – oraz wchodzącym na rynek audiowizualnym usługom medialnym na żądanie we Wspólnocie istnieją znaczne możliwości zatrudnienia, szczególnie w małych i średnich przedsiębiorstwach; dzięki usługom tym pobudzane są także wzrost gospodarczy i inwestycje. W przypadku audiowizualnych usług medialnych duże znaczenie mają równa konkurencja i rzeczywisty europejski rynek, zatem należy przestrzegać podstawowych zasad rynku wewnętrznego, takich jak swobodna konkurencja i równe traktowanie, w celu zapewnienia przejrzystości i przewidywalności na rynku audiowizualnych usług medialnych oraz zmniejszenia przeszkód uniemożliwiających wchodzenie na ten rynek.
- (7) System uregulowań, któremu obecnie podlegają wchodzące na rynek audiowizualne usługi medialne na żądanie, nie pozwala na zachowanie pewności prawnej ani równej konkurencji europejskim przedsiębiorstwom świadczącym audiowizualne usługi medialne. W celu uniknięcia zakłóceń konkurencji, zwiększenia pewności prawnej, wsparcia dokończenia budowy rynku wewnętrznego oraz uproszczenia tworzenia jednolitej przestrzeni informacyjnej konieczne jest zatem stosowanie do wszystkich audiowizualnych usług medialnych zarówno rozpowszechniania telewizyjnego (tzn. linearnych audiowizualnych usług medialnych), jak i audiowizualnych usług medialnych na żądanie (tzn. nielinearnych audiowizualnych usług medialnych), przepisów skoordynowanych co najmniej w stopniu podstawowym. Podstawowe zasady, na których opiera się dyrektywa 89/552/EWG, a mianowicie zasada kraju pochodzenia i wspólne standardy minimalne, okazały się użyteczne, a zatem powinny zostać zachowane.
- (8) W dniu 15 grudnia 2003 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie przyszłości europejskiej polityki regulacyjnej w dziedzinie audiowizualnej, w którym podkreśliła, że polityka regulacyjna w tym sektorze musi, obecnie i w przyszłości, zabezpieczać określone interesy publiczne, takie jak różnorodność kulturowa, prawo do

informacji, pluralizm mediów, ochrona małoletnich i konsumentów oraz zwiększanie świadomości społecznej i umiejętności korzystania z mediów.

- (9) W rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 25 stycznia 1999 r. dotyczącej mediów publicznych ⁽³⁾ potwierdzono, że wypełnianie przez media publiczne swojej misji wymaga stałego korzystania przez nie z postępu technicznego. Współistnienie prywatnych i publicznych dostawców audiowizualnych usług medialnych to cecha wyróżniająca europejski rynek mediów audiowizualnych.
- (10) Komisja przyjęła inicjatywę „i2010: europejskie społeczeństwo informacyjne” w celu wspierania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w sektorze społeczeństwa informacyjnego i w sektorze mediów. Jest to wszechstronna strategia mająca stymulować produkcję utworów europejskich, rozwój gospodarki cyfrowej oraz asymilację ICT – w kontekście konwergencji usług, sieci i urządzeń z dziedziny społeczeństwa informacyjnego i mediów – poprzez unowocześnianie i wykorzystywanie wszystkich instrumentów polityki UE: instrumentów regulacyjnych, badań oraz partnerstw z przedsiębiorstwami branżowymi. Komisja zobowiązała się do stworzenia spójnych ram rynku wewnętrznego dla usług społeczeństwa informacyjnego i usług medialnych w drodze uaktualnienia ram prawnych, którym podlegają usługi audiowizualne, przy czym pierwszym krokiem w tym kierunku był wniosek Komisji z 2005 r. dotyczący uaktualnienia dyrektywy o telewizji bez granic i przekształcenia jej w dyrektywę o audiowizualnych usługach medialnych. Cel przewidziany w inicjatywie i2010 zostanie zasadniczo osiągnięty, jeżeli umożliwi się przedsiębiorstwom rozwój w warunkach regulowanych jedynie w niezbędnym stopniu a rozpoczynającym działalność małym przedsiębiorstwom – które są bogactwem i pracodawcami przyszłości – pozwoli się na prosperowanie, wprowadzanie innowacji i tworzenie miejsc pracy na wolnym rynku.
- (11) W rezolucjach z dnia 4 września 2003 r. ⁽⁴⁾, 22 kwietnia 2004 r. ⁽⁵⁾ i 6 września 2005 r. ⁽⁶⁾ Parlament Europejski wezwał do dostosowania dyrektywy 89/552/EWG w celu odzwierciedlenia zmian strukturalnych i postępu technicznego przy jednoczesnym poszanowaniu podstawowych dla niej zasad, które pozostają aktualne. Ponadto zasadniczo poparł on ogólne podejście polegające na przyjęciu podstawowych przepisów dla wszystkich audiowizualnych usług medialnych i dodatkowych przepisów dla rozpowszechniania telewizyjnego.

⁽³⁾ Dz.U. C 30 z 5.2.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie telewizji bez granic (Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 453).

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zagrożeń naruszenia w UE, a w szczególności we Włoszech, swobody wypowiedzi i prawa do informacji (art. 11 ust. 2 Karty praw podstawowych) (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1026).

⁽⁶⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosowania w latach 2001–2002 art. 4 i 5 dyrektywy 89/552/EWG („Telewizja bez granic”), zmienionej dyrektywą 97/36/WE (Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, str. 117).

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, str. 104.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, str. 15.

- (12) Niniejsza dyrektywa przyczynia się do ściślejszego przestrzegania praw podstawowych i jest w pełni zgodna z zasadami uznanymi w Kartie praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności w jej art. 11. Niniejsza dyrektywa nie powinna zatem stanowić żadnej przeszkody w stosowaniu przez państwa członkowskie własnych norm konstytucyjnych odnoszących się do wolności prasy i wolności słowa w mediach.
- (13) Niniejsza dyrektywa nie powinna wpływać na zobowiązania państw członkowskich wynikające ze stosowania dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽²⁾. W związku z tym projektowane środki krajowe, surowsze lub bardziej szczegółowe niż wymaga tego zwykła transpozycja niniejszej dyrektywy, mające zastosowanie do audiowizualnych usług medialnych na żądanie, powinny podlegać obowiązkowi proceduralnym ustanowionym na mocy art. 8 dyrektywy 98/34/WE.
- (14) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)⁽³⁾ zgodnie z jej art. 1 ust. 3 nie narusza środków podejmowanych na poziomie wspólnotowym lub krajowym dla realizacji celów związanych z interesami ogólnymi, w szczególności związanych z unormowaniami dotyczącymi treści audycji i z polityką audiowizualną.
- (15) Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie powinien zobowiązywać ani zachęcać państw członkowskich do wprowadzania nowych systemów koncesjonowania lub administracyjnego zatwierdzania jakiegokolwiek rodzaju audiowizualnych usług medialnych.
- (16) Do celów niniejszej dyrektywy definicja audiowizualnych usług medialnych powinna obejmować tylko audiowizualne usługi medialne – niezależnie od tego, czy jest to przekaz telewizyjny czy na żądanie – które są usługami masowego przekazu, to znaczy są przeznaczone do odbioru przez znaczną część ogółu odbiorców i mogłyby mieć na nią wyraźny wpływ. Jej zakres powinien być ograniczony do usług w rozumieniu Traktatu, a więc obejmować każdy rodzaj działalności gospodarczej, w tym działalność przedsiębiorstw świadczących usługi publiczne, lecz nie powinien obejmować działalności zasadniczo niekomercyjnej i niestanowiącej konkurencji dla rozpowszechniania telewizyjnego, takiej jak prywatne witryny internetowe oraz usługi polegające na dostarczaniu lub dystrybucji treści audiowizualnej wytworzonej przez prywatnych użytkowników w celu jej udostępnienia lub wymiany w ramach grup zainteresowań.
- (17) Cechą audiowizualnych usług medialnych na żądanie jest to, że przyjmują one formę quasi-telewizyjną, to znaczy są skierowane do tych samych odbiorców co przekazy telewizyjne, a ich charakter i sposób dostępu do nich dawałyby użytkownikowi podstawy do oczekiwania ochrony regulacyjnej w ramach niniejszej dyrektywy. W związku z tym, aby uniknąć nierówności w zakresie swobody przepływu i w zakresie konkurencji, pojęcie „audycji” należy interpretować w sposób dynamiczny z uwzględnieniem postępu w dziedzinie rozpowszechniania telewizyjnego.
- (18) Do celów niniejszej dyrektywy definicja audiowizualnych usług medialnych powinna obejmować środki masowego przekazu jako nośnik informacji, rozrywki i edukacji dla ogółu odbiorców, w tym powinna ona obejmować handlowy przekaz audiowizualny, ale nie powinna obejmować żadnych form prywatnej korespondencji, takich jak wiadomości poczty elektronicznej wysyłane do ograniczonej liczby odbiorców. Definicja ta nie powinna także obejmować żadnych usług, których celem głównym nie jest dostarczanie audycji, to znaczy usług, w których przypadku przekaz treści audiowizualnej nie jest celem głównym, ale jedynie częścią uboczną usługi. Przykładem są strony internetowe zawierające elementy audiowizualne o charakterze jedynie pomocniczym, takie jak animowane elementy graficzne, krótkie spoty reklamowe lub informacje związane z produktem lub usługą niebędącą usługą audiowizualną. Dlatego też z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy powinno wyłączyć się także gry losowe, w których stawką są pieniądze, w tym loterie, zakłady i inne rodzaje usług hazardowych, a także gry i wyszukiwarki internetowe; z zakresu tego nie powinno się jednak wyłączyć przekazów poświęconych hazardowi lub grom losowym.
- (19) Do celów niniejszej dyrektywy definicja dostawcy usług medialnych nie powinna obejmować osób fizycznych ani prawnych dokonujących jedynie transmisji audycji, za które odpowiedzialność redakcyjną ponosi osoba trzecia.
- (20) Rozpowszechnianie telewizyjne obejmuje obecnie w szczególności telewizję analogową i cyfrową, transmisję strumieniową na żywo (*live streaming*), nadawanie w Internecie (*webcasting*) oraz sekwencyjne udostępnianie audycji (*near-video-on-demand*), gdy tymczasem na przykład usługa wideo na żądanie (*video-on-demand*) jest audiowizualną usługą medialną na żądanie. Zasadniczo wymogi niniejszej dyrektywy mające zastosowanie do rozpowszechniania telewizyjnego lub audycji telewizyjnych, które są udostępniane przez tego samego dostawcę usług medialnych także jako audiowizualne usługi medialne na żądanie, powinno się uważać za spełnione, jeżeli spełnione są wymogi mające zastosowanie do przekazu telewizyjnego, tzn. transmisji linearnej. Jeżeli jednak usługi różnego rodzaju udostępniane są równolegle, ale mają charakter wyraźnie odrębny, niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do każdej z danych usług z osobna.
- (21) Zakres zastosowania niniejszej dyrektywy nie powinien obejmować elektronicznych wersji gazet i czasopism.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2006/96/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 81).

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, str. 32).

- (22) Do celów niniejszej dyrektywy określenie „audiowizualny” powinno odnosić się do ruchomych obrazów z dźwiękiem lub bez niego, a więc obejmować filmy nieme, ale nie powinno obejmować transmisji dźwiękowej ani usług radiowych. Chociaż głównym celem audiowizualnej usługi medialnej jest dostarczanie audycji, to jednak definicja takiej usługi powinna obejmować także treść przekazywaną w formie tekstu towarzyszącego audycjom, np. wyświetlane listy dialogowe i elektroniczny przegląd audycji. Zakres zastosowania niniejszej dyrektywy nie powinien obejmować samodzielnych usług tekstowych, przy czym nie powinno to wpływać na swobodę państw członkowskich w zakresie regulowania takich usług na poziomie krajowym zgodnie z Traktatem.
- (23) Pojęcie odpowiedzialności redakcyjnej jest niezbędne do określenia roli dostawcy usług medialnych, a przez to do zdefiniowania audiowizualnych usług medialnych. Państwa członkowskie przyjmując środki służące wdrożeniu niniejszej dyrektywy, mogą dokładniej określić poszczególne elementy definicji odpowiedzialności redakcyjnej, a zwłaszcza pojęcie „faktycznej kontroli”. Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla przypadków wyłączenia odpowiedzialności ustanowionych w dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽¹⁾.
- (24) W przypadku rozpowszechniania telewizyjnego pojęcie równoczesnego odbioru powinno obejmować także odbiór prawie równoczesny ze względu na różnice w odstępach czasu pomiędzy przekazem a odbiorem, które zdarzają się z powodów technicznych właściwych dla procesu transmisji.
- (25) Wszystkie cechy audiowizualnej usługi medialnej określone w jej definicji i wskazane w motywach 16–23 powinny występować jednocześnie.
- (26) Oprócz definicji reklamy telewizyjnej i telesprzedaży do niniejszej dyrektywy powinno się wprowadzić szerszą definicję handlowego przekazu audiowizualnego, która jednak nie powinna obejmować emitowanych bezpłatnie ogłoszeń dotyczących usług publicznych ani akcji charytatywnych.
- (27) Zasada kraju pochodzenia powinna pozostać kluczowa dla niniejszej dyrektywy, gdyż jest koniecznym elementem budowy rynku wewnętrznego. Zasada ta powinna zatem być stosowana do wszystkich audiowizualnych usług medialnych w celu zapewnienia dostawcom usług medialnych pewności prawnej jako niezbędnej podstawy nowych sposobów prowadzenia działalności gospodarczej oraz dystrybucji takich usług. Jest ona również konieczna, aby zapewnić swobodny przepływ informacji i audycji audiowizualnych na rynku wewnętrznym.
- (28) W celu stworzenia silnego, konkurencyjnego i zintegrowanego europejskiego sektora audiowizualnego oraz zwiększenia pluralizmu mediów w całej Unii Europejskiej, należy dostawcę audiowizualnych usług medialnych poddać jurysdykcji wyłącznie jednego państwa członkowskiego, a z pluralizmu informacji uczynić podstawową zasadę Unii Europejskiej.
- (29) Ze względu na postęp techniczny, zwłaszcza w przypadku cyfrowych audycji satelitarnych, kryteria pomocnicze powinny zostać zmodyfikowane w celu zapewnienia odpowiedniej regulacji i jej skutecznego wykonania oraz przyznania zainteresowanym stronom autentycznej kontroli nad treścią audiowizualnej usługi medialnej.
- (30) Ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy usług udostępnianych ogółowi odbiorców w Unii Europejskiej, powinna mieć zastosowanie tylko do audiowizualnych usług medialnych, które mogą być odbierane bezpośrednio lub pośrednio za pomocą standardowych urządzeń konsumenckich przez widzów w co najmniej jednym państwie członkowskim. Zdefiniowanie „standardowych urządzeń konsumenckich” należy pozostawić właściwym organom krajowym.
- (31) Artykuły 43–48 Traktatu ustanawiają prawo przedsiębiorczości jako prawo podstawowe. Dlatego dostawcy usług medialnych na ogół powinni mieć swobodę wyboru państw członkowskich, w których chcą umieścić swoją siedzibę. Również Trybunał Sprawiedliwości podkreślił, że „Traktat nie zakazuje przedsiębiorstwu korzystania ze swobody świadczenia usług, jeżeli nie oferuje ono usług w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę” ⁽²⁾.
- (32) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania do dostawców usług medialnych, którzy podlegają ich jurysdykcji, bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy i powinny przy tym zapewniać zgodność tych przepisów z podstawowymi zasadami prawa wspólnotowego. Właściwym rozwiązaniem w sytuacji, w której nadawca podlegający jurysdykcji jednego państwa członkowskiego kieruje przekazem telewizyjnym w całości lub w przeważającej części na terytorium innego państwa członkowskiego, byłby wymóg współpracy państw członkowskich, a w sytuacji omijania przepisów także kodyfikacja orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾ w połączeniu ze skuteczniejszą procedurą; rozwiązanie to uwzględnia interesy państw członkowskich, nie stwarzając jednocześnie wątpliwości co do prawidłowego zastosowania zasady kraju pochodzenia. Pojęcie przepisów przyjętych w interesie publicznym zostało wypracowane przez Trybunał Sprawiedliwości w ramach orzecznictwa odnoszącego się do art. 43 i 49 Traktatu i obejmuje ono między innymi przepisy o ochronie konsumentów, małoletnich oraz o polityce kulturalnej. Państwo członkowskie występujące z wnioskiem o współpracę powinno zapewnić, aby szczególne przepisy krajowe były obiektywnie niezbędne, stosowane w sposób niedyskryminacyjny i proporcjonalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.

⁽²⁾ Sprawa C-56/96 VT4, pkt 22; sprawa C-212/97 Centros przeciwko Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; patrz również: sprawa C-11/95 Komisja przeciwko Królestwu Belgii oraz sprawa C-14/96 Paul Denuit.

⁽³⁾ Sprawa C-212/97 Centros przeciwko Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; sprawa C-33/74 Van Binsbergen przeciwko Bestuur van de Bedrijfsvereniging; sprawa C-23/93 TV 10 SA przeciwko Commissariaat voor de Media, pkt 21.

- (33) Oceniając, czy w konkretnym przypadku przekaz dostawcy usług medialnych mającego siedzibę w innym państwie członkowskim jest w całości lub w przeważającej części kierowany na jego terytorium, państwo członkowskie może się odwołać do takich kryteriów jak źródło dochodów z reklam telewizyjnych lub abonamentu, główny język danej usługi lub obecność audycji lub przekazów handlowych skierowanych bezpośrednio do widzów w państwie członkowskim, w którym są one odbierane.
- (34) Niezależnie od stosowania zasady kraju pochodzenia, państwa członkowskie nadal mogą podejmować na mocy niniejszej dyrektywy działania, które ograniczają swobodę przepływu przekazów telewizyjnych, jednak z zastrzeżeniem spełnienia warunków i w ramach procedury ustanowionej w niniejszej dyrektywie. Jednak zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wszelkie ograniczenia swobody świadczenia usług, takie jak wszelkie odstępstwa od podstawowej zasady Traktatu, podlegają wykładni zawężającej⁽¹⁾.
- (35) W odniesieniu do audiowizualnych usług medialnych na żądanie, ograniczenia swobody ich świadczenia powinny być dopuszczalne jedynie zgodnie z warunkami i procedurami identycznymi jak warunki i procedury przewidziane w art. 3 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2000/31/WE.
- (36) W komunikacie skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady o poprawie otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej Komisja podkreśliła, że niezbędne jest dokładne zbadanie kwestii właściwego podejścia regulacyjnego do danego sektora i problemu, w szczególności w celu określenia, czy odpowiedniejsze byłoby dla nich prawodawstwo, czy też należy rozważyć alternatywne rozwiązania takie jak współregulacja lub samoregulacja. Ponadto doświadczenie pokazuje, że zarówno instrument współregulacji, jak i instrument samoregulacji stosowane zgodnie z różnymi tradycjami prawnymi państw członkowskich mogą odgrywać istotną rolę w zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Środki mające służyć osiągnięciu celów leżących w interesie publicznym w sektorze wchodzących na rynek audiowizualnych usług medialnych są skuteczniejsze, jeżeli są podejmowane przy czynnym poparciu ze strony samych usługodawców.

I tak: samoregulacja stanowi rodzaj dobrowolnej inicjatywy pozwalającej podmiotom gospodarczym, partnerom społecznym, organizacjom pozarządowym lub stowarzyszeniom przyjmować wspólne wytyczne, które będą obowiązywać ich wszystkich. Państwa członkowskie powinny, zgodnie ze swoimi odmiennymi tradycjami prawnymi, uznać rolę, jaką skuteczna samoregulacja może odegrać jako uzupełnienie obowiązujących mechanizmów prawodawczych i sądowych lub administracyj-

nych oraz jako użyteczny wkład w realizację celów niniejszej dyrektywy. Jednak samoregulacja, mimo że może być uzupełniającą metodą wdrażania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy, nie powinna zastąpić obowiązków prawodawcy krajowego.

Współregulacja w swojej podstawowej formie stanowi ogniwo prawne pomiędzy samoregulacją a prawodawcą krajowym zgodnie z tradycjami prawnymi poszczególnych państw członkowskich. Współregulacja powinna dopuszczać możliwość interwencji państwa, w przypadku gdy jej cele nie zostają spełnione. Bez uszczerbku dla formalnych obowiązków państw członkowskich w zakresie transpozycji, niniejsza dyrektywa zachęca do korzystania z instrumentu współregulacji i instrumentu samoregulacji. Nie powinno to jednak nakładać na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia systemu współregulacji lub samoregulacji ani nie narusza czy naraża na szwank inicjatyw wspól- i samoregulacyjnych już podjętych w państwach członkowskich i przynoszących pozytywne skutki.

- (37) Umiejętność korzystania z mediów odnosi się do sprawności, wiedzy i osądu, które pozwalają konsumentom skutecznie i bezpiecznie używać mediów. Osoby cechujące się umiejętnością korzystania z mediów potrafią dokonywać świadomych wyborów, zdają sobie sprawę z charakteru treści i usług, a także są w stanie korzystać z całego zakresu możliwości stwarzanych przez nowe technologie komunikacyjne. Umieją lepiej chronić siebie i swoją rodzinę przed materiałami szkodliwymi lub obraźliwymi. Dlatego należy upowszechniać umiejętność korzystania z mediów we wszystkich grupach społecznych i uważnie obserwować rozwój tych umiejętności.

Przykłady możliwych działań upowszechniających umiejętność korzystania z mediów, takich jak stałe kształcenie nauczycieli i szkoleniowców, specjalne szkolenia internetowe dla dzieci, począwszy od najmłodszych grup wiekowych, w tym zajęcia otwarte dla rodziców, oraz organizowanie krajowych kampanii społecznych z udziałem wszystkich mediów na temat tego, jak odpowiedzialnie korzystać z Internetu, zostały już przedstawione w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych⁽²⁾.

- (38) Prawa do rozpowszechniania telewizyjnego wydarzeń budzących duże zainteresowanie odbiorców mogą być nabywane przez nadawców na zasadzie wyłączności. Istotne jest jednak, aby promować pluralizm dzięki różnorodności źródeł i oferty audycji informacyjnych w całej Unii Europejskiej oraz przestrzegać zasad uznanych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Sprawa C-355/98 Komisja przeciwko Belgii [2000], Rec. str. I-1221, pkt 28; sprawa C-348/96 Calfa [1999], Rec. str. I-0011, pkt 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 72.

- (39) W celu zagwarantowania podstawowej wolności pozyskiwania informacji oraz zapewnienia pełnej i należytej ochrony interesów widzów w Unii Europejskiej, właściciele wyłącznych praw do rozpowszechniania telewizyjnego wydarzenia budzącego duże zainteresowanie odbiorców powinni – na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminujących zasadach, z należyтым uwzględnieniem praw wyłącznych – udzielać pozostałym nadawcom prawa do wykorzystywania krótkich fragmentów tych wydarzeń na użytek ogólnych audycji informacyjnych. Zasady takie powinny zostać przedstawione z odpowiednim wyprzedzeniem, zanim nastąpi wydarzenie budzące duże zainteresowanie odbiorców, tak, aby dać innym zainteresowanym podmiotom wystarczający czas na skorzystanie z takiego prawa. Nadawca powinien mieć możliwość skorzystania z tego prawa poprzez pośrednika reprezentującego go w konkretnych przypadkach. Takie krótkie fragmenty mogą być wykorzystywane przez wszystkie kanały, także specjalne kanały sportowe, do celów przekazu obejmującego obszar całej UE i powinny trwać nie dłużej niż 90 sekund.

Prawo dostępu do krótkich fragmentów wydarzeń powinno mieć zastosowanie na zasadzie transgranicznej jedynie wtedy, gdy jest to konieczne. Dlatego nadawca najpierw powinien ubiegać się o dostęp u nadawcy dysponującego prawami wyłącznymi do wydarzenia budzącego duże zainteresowanie odbiorców i mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim.

Pojęcie ogólnych audycji informacyjnych nie powinno obejmować audycji skompilowanych z takich krótkich fragmentów i służących celom rozrywkowym.

Zasada kraju pochodzenia powinna mieć zastosowanie zarówno do dostępu do krótkich fragmentów, jak i do ich transmisji. W przypadkach transgranicznych oznacza to, że różne przepisy prawa powinny być stosowane kolejno. Po pierwsze, do dostępu do krótkich fragmentów powinno mieć zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma nadawca oferujący sygnał pierwotny (tj. udzielający dostępu). Zwykle jest to państwo członkowskie, w którym odbywa się przedmiotowe wydarzenie. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło równoważny system udzielania dostępu do przedmiotowego wydarzenia, zastosowanie powinno mieć prawo tego państwa członkowskiego. Po drugie, do transmisji krótkich fragmentów, powinno mieć zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma nadawca transmitujący.

- (40) Wymogi niniejszej dyrektywy dotyczące dostępu do wydarzeń budzących duże zainteresowanie odbiorców w celu przygotowania krótkich relacji informacyjnych powinny pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ i właściwych konwencji międzynarodowych w dziedzinie ochrony praw autorskich i praw pokrewnych. Państwa członkowskie powinny ułatwiać dostęp do wydarzeń budzących duże zainteresowanie odbiorców poprzez udzielenie dostępu do sygnału nadawcy w rozumieniu niniejszej

dyrektywy. Mogą one jednak zdecydować o zastosowaniu innych, równoważnych sposobów w rozumieniu niniejszej dyrektywy. Sposoby takie obejmują między innymi udzielenie dostępu do miejsca tych wydarzeń przed udzieleniem dostępu do sygnału. Nie powinno to stanowić przeszkody w zawieraniu przez nadawców bardziej szczegółowych umów.

- (41) Należy zapewnić, by dostawcy usług medialnych, którzy wyemitowali na żywo telewizyjne audycje informacyjne, w dalszym ciągu mogli udostępniać je po transmisji na żywo w formie usługi na żądanie i by nie musieli dokonywać zmian w poszczególnych audycjach poprzez usuwanie krótkich fragmentów. Możliwość taka powinna być ograniczona do sytuacji, w której ten sam dostawca usług medialnych udostępnia identyczne audycje telewizyjne w formie usługi na żądanie, a więc nie można z tej możliwości korzystać, by tworzyć nowe rodzaje usług na żądanie oparte na krótkich fragmentach.
- (42) Audiowizualne usługi medialne na żądanie różnią się od usług przekazu telewizyjnego możliwościami wyboru i kontroli, jakie dają użytkownikowi, a także wpływem, jaki wywierają na społeczeństwo⁽²⁾. Uzasadnia to objęcie audiowizualnych usług medialnych na żądanie węższym zakresem regulacji, co oznacza, że powinny one pozostawać w zgodności jedynie z podstawowymi zasadami określonymi w niniejszej dyrektywie.
- (43) Z uwagi na szczególny charakter audiowizualnych usług medialnych, a zwłaszcza ich opiniotwórczy wpływ na ludzi, istotne jest, aby użytkownicy wiedzieli dokładnie, kto odpowiada za treść tych usług. Dlatego ważnym zadaniem państw członkowskich jest dopilnowanie, by użytkownicy mieli nieprzerwanie łatwy i bezpośredni dostęp do informacji na temat dostawcy usługi medialnej. Każde państwo członkowskie samo precyzuje, w jaki sposób można ten cel osiągnąć w praktyce bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych właściwych przepisów prawa wspólnotowego.
- (44) Dostępność szkodliwych treści w audiowizualnych usługach medialnych nadal budzi niepokój prawodawców, przedsiębiorstw branżowych i rodziców. Pojawiają się również nowe problemy, związane zwłaszcza z nowymi platformami i nowymi produktami. Dlatego niezbędne jest wprowadzenie przepisów służących ochronie fizycznego, umysłowego i moralnego rozwoju małoletnich oraz ochronie godności ludzkiej we wszystkich audiowizualnych usługach medialnych, w tym także w handlowych przekazach audiowizualnych.
- (45) Należy zachować należytą równowagę między środkami podejmowanymi w celu ochrony fizycznego, umysłowego i moralnego rozwoju małoletnich i ochrony godności ludzkiej a podstawowym prawem do wolności słowa zawartym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Celem tych działań, takich jak stosowanie osobistych numerów identyfikacyjnych (kodów PIN), systemów filtrowania lub oznaczania, powinno więc być zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony fizycznego, umysłowego i moralnego rozwoju małoletnich i ochrony godności ludzkiej, zwłaszcza w przypadku audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10.

⁽²⁾ Sprawa C-89/04, Mediakabel.

- Na znaczenie systemów filtrowania i oznaczania treści zwrócono uwagę już w zaleceniu w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi, w którym zawarto kilkanaście możliwych rodzajów środków na rzecz małoletnich, takich jak systematyczne dostarczanie użytkownikom, którzy wykupują usługę u dostawcy, skutecznego, podlegającego aktualizacji i prostego w obsłudze systemu filtrowania lub wyposażanie w systemy automatycznego filtrowania usług przeznaczonych dla dzieci.
- (46) Do dostawców usług medialnych, którzy podlegają jurysdykcji państw członkowskich, powinien mieć w każdym przypadku zastosowanie zakaz rozpowszechniania pornografii dziecięcej zgodnie z przepisami decyzji ramowej Rady 2004/68/WSiSW z dnia 22 grudnia 2003 r. dotyczącej zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej⁽¹⁾.
- (47) Żaden z przepisów wprowadzonych niniejszą dyrektywą dotyczących ochrony fizycznego, umysłowego i moralnego rozwoju małoletnich i ochrony godności ludzkiej nie oznacza koniecznie, że realizacja środków podjętych w celu ochrony tych interesów powinna polegać na uprzedniej weryfikacji audiowizualnych usług medialnych przez organy publiczne.
- (48) Audiowizualne usługi medialne na żądanie mogą w przyszłości częściowo zastąpić rozpowszechnianie telewizyjne. W związku z tym należy w miarę możliwości wspierać produkcję i dystrybucję utworów europejskich, a przez to aktywnie przyczynić się do promowania różnorodności kulturowej. Takie wsparcie dla utworów europejskich mogłoby polegać, przykładowo, na udziale finansowym takich usług w produkcji utworów europejskich i na zakupie praw do nich, zapewnianiu ich minimalnego udziału w katalogu usług wideo na żądanie lub prezentowaniu ich w sposób atrakcyjny w elektronicznym przeglądzie audycji. Ważne jest regularne weryfikowanie stosowania przepisów dotyczących wspierania utworów europejskich przy pomocy audiowizualnych usług medialnych. Również w sprawozdaniach, o których mowa w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie powinny uwzględnić przede wszystkim udział finansowy takich usług w produkcji i zakupie praw do utworów europejskich, udział utworów europejskich w katalogach audiowizualnych usług medialnych oraz faktyczne korzystanie z utworów europejskich oferowanych w ramach tych usług.
- (49) Definiując pojęcie „producenta niezależnego od nadawcy”, o którym mowa w art. 5 dyrektywy 89/552/EWG, państwa członkowskie powinny we właściwy sposób uwzględnić przede wszystkim takie kryteria, jak: kto jest właścicielem firmy producenckiej, ile audycji dostarczanych jest temu samemu nadawcy oraz kto posiada prawa do wtórnego wykorzystania audycji (*secondary rights*).
- (50) Wdrażając przepisy art. 4 dyrektywy 89/552/EWG, państwa członkowskie powinny zachęcać nadawców do przyznania należytego udziału w ofercie programowej koprodukcjom europejskim i europejskim utworom pochodzenia nieeuropejskiego.
- (51) Ważne jest zapewnienie, aby utwory kinematograficzne były emitowane w okresach uzgodnionych pomiędzy posiadaczami praw a dostawcami usług medialnych.
- (52) Dostępność audiowizualnych usług medialnych na żądanie daje konsumentom większe możliwości wyboru. Szczegółowe przepisy dotyczące handlowego przekazu audiowizualnego w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie nie wydają się więc ani uzasadnione, ani sensowne z technicznego punktu widzenia. Niemniej jednak we wszystkich handlowych przekazach audiowizualnych należy przestrzegać nie tylko zasad oznaczania, lecz także podstawowych przepisów jakościowych, tak, aby uznane cele polityki publicznej zostały osiągnięte.
- (53) Prawo do odpowiedzi jest właściwym środkiem prawnym w przypadku rozpowszechniania telewizyjnego i może być także stosowane wobec usług elektronicznych. Zalecenie w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi zawiera odpowiednie wskazówki dotyczące wprowadzania do prawa krajowego lub realizacji w praktyce krajowej środków, tak, aby zapewnić dostateczne prawo do odpowiedzi lub równoważne środki prawne w odniesieniu do mediów elektronicznych.
- (54) Jak stwierdziła Komisja w komunikacie wyjaśniającym poświęconym niektórym aspektom przepisów o reklamie telewizyjnej zawartych w dyrektywie o telewizji bez granic⁽²⁾, rozwój nowych technik reklamy i innowacje marketingowe stworzyły nowe skuteczne możliwości zamieszczania audiowizualnych przekazów handlowych w ramach tradycyjnych usług rozpowszechniania, dzięki czemu przekazy te mogą w tych samych warunkach lepiej konkurować z innowacyjnymi usługami na żądanie.
- (55) Rozwój gospodarczy i techniczny daje użytkownikom coraz większy wybór w korzystaniu przez nich z audiowizualnych usług medialnych, a także nakłada na nich większą odpowiedzialność. Aby regulacja pozostała proporcjonalna do celów leżących w interesie publicznym, powinna ona dopuszczać pewien stopień elastyczności w odniesieniu do rozpowszechniania telewizyjnego. Zasada oddzielenia powinna być ograniczona do reklamy telewizyjnej i telesprzedaży, lokowanie produktu powinno być dozwolone pod określonymi warunkami, chyba że państwo członkowskie postanowi inaczej, a niektóre ograniczenia ilościowe powinny zostać zniesione. Lokowanie produktu mające charakter ukryty powinno jednak być zakazane. Zasada oddzielenia nie powinna stanowić przeszkody w korzystaniu z nowych technik reklamy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 28.4.2004, str. 2.

- (56) Oprócz praktyk objętych niniejszą dyrektywą dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ ma zastosowanie do nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak praktyki wprowadzające w błąd i praktyki agresywne, występujące w audiowizualnych usługach medialnych. Ponadto ponieważ dyrektywa 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych⁽²⁾, która zakazuje reklamy papierosów i innych produktów tytoniowych oraz sponsorowania ich prezentacji w mediach drukowanych, usługach społeczeństwa informacyjnego i audycjach radiowych, obowiązuje bez uszczerbku dla dyrektywy 89/552/EWG, w związku ze specyficznym charakterem audiowizualnych usług medialnych, po wejściu w życie niniejszej dyrektywy związek pomiędzy dyrektywą 2003/33/WE i dyrektywą 89/552/EWG powinien pozostać niezmienny. Artykuł 88 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽³⁾, który zakazuje reklamy określonych produktów medycznych adresowanej do ogółu społeczeństwa, stosuje się zgodnie z ust. 5 tego artykułu bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 89/552/EWG. Po wejściu w życie niniejszej dyrektywy związek pomiędzy dyrektywą 2001/83/WE a dyrektywą 89/552/EWG powinien pozostać niezmienny. Ponadto niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽⁴⁾.
- (57) Biorąc pod uwagę większą możliwość unikania reklamy przez widzów dzięki stosowaniu nowych technologii, takich jak magnetowidy cyfrowe, oraz dzięki większemu wyborowi kanałów, szczegółowe uregulowania odnoszące się do zamieszczania spotów reklamowych mające na celu ochronę widzów przestają mieć uzasadnienie. Niniejsza dyrektywa nie powinna zwiększać dopuszczalnego limitu reklam emitowanych w ciągu godziny, ale powinna pozwalać nadawcom na większą elastyczność w ich zamieszczaniu, o ile nie narusza to nadmiernie integralności audycji.
- (58) Niniejsza dyrektywa ma na celu zachowanie specyficznego charakteru telewizji w Europie, w której reklama najchętniej umieszczana jest pomiędzy audycjami, i dlatego ogranicza możliwość przerywania nią utworów kinematograficznych i filmów wyprodukowanych dla telewizji oraz audycji niektórych innych kategorii nadal wymagających specjalnej ochrony.
- (59) Poprzednio obowiązujący dzienny limit reklamy telewizyjnej był w dużej mierze ograniczeniem teoretycznym. Ważniejszy jest limit godzinowy, ponieważ obowiązuje również w porach największej oglądalności. Dlatego należy znieść limit dzienny, a utrzymać godzinowy limit reklamy telewizyjnej i spotów telesprzedażowych. Ponieważ konsumenci mają większe możliwości wyboru ograniczenia ilościowego czasu, którym mogą dysponować kanały telesprzedażowe lub reklamowe, wydają się nie mieć już uzasadnienia. Jednak limit spotów reklamy telewizyjnej i spotów telesprzedażowych wynoszący 20 % godziny zegarowej pozostaje w mocy. Pojęcie telewizyjnego spotu reklamowego należy rozumieć jako reklamę telewizyjną w znaczeniu art. 1 lit. i) dyrektywy 89/552/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą, trwającą nie dłużej niż 12 minut.
- (60) Niniejsza dyrektywa zakazuje ukrytego handlowego przekazu audiowizualnego, ponieważ ma on negatywny wpływ na konsumentów. Zakaz ukrytego handlowego przekazu audiowizualnego nie powinien dotyczyć przypadków, gdy lokowanie produktu jest dozwolone prawnie w ramach niniejszej dyrektywy – kiedy to widz został odpowiednio poinformowany o zastosowaniu lokowania produktu. Poinformowanie takie może mieć formę zasygnalizowania faktu, że w audycji stosuje się lokowanie produktu, na przykład za pomocą neutralnego symbolu graficznego.
- (61) Lokowanie produktu jest zabiegiem obserwowanym w utworach kinematograficznych i utworach audiowizualnych produkowanych dla telewizji, lecz państwa członkowskie różnie regulują jego stosowanie. W celu zapewnienia równej konkurencji, a przez to zwiększenia konkurencyjności europejskiego sektora mediów, konieczne jest przyjęcie przepisów dotyczących lokowania produktu. Definicja lokowania produktu wprowadzona niniejszą dyrektywą powinna obejmować dowolną formę handlowego przekazu audiowizualnego polegającą na tym, że w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie w audycji przedstawia się produkt, usługę lub ich znak towarowy lub nawiązuje się do nich tak, iż stanowią one element samej audycji. Bezpłatne dostarczanie towarów lub usług, takich jak rekwizyty lub nagrody, należy traktować jako lokowanie produktu jedynie wtedy, gdy dane towary lub usługi mają znaczną wartość. Lokowanie produktu powinno podlegać takim samym przepisom i ograniczeniom jakościowym jak handlowy przekaz audiowizualny. Decydującym kryterium, które pozwala rozróżnić sponsorowanie prezentacji produktu i jego lokowanie, jest to, że w przypadku lokowania produktu odwołanie do danego produktu zostaje wbudowane w akcję audycji, i dlatego w definicji zamieszczonej w art. 1 lit. m) dyrektywy 89/552/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą użyto słów „stanowią one element samej audycji”. Natomiast informacje sponsorowane mogą się pojawić w trakcie trwania audycji, ale nie stanowią one elementu jego akcji.
- (62) Lokowanie produktu powinno co do zasady być zakazane. Jednak w przypadku niektórych gatunków audycji właściwe jest dopuszczenie odstępstw wymienionych w wykazie wyjątków. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość całkowitego lub częściowego niestosowania tych odstępstw, przykładowo poprzez dopuszczenie lokowania produktu jedynie w audycjach, które nie zostały wyprodukowane wyłącznie w tym państwie członkowskim.

(1) Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22.

(2) Dz.U. L 152 z 20.6.2003, str. 16.

(3) Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1901/2006 (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 1).

(4) Dz.U. L 404 z 30.12.2006, str. 9; sprostowanie w Dz.U. L 12 z 18.1.2007, str. 3.

- (63) Ponadto powinno zakazać się sponsorowania prezentacji produktu i jego lokowania w przypadkach gdy zabiegi te wpływają na treść audycji w sposób naruszający odpowiedzialność i niezależność redakcyjną dostawcy usług medialnych. Ma to miejsce w przypadku lokowania tematycznego.
- (64) Prawo osób niepełnosprawnych i osób starszych do integracji i uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym Wspólnoty jest nierozłącznie związane ze świadczeniem dostępnych audiowizualnych usług medialnych. Środki pozwalające na osiągnięcie dostępności obejmować między innymi: język migowy, wyświetlane listy dialogowe, dźwiękowa ścieżka narracyjna oraz prosta w obsłudze nawigacja.
- (65) Zgodnie z obowiązkami nałożonymi na państwa członkowskie przez Traktat, są one odpowiedzialne za wdrożenie i skuteczne stosowanie niniejszej dyrektywy. Mogą one dowolnie wybierać odpowiednie do tego celu instrumenty zgodnie ze swoimi tradycjami prawnymi i posiadanymi strukturami, a w szczególności zgodnie z charakterem ich niezależnych organów regulacyjnych, tak by móc wykonać swoje zadanie wdrożenia niniejszej dyrektywy w sposób bezstronny i przejrzysty. Ściśle biorąc, instrumenty wybrane przez państwa członkowskie powinny przyczynić się do upowszechniania pluralizmu mediów.
- (66) Niezbędna jest ścisła współpraca pomiędzy właściwymi organami regulacyjnymi państw członkowskich a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy. Równie ważna jest ścisła współpraca pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy ich organami regulacyjnymi szczególnie z uwagi na wpływ, jaki nadawcy mający siedzibę w jednym państwie członkowskim mogą mieć na inne państwo członkowskie. W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje udzielanie koncesji i jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego, wskazane jest, by przed przyznaniem takiej koncesji właściwe organy nawiązały kontakt. Współpraca ta powinna obejmować wszystkie dziedziny, które podlegają koordynacji na mocy dyrektywy 89/552/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą, w szczególności jej art. 2, 2a i 3.
- (67) W związku z tym, że cele niniejszej dyrektywy, mianowicie stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych na użytek audiowizualnych usług medialnych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony celów będących przedmiotem interesu ogólnego, w szczególności ochrony małoletnich i godności ludzkiej, jak również upowszechniania praw osób niepełnosprawnych, nie mogą być osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary i skutki niniejszej dyrektywy, mogą być osiągnięte w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą subsydiarności określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (68) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 89/552/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa 89/552/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych)”;

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) »audiowizualna usługa medialna« oznacza:

— usługę w rozumieniu art. 49 i 50 Traktatu, za którą odpowiedzialność redakcyjną ponosi dostawca usług medialnych i której podstawowym celem jest dostarczanie ogółowi odbiorców – poprzez sieci łączności elektronicznej w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/21/WE – audycji w celach informacyjnych, rozrywkowych lub edukacyjnych. Taka audiowizualna usługa medialna jest przekazem telewizyjnym w rozumieniu lit. e) niniejszego artykułu albo audiowizualną usługą medialną na żądanie w rozumieniu lit. g) niniejszego artykułu,

lub

— handlowy przekaz audiowizualny;

b) »audycja« oznacza ciąg ruchomych obrazów z dźwiękiem lub bez niego, stanowiący odrębną całość w układzie lub katalogu audycji przygotowanym przez dostawcę usług medialnych i mający formę i treść porównywalną z formą i treścią rozpowszechniania telewizyjnego. Przykładami audycji są: filmy pełnometrażowe, transmisje wydarzeń sportowych, seriale komediowe, filmy dokumentalne, audycje dla dzieci oraz filmy i seriale telewizyjne;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

- c) »odpowiedzialność redakcyjna« oznacza sprawowanie faktycznej kontroli zarówno nad wyborem audycji, jak i nad sposobem ich zestawienia w chronologicznym układzie w przypadku przekazów telewizyjnych lub w katalogu w przypadku audiowizualnych usług medialnych na żądanie. Odpowiedzialność redakcyjna nie musi oznaczać odpowiedzialności prawnej na podstawie prawa krajowego za dostarczaną treść lub świadczone usługi;
- d) »dostawca usług medialnych« oznacza osobę fizyczną lub prawną, która ponosi odpowiedzialność redakcyjną za wybór audiowizualnej treści audiowizualnej usługi medialnej i decyduje o sposobie zestawienia tej treści;
- e) »rozpowszechnianie telewizyjne« lub »przekaz telewizyjny« (tzn. linearna audiowizualna usługa medialna) oznacza audiowizualną usługę medialną świadczoną przez dostawcę usług medialnych, umożliwiającą równoczesny odbiór audycji na podstawie układu audycji;
- f) »nadawca« oznacza dostawcę usług medialnych mających formę przekazów telewizyjnych;
- g) »audiowizualna usługa medialna na żądanie« (tzn. nielinearna audiowizualna usługa medialna) oznacza audiowizualną usługę medialną świadczoną przez dostawcę usług medialnych, umożliwiającą użytkownikowi odbiór audycji w wybranym przez niego momencie i na jego życzenie w oparciu o katalog audycji przygotowany przez dostawcę usług medialnych;
- h) »handlowy przekaz audiowizualny« oznacza obrazy z dźwiękiem lub bez niego, które mają służyć bezpośrednio lub pośrednio promowaniu towarów, usług lub wizerunku osoby fizycznej lub prawnej prowadzącej działalność gospodarczą. Obrazy te towarzyszą audycji lub zostają w niej umieszczone w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie lub w celach autopromocji. Formy handlowego przekazu audiowizualnego obejmują między innymi: reklamę telewizyjną, sponsorowanie, telesprzedaż i lokowanie produktu;
- i) »reklama telewizyjna« oznacza wszelkiego rodzaju ogłoszenia związane z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub działalnością w ramach wolnego zawodu rozpowszechniane przez przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne lub osobę fizyczną w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie lub rozpowszechniane przez to przedsiębiorstwo lub tę osobę fizyczną w celach autopromocji w celu promocji odpłatnego dostarczania towarów lub świadczenia usług, w tym nieruchomości, praw i zobowiązań;
- j) »ukryty handlowy przekaz audiowizualny« oznacza prezentowanie w audycjach – za pomocą słów lub obrazów – towarów, usług, firmy, znaku towarowego lub działalności producenta towarów lub usługodawcy, jeżeli prezentacja ta w zamierzeniu dostawcy usług medialnych ma służyć za reklamę i może wprowadzać odbiorców w błąd co do swojego charakteru. Uznaje się, że prezentacja jest zamierzona w szczególności, jeżeli jest dokonywana w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie;
- k) »sponsorowanie« oznacza wszelkiego rodzaju udział, jaki publiczne lub prywatne przedsiębiorstwo lub osoba fizyczna, nieświadczący audiowizualnych usług medialnych ani nieprodukcujący utworów audiowizualnych, miały w sfinansowaniu audiowizualnych usług medialnych lub audycji w celu promowania swojej firmy, swojego znaku towarowego, swojego wizerunku, swojej działalności lub swoich wyrobów;
- l) »telesprzedaż« oznaczają przekaz ofert kierowanych bezpośrednio do odbiorców z zamiarem odpłatnego dostarczania towarów lub świadczenia usług, w tym nieruchomości, praw i zobowiązań;
- m) »lokowanie produktu« oznacza wszelkie formy handlowego przekazu audiowizualnego polegającego na przedstawieniu lub nawiązaniu do produktu, usługi lub ich znaku towarowego w taki sposób, że stanowią one element samej audycji, w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie;
- n) (i) »utwory europejskie« oznaczają:
- utwory pochodzące z państw członkowskich,
  - utwory, które pochodzą z europejskich państw trzecich będących stronami Europejskiej konwencji Rady Europy o telewizji ponadgranicznej i które spełniają warunki określone w ppkt (ii),
  - utwory powstałe w koprodukcji w ramach umów dotyczących sektora audiowizualnego zawartych pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi i spełniające warunki określone w tych umowach,
  - zastosowanie przepisów tiret drugiego i trzeciego zależy od tego, czy w danych państwach trzecich utwory pochodzące z państw członkowskich nie są objęte środkami dyskryminacyjnymi;

ii) utwory, o których mowa w ppkt (i) tiret pierwsze i drugie, są utworami wykonanymi głównie przez autorów i pracowników zamieszkałych przynajmniej w jednym z państw, o których mowa w ppkt (i) tiret pierwsze i drugie, pod warunkiem że spełniają jeden z następujących trzech warunków:

— są wykonane przez co najmniej jednego producenta mającego siedzibę w co najmniej jednym z tych państw, lub

— są produkowane pod nadzorem i faktyczną kontrolą co najmniej jednego producenta mającego siedzibę w co najmniej jednym z tych państw, lub

— udział współproducentów z tych państw w łącznych kosztach koprodukcji jest większościowy, a koprodukcja nie jest kontrolowana przez żadnego producenta mającego siedzibę poza tymi państwami.

iii) utwory niebędące utworami europejskimi w rozumieniu ppkt (i), ale powstałe w ramach dwustronnych umów o koprodukcji zawartych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi uważane są za utwory europejskie, pod warunkiem że współproducenti ze Wspólnoty mają większościowy udział w łącznych kosztach produkcji i że produkcja ta nie jest kontrolowana przez żadnego producenta mającego siedzibę poza terytorium państw członkowskich.”;

3) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by wszystkie audiowizualne usługi medialne świadczone przez dostawców usług medialnych podlegających jego jurysdykcji pozostawały w zgodzie z zasadami systemu prawa, które mają zastosowanie do audiowizualnych usług medialnych przeznaczonych do odbioru w tym państwie członkowskim.

2. Do celów niniejszej dyrektywy dostawcami usług medialnych podlegającymi jurysdykcji państwa członkowskiego są dostawcy:

a) mający siedzibę w danym państwie członkowskim, zgodnie z ust. 3; lub

b) podlegający przepisom ust. 4.

3. Do celów niniejszej dyrektywy w następujących przypadkach uznaje się, że dostawca usług medialnych ma siedzibę w jednym z państw członkowskich:

a) w tym państwie członkowskim znajduje się główne biuro dostawcy usług medialnych i podejmowane są decyzje redakcyjne dotyczące audiowizualnej usługi medialnej;

b) jeżeli główne biuro dostawcy usług medialnych znajduje się w jednym państwie członkowskim, ale decyzje redakcyjne dotyczące audiowizualnej usługi medialnej są podejmowane w innym państwie członkowskim, uznaje się, że dostawca usług medialnych ma siedzibę w tym państwie członkowskim, w którym działa znaczna część pracowników zaangażowanych w świadczenie audiowizualnej usługi medialnej. Jeżeli znaczna część pracowników zaangażowanych w świadczenie audiowizualnej usługi medialnej działa w obu z tych państw członkowskich, uznaje się, że dostawca usług medialnych ma siedzibę w tym państwie członkowskim, w którym znajduje się jego główne biuro. Jeżeli w żadnym z tych państw członkowskich nie działa znaczna część pracowników zaangażowanych w świadczenie audiowizualnej usługi medialnej, uznaje się, że dostawca usług medialnych ma siedzibę w tym państwie członkowskim, w którym pierwotnie rozpoczął swoją działalność zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że jego związek z gospodarką tego państwa członkowskiego jest faktyczny i trwały;

c) jeżeli główne biuro dostawcy usług medialnych znajduje się w jednym z państw członkowskich, ale decyzje dotyczące audiowizualnej usługi medialnej są podejmowane w państwie trzecim lub odwrotnie, uznaje się, że dostawca ma siedzibę w danym państwie członkowskim, pod warunkiem że w tym państwie działa znaczna część pracowników zaangażowanych w świadczenie audiowizualnej usługi medialnej.

4. Uznaje się, że dostawcy usług medialnych, do których nie stosuje się przepisów ust. 3, podlegają jurysdykcji państwa członkowskiego, jeżeli:

a) korzystają z naziemno-satelitarnej stacji nadawczej znajdującej się w tym państwie członkowskim;

b) nie korzystają z naziemno-satelitarnej stacji nadawczej znajdującej się w tym państwie członkowskim, ale korzystają z łącza satelitarne należącego do tego państwa członkowskiego.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 i 4 nie można określić, które państwo członkowskie sprawuje jurysdykcję, właściwym państwem członkowskim jest to, w którym dostawca usług medialnych jest ustanowiony w rozumieniu art. 43–48 Traktatu.

6. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do audiowizualnych usług medialnych, które są przeznaczone do odbioru wyłącznie w państwach trzecich i które nie są bezpośrednio lub pośrednio odbierane za pomocą standardowych urządzeń konsumenckich w żadnym z państw członkowskich.”.

4) w art. 2a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają na swoim terytorium swobodę odbioru i nie ograniczają retransmisji audiowizualnych usług medialnych z innych państw członkowskich z przyczyn, które wchodzą w zakres dziedzin podlegających koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy.”;

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające i lit. a) otrzymują brzmienie:

„2. W odniesieniu do rozpowszechniania telewizyjnego, państwa członkowskie mogą tymczasowo odstąpić od stosowania przepisów ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) Przekaz telewizyjny pochodzący z innego państwa członkowskiego stanowi jawne, poważne i groźne naruszenie art. 22 ust. 1 lub 2 lub art. 3b;”;

c) dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. W odniesieniu do audiowizualnych usług medialnych na żądanie, państwa członkowskie mogą podjąć środki w celu odstąpienia od stosowania przepisów ust. 1 w przypadku określonej usługi, o ile spełnione są następujące warunki:

a) środki te są:

(i) niezbędne z jednego z następujących względów:

— porządku publicznego, a zwłaszcza zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania,

ścigania i karania, w tym ochrony małoletnich oraz zwalczania wszelkich przypadków nawoływania do nienawiści z powodu rasy, płci, religii czy narodowości oraz przypadków naruszenia godności ludzkiej w stosunku do konkretnych osób,

— ochrony zdrowia publicznego,

— bezpieczeństwa publicznego, w tym ochrony bezpieczeństwa państwa i ze względów obrony kraju,

— ochrony konsumentów, w tym inwestorów;

(ii) podejmowane w stosunku do audiowizualnej usługi medialnej na żądanie naruszającej względy, o których mowa w pkt (i), lub stanowiącej poważne i groźne ryzyko naruszenia tych względów;

(iii) proporcjonalne do wymienionych względów;

b) przed podjęciem przedmiotowych środków i bez uszczerbku dla postępowania sądowego, w tym postępowania przygotowawczego oraz czynności wykonywanych w ramach śledztwa, państwo członkowskie:

— zwróciło się o podjęcie środków do państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega usługodawca, a ono ich nie podjęło lub podjęło środki nieodpowiednie,

— zawiadomiło Komisję i państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega usługodawca, o zamiarze podjęcia takich środków.

5. W nagłych przypadkach państwa członkowskie mogą odstąpić od spełnienia warunków określonych w ust. 4 lit. b). W takiej sytuacji należy w jak najkrótszym terminie poinformować o podjętych środkach Komisję i państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega usługodawca, i wskazać przy tym, dlaczego sytuacja została przez państwo członkowskie uznana za nagłą.

6. Bez uszczerbku dla możliwości podjęcia przez państwo członkowskie środków, o których mowa w ust. 4 i 5, Komisja w jak najkrótszym terminie analizuje ich zgodność z prawem wspólnotowym. Jeżeli Komisja dojdzie do wniosku, że środki są niezgodne z prawem wspólnotowym, zwraca się do danego państwa członkowskiego o powstrzymanie się od podjęcia wszelkich zaproponowanych środków lub o zakończenie przedmiotowych środków w trybie pilnym.”;

5) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie mogą zobowiązać dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji do przestrzegania bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że przepisy takie są zgodne z prawem wspólnotowym.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie:

- a) na mocy ust. 1 skorzystało z prawa do przyjęcia w ogólnym interesie publicznym bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów; oraz
- b) ocenia, że nadawca podlegający jurysdykcji innego państwa członkowskiego dokonuje przekazu telewizyjnego, który w całości lub w przeważającej części jest kierowany na jego terytorium;

może ono kontaktować się z państwem członkowskim sprawującym jurysdykcję w celu osiągnięcia obopólnie zadowalającego rozwiązania wszelkich pojawiających się problemów. Państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję, po otrzymaniu uzasadnionego wniosku od pierwszego z państw członkowskich, występuje do nadawcy o przestrzeganie rzeczonych przepisów przyjętych w interesie publicznym. W terminie dwóch miesięcy państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję informuje pierwsze z państw o efektach uzyskanych w wyniku tego wystąpienia. Każde z tych państw członkowskich może zwrócić się do komitetu kontaktowego ustanowionego na mocy art. 23a o przeanalizowanie sprawy.

3. W przypadku gdy pierwsze z państw członkowskich:

- a) ocenia, że efekty uzyskane w wyniku zastosowania ust. 2 nie są satysfakcjonujące; oraz
- b) ocenia, że dany nadawca ustanowił swoją siedzibę w państwie członkowskim sprawującym jurysdykcję

w celu ominięcia surowszych przepisów, które podlegają koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy, które to przepisy miałyby do niego zastosowanie, gdyby miał siedzibę w pierwszym państwie członkowskim;

może ono przyjąć odpowiednie środki przeciwko takiemu nadawcy.

Środki takie muszą być obiektywnie niezbędne, stosowane w sposób niedyskryminacyjny i proporcjonalne do zamierzonych celów.

4. Państwo członkowskie może podjąć środki, o których mowa w ust. 3, tylko wówczas, gdy spełnione zostały następujące warunki:

- a) powiadomiło ono Komisję i państwo członkowskie, w którym nadawca ma swoją siedzibę, o zamiarze podjęcia takich środków i uzasadniło swoją ocenę; oraz
- b) Komisja stwierdziła, że środki te są zgodne z prawem wspólnotowym, a zwłaszcza że oceny, których dokonało państwo członkowskie przed podjęciem środków wynikających z ust. 2 i 3, są prawidłowe.

5. Komisja podejmuje decyzję w sprawie niezgodności środków z prawem wspólnotowym w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia określonego w ust. 4 lit. a). Jeżeli Komisja podejmie decyzję stwierdzającą niezgodność środków z prawem wspólnotowym, dane państwo członkowskie powstrzymuje się od ich podjęcia.

6. Państwa członkowskie zapewniają w odpowiedni sposób, w ramach swojego ustawodawstwa, by dostawcy usług medialnych podlegający ich jurysdykcji faktycznie przestrzegali przepisów niniejszej dyrektywy.

7. Państwa członkowskie popierają systemy współregulacji lub samoregulacji na szczeblu krajowym w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy, w zakresie dozwolonym przez ich systemy prawne. Systemy te muszą być skonstruowane tak, aby były powszechnie akceptowane przez główne zainteresowane strony w danych państwach członkowskich oraz muszą zapewniać ich skuteczne wykonywanie.

8. O ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej, stosuje się dyrektywę 2000/31/WE. W przypadku niezgodności przepisów dyrektywy 2000/31/WE z przepisami niniejszej dyrektywy charakter nadrzędny mają przepisy niniejszej dyrektywy, chyba że stanowi ona inaczej.”;

6) skreśla się art. 3a;

7) dodaje się rozdział IIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

**PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH
AUDIOWIZUALNYCH USŁUG MEDIALNYCH**

Artykuł 3a

Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy audiowizualnych usług medialnych podlegający ich jurysdykcji zapewnili usługobiorcom łatwy, bezpośredni i trwały dostęp przynajmniej do następujących informacji:

- a) firmy dostawcy usług medialnych;
- b) adresu geograficznego, pod którym dostawca usług medialnych ma swoją siedzibę;
- c) danych dotyczących dostawcy usług medialnych, w tym adresu jego poczty elektronicznej lub witryny internetowej, które pozwalają szybko skontaktować się z nim w sposób bezpośredni i skuteczny;
- d) w odpowiednich przypadkach – informacji o właściwych organach regulacyjnych lub nadzorczych.

Artykuł 3b

Państwa członkowskie zapewniają w odpowiedni sposób, by audiowizualne usługi medialne świadczone przez dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji nie zawierały żadnych treści nawołujących do nienawiści ze względu na rasę, płeć, religię lub narodowość.

Artykuł 3c

Państwa członkowskie zachęcają dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji do zapewniania, by świadczone przez nich usługi stawały się stopniowo dostępne dla osób z upośledzeniami wzroku lub słuchu.

Artykuł 3d

Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług medialnych podlegający ich jurysdykcji nie emitowali utworów kinematograficznych poza okresami uzgodnionymi z posiadaczami praw do tych utworów.

Artykuł 3e

1. Państwa członkowskie zapewniają spełnianie przez handlowe przekazy audiowizualne rozpowszechniane przez dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji następujących wymagań:

- a) handlowe przekazy audiowizualne są łatwo rozpoznawalne. Zakazuje się ukrytych handlowych przekazów audiowizualnych;

b) handlowe przekazy audiowizualne nie wykorzystują technik podprogowych;

c) handlowe przekazy audiowizualne nie:

- (i) podważają szacunku dla godności ludzkiej;
- (ii) zawierają żadnych treści dyskryminujących ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, narodowość, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną ani nie promują takiej dyskryminacji;
- (iii) zachęcają do postępowania zagrażającego zdrowiu lub bezpieczeństwu;
- (iv) zachęcają do postępowania poważnie szkodzącego ochronie środowiska;

d) zakazane są wszelkie rodzaje handlowych przekazów audiowizualnych na temat papierosów i innych produktów tytoniowych;

e) handlowe przekazy audiowizualne na temat napojów alkoholowych nie są specjalnie kierowane do małoletnich i nie zachęcają do nieumiarkowanej konsumpcji takich napojów;

f) zakazany jest handlowy przekaz audiowizualny na temat produktów i zabiegów leczniczych dostępnych wyłącznie na receptę w państwie członkowskim, którego jurysdykcji podlega dostawca usług medialnych;

g) handlowe przekazy audiowizualne nie wyrządzają fizycznej lub moralnej szkody małoletnim. W związku z tym nie mogą bezpośrednio nakłaniać małoletnich do kupna lub najmu produktu lub usługi, wykorzystując ich brak doświadczenia lub łatwowierność, nie mogą bezpośrednio zachęcać małoletnich, by przekonali rodziców lub osoby trzecie do kupna reklamowanych produktów lub usług, nie mogą wykorzystywać szczególnego zaufania, którym małoletni darzą rodziców, nauczycieli lub inne osoby, ani nie mogą bez uzasadnienia pokazywać małoletnich w niebezpiecznych sytuacjach.

2. Państwa członkowskie i Komisja zachęcają dostawców usług audiowizualnych do opracowania sposobów postępowania wobec niestosownych handlowych przekazów audiowizualnych towarzyszących audycjom dla dzieci lub będących elementem tych audycji i stanowiących reklamę artykułów żywnościowych lub napojów, które zawierają składniki odżywcze i substancje o działaniu odżywczym lub fizjologicznym, zwłaszcza takie jak tłuszcze, kwasy tłuszczowe trans, sól/sód i węglowodany, niezalecane w nadmiernych ilościach w codziennej diecie.

Artykuł 3f

1. Sponsorowane audiowizualne usługi medialne lub audycje sponsorowane spełniają następujące wymagania:

- a) ich treść, a w przypadku rozpowszechniania telewizyjnego także ich miejsce w układzie audycji w żadnych okolicznościach nie podlega wpływom powodującym naruszenie odpowiedzialności i niezależności redakcyjnej dostawcy usług medialnych;
- b) nie zachęcają bezpośrednio do zakupu lub najmu towarów ani usług, zwłaszcza przez specjalne, promocyjne odniesienia do tych towarów lub usług;
- c) widzowie są wyraźnie poinformowani o istnieniu umowy o sponsorowaniu. Audycje sponsorowane są wyraźnie oznaczone za pomocą nazwy, znaku firmowego lub jakiegokolwiek innego symbolu sponsora, takiego jak odniesienie do jego produktu(-ów) lub usługi (usług) lub do ich charakterystycznego znaku, w sposób właściwy dla audycji – na początku, w trakcie ich trwania lub na końcu.

2. Audiowizualne usługi medialne i audycje nie są sponsorowane przez przedsiębiorstwa, których zasadnicza działalność polega na produkcji lub sprzedaży papierosów i innych wyrobów tytoniowych.

3. Audiowizualne usługi medialne lub audycje sponsorowane przez przedsiębiorstwa, których działalność obejmuje produkcję lub sprzedaż produktów i zabiegów leczniczych, mogą promować firmę lub wizerunek przedsiębiorstwa, ale nie promują konkretnych produktów ani zabiegów leczniczych, jeżeli w państwie członkowskim, którego jurysdykcji podlega dostawca usług medialnych, są one dostępne wyłącznie na receptę.

4. Audycje informacyjne i audycje dotyczące bieżących wydarzeń nie są sponsorowane. Państwa członkowskie mogą zabronić prezentowania firmowego znaku sponsora podczas audycji dla dzieci, audycji dokumentalnych i religijnych.

Artykuł 3g

1. Zakazuje się lokowania produktu.

2. O ile państwo członkowskie nie postanowi inaczej, lokowanie produktu jest dopuszczalne w drodze odstęstwa od ust. 1:

— w utworach kinematograficznych, filmach i serialach wyprodukowanych na użytek audiowizualnych usług medialnych, w audycjach sportowych oraz audycjach rozrywkowych, lub

— w przypadku gdy nie dochodzi do płatności, ale jedynie do dostarczenia bezpłatnie pewnych towarów lub usług, takich jak rekwizyty i nagrody, po to, aby zostały zaprezentowane w audycji.

Odstępstwa przewidziane w tiret pierwszym nie stosuje się do audycji dla dzieci.

Audycje, w których stosuje się lokowanie produktu, spełniają co najmniej wszystkie poniższe wymagania:

- a) ich treść, a w przypadku rozpowszechniania telewizyjnego także ich miejsce w układzie audycji w żadnych okolicznościach nie podlega wpływom powodującym naruszenie odpowiedzialności i niezależności redakcyjnej dostawcy usług medialnych;
- b) nie zachęcają bezpośrednio do zakupu ani najmu towarów ani usług, zwłaszcza przez specjalne, promocyjne odniesienia do tych towarów lub usług;
- c) nie eksponują nadmiernie danego produktu;
- d) widzowie zostają wyraźnie poinformowani o zastosowaniu lokowania produktu. Audycje, w których stosuje się lokowanie produktu, oznacza się odpowiednio na początku, na końcu oraz w momencie wznowienia po przerwie reklamowej, tak, aby uniknąć wprowadzenia widzów w błąd.

Na zasadzie wyjątku państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogów zawartych w lit. d), o ile dana audycja nie została wyprodukowana przez dostawcę usług medialnych ani przedsiębiorstwo z nim związane ani taka produkcja nie została przez te podmioty zlecona.

3. W żadnym wypadku w audycjach nie stosuje się lokowania produktu, jeżeli produktami tymi są:

— wyroby tytoniowe lub papierosy albo wyroby przedsiębiorstw, których zasadnicza działalność polega na produkcji lub sprzedaży papierosów i innych wyrobów tytoniowych, lub

— konkretne produkty lub zabiegi lecznicze dostępne wyłącznie na receptę w państwie członkowskim, którego jurysdykcji podlega dostawca usług medialnych.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 stosuje się tylko do audycji wyprodukowanych po dniu 19 grudnia 2009 r.”;

8) dodaje się rozdział IIb w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIB

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE WYŁĄCZNIE DO AUDIOWIZUALNYCH USŁUG MEDIALNYCH NA ŻĄDANIE

Artykuł 3h

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by te audiowizualne usługi medialne na żądanie świadczone przez dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji, które mogą poważnie zaszkodzić fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, były udostępniane jedynie w sposób zapewniający, by małoletni w zwykłych okolicznościach nie mogli słuchać ani oglądać przekazów zawartych w takich audiowizualnych usługach medialnych na żądanie.

Artykuł 3i

1. Państwa członkowskie zapewniają, by dzięki audiowizualnym usługom medialnym na żądanie świadczonym przez dostawców usług medialnych podlegających ich jurysdykcji promowane były – w granicach możliwości i w stosowny sposób – produkcja utworów europejskich oraz dostęp do nich. Taka promocja mogłaby polegać między innymi na udziale finansowym takich usług w produkcji utworów europejskich i zakupie praw do nich lub udostępnianiu lub ekspozycji utworów europejskich w katalogu audycji oferowanych w ramach audiowizualnej usługi medialnej na żądanie.

2. Nie później niż dnia 19 grudnia 2011 r., a następnie co cztery lata, państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z wdrożenia ust. 1.

3. W oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie oraz niezależną analizę, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania ust. 1, uwzględniając przy tym rozwój rynku i technologii oraz cel, którym jest różnorodność kultura.”;

9) dodaje się rozdział IIc w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIC

ROZPOWSZECHNIANIE TELEWIZYJNE: PRZEPISY DOTYCZĄCE PRAW WYŁĄCZNYCH I KRÓTKICH RELACJI

Artykuł 3j

1. Każde państwo członkowskie może podjąć środki zgodne z prawem wspólnotowym w celu zapewnienia, by nadawcy podlegający jego jurysdykcji, którzy na prawach wyłączności rozpowszechniają wydarzenia uznawane przez to państwo członkowskie za wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, nie rozpowszechniali ich w sposób pozbawiający zasadniczą część odbiorców w tym państwie możliwości oglądania tych wydarzeń w ogólnodostępnej telewizji w przekazie na żywo lub z opóźnieniem. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje takie środki, sporządza ono wykaz wytypowanych wydarzeń, krajowych lub nie, które uznaje za wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym. Sporządza ten wykaz w jawny i przejrzysty sposób, w odpowiednim czasie. Równocześnie państwo członkowskie określa, czy wydarzenia te powinny być dostępne w pełnym czy częściowym przekazie na żywo lub – jeżeli to konieczne lub wskazane z obiektywnych względów interesu publicznego – czy powinny być dostępne w pełnym czy częściowym przekazie z opóźnieniem.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach podjętych lub planowanych na mocy ust. 1. W terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia Komisja sprawdza, czy środki takie są zgodne z prawem wspólnotowym, i powiadamia o nich inne państwa członkowskie. Komisja zasięga opinii komitetu kontaktowego ustanowionego na mocy art. 23a. Niezwłocznie publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacje o podjętych środkach, a co najmniej raz w roku – zbiorczy wykaz środków podjętych przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie zapewniają w odpowiedni sposób, w ramach swojego ustawodawstwa, by nadawcy podlegający ich jurysdykcji nie wykonywali praw wyłącznych, które nabyli po publikacji niniejszej dyrektywy, w sposób pozbawiający zasadniczą część odbiorców w innym państwie członkowskim możliwości oglądania wydarzeń wytypowanych przez to inne państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2; możliwość oglądania tych wydarzeń dotyczy pełnego lub częściowego przekazu na żywo lub – jeżeli to konieczne lub wskazane z obiektywnych względów interesu publicznego – ich pełnego lub częściowego przekazu z opóźnieniem w ogólnodostępnej telewizji, zależnie od decyzji tego innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1.

Artykuł 3k

1. Państwa członkowskie zapewniają, by każdy nadawca mający siedzibę we Wspólnocie i chcący przygotować krótkie relacje informacyjne miał dostęp – na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych zasadach – do wydarzeń, które budzą duże zainteresowanie odbiorców i są transmitowane na zasadzie wyłączności przez nadawcę podlegającego ich jurysdykcji.

2. Jeżeli prawa wyłączne do wydarzenia budzącego duże zainteresowanie odbiorców nabył inny nadawca mający siedzibę w tym samym państwie członkowskim co nadawca ubiegający się o dostęp, o dostęp ubiega się u tego nadawcy.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by dostęp taki był zagwarantowany poprzez umożliwienie nadawcom dowolnego wybierania krótkich fragmentów z sygnału nadawcy transmitującego z zastrzeżeniem podania przynajmniej ich źródła, chyba że podanie go jest niemożliwe ze względów praktycznych.

4. Zamiast stosować przepisy ust. 3, państwo członkowskie może ustanowić równoważny system, który dzięki innym sposobom pozwoli na istnienie dostępu do wydarzeń na uczciwych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych zasadach.

5. Krótkie fragmenty są wykorzystywane wyłącznie w ogólnych audycjach informacyjnych a w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku gdy ten sam dostawca usług medialnych prezentuje tę samą audycję w późniejszym czasie.

6. Bez uszczerbku dla ust. 1–5, państwa członkowskie zapewniają zgodnie ze swoimi systemami prawa i praktykami prawnymi, by określone zostały sposoby i warunki udostępniania takich krótkich fragmentów, a zwłaszcza wszelkie ustalenia związane z rekompensatą, maksymalny czas trwania krótkich fragmentów oraz ograniczenia czasowe dotyczące ich przekazu. Jeżeli przewiduje się rekompensatę, nie powinno ono przewyższać dodatkowych kosztów poniesionych bezpośrednio w związku z udostępnieniem.”;

10) w art. 4 ust. 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 6.”;

11) skreśla się art. 6 i 7;

12) tytuł rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„REKLAMA TELEWIZYJNA I TELESPRZEDAŻ”;

13) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Reklama telewizyjna i telesprzedaż muszą być łatwo rozpoznawalne i odróżniające się od materiału redakcyjnego. Bez uszczerbku dla stosowania nowych technik reklamowych, reklama telewizyjna i telesprzedaż muszą być wyraźnie oddzielone od innych części audycji w sposób wizualny lub dźwiękowy, lub przestrzenny.

2. Pojedyncze spoty reklamowe i telesprzedażowe, poza spotami umieszczanymi podczas transmisji wydarzeń sportowych, stanowią wyjątek.”;

14) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy reklamy telewizyjne lub telesprzedaż są umieszczone podczas audycji, nie została naruszona integralność audycji – przy uwzględnieniu naturalnych przerw w audycji, czasu trwania audycji i jej charakteru – ani nie zostały naruszone uprawnienia posiadaczy praw do audycji.

2. Emisja filmów wyprodukowanych dla telewizji (z wyłączeniem serii, seriali i filmów dokumentalnych), utworów kinematograficznych i audycji informacyjnych może zostać przerwany reklamą telewizyjną lub telesprzedażą tylko jeden raz w ciągu każdego przewidzianego w układzie audycji okresu nie krótszego niż 30 minut. Przekaz audycji dla dzieci może zostać przerwany reklamą telewizyjną lub telesprzedażą tylko raz w ciągu każdego przewidzianego w układzie audycji okresu nie krótszego niż 30 minut, o ile czas trwania danej audycji – przewidziany w układzie audycji – jest dłuższy niż 30 minut. Nie wolno umieszczać reklamy telewizyjnej ani telesprzedaży podczas transmisji uroczystości religijnych.”;

15) skreśla się art. 12 i 13;

16) skreśla się art. 14 ust. 1;

17) skreśla się art. 16 i 17;

18) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Czas nadawania telewizyjnych spotów reklamowych i spotów telesprzedażowych nie przekracza 20 % danej godziny zegarowej.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do ogłoszeń nadawcy w związku z jego własnymi audycjami ani w związku z produktami towarzyszącymi wywodzącymi się bezpośrednio z tych audycji, do ogłoszeń sponsorowanych ani do lokowania produktu.”.

19) artykuł 18a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18a

Bloki telesprzedaży są wyraźnie oznaczone w sposób wizualny i dźwiękowy i nadawane w sposób nieprzerwany przez co najmniej 15 minut.”;

20) artykuł 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się *mutatis mutandis* do kanałów telewizyjnych poświęconych wyłącznie reklamie i telesprzedaży oraz do kanałów telewizyjnych poświęconych wyłącznie autopromocji. Do kanałów tych nie stosuje się rozdziału III, a także art. 11 i 18.”;

21) skreśla się art. 19a;

22) artykuł 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Bez uszczerbku dla art. 3, państwa członkowskie mogą, z należyтым uwzględnieniem prawa wspólnotowego, ustanawiać warunki inne niż warunki ustanowione w art. 11 ust. 2 i art. 18 w odniesieniu do przekazów telewizyjnych przeznaczonych do odbioru wyłącznie na terytorium krajowym i które nie mogą być bezpośrednio ani pośrednio odbierane w żadnym z pozostałych państw członkowskich.”;

23) tytuł rozdziału V otrzymuje brzmienie:

„ROZPOWSZECHNIANIE TELEWIZYJNE: OCHRONA MAŁOLETNICH”;

24) skreśla się art. 22a i 22b;

25) tytuł rozdziału VI otrzymuje brzmienie:

„ROZPOWSZECHNIANIE TELEWIZYJNE: PRAWO DO ODPOWIEDZI”;

26) artykuł 23a ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) ułatwianie wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją na temat bieżącego stanu i rozwoju działań regulacyjnych w dziedzinie audiowizualnych usług medialnych w świetle wspólnotowej polityki audiowizualnej, a także na temat istotnych aspektów rozwoju technicznego.”;

27) dodaje się rozdział VIb w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIb

WSPÓLPRACA ORGANÓW REGULACYJNYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 23b

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki – przede wszystkim za pośrednictwem właściwych niezależnych organów regulacyjnych – w celu przekazywania Komisji i sobie nawzajem informacji niezbędnych do stoso-

wania przepisów niniejszej dyrektywy, a w szczególności jej art. 2, 2a i 3.”;

28) skreśla się art. 25 i 25a;

29) artykuł 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Nie później niż dnia 19 grudnia 2011 r., a następnie co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, a w razie potrzeby przedkłada wnioski służące jej dostosowaniu do postępu w dziedzinie audiowizualnych usług medialnych; bierze przy tym pod uwagę przede wszystkim najnowsze osiągnięcia techniczne, konkurencyjność sektora oraz stopień umiejętności korzystania z mediów w każdym z państw członkowskich.

W sprawozdaniu tym należy także odnieść się do kwestii reklam telewizyjnych, które towarzyszą audycjom dla dzieci lub stanowią ich element, a zwłaszcza do tego, czy przepisy ilościowe i jakościowe zawarte w niniejszej dyrektywie zapewniły odpowiedni poziom ochrony.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów) ⁽¹⁾ wprowadza się następującą zmianę:

— pkt 4 załącznika „Dyrektywy i rozporządzenia objęte art. 3 lit. a)” otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektywa 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (*): art. 3h i 3i oraz art. 10–20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**).

(*) Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23.

(**) Dz.U. L 332 z 18.12.2007 r., str. 27”.

Artykuł 3

1. Nie później niż dnia 19 grudnia 2009 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

(1) Dz.U. L 364 z 9.12.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione dyrektywą 2005/29/WE.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób, w jaki dokonuje się takiego odniesienia, określają państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów krajowych przyjmowanych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 29 listopada 2007 r.

dotycząca zawarcia Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą

(2007/839/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 czerwca 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 12 czerwca 2007 r.
- (3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego

Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo zgłosiło chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, bez uszczerbku dla art. 4 wspomnianego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą.

Tekst umowy dołączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 20 ust. 2 umowy ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 15 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 15 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

M. LINO

Przewodniczący

UMOWA
o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

UKRAINA,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej migracji,

WYRAŻAJĄC ZANIEPOKOJENIE znacznym nasileniem się działalności zorganizowanych grup przestępczych w zakresie przemytu imigrantów,

PRAGNĄC ustanowić poprzez niniejszą umowę oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości oraz organizacji bezpiecznego powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Ukrainy lub jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub przestały spełniać te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

UZNAJĄC, że w stosownych przypadkach Ukraina i państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny dołożyć wszelkich starań w celu odesłania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców bezprawnie przybywających na ich terytoria do ich krajów pochodzenia lub stałego zamieszkania,

UZNAJĄC konieczność przestrzegania praw człowieka i swobód oraz podkreślając, że niniejsza umowa nie narusza praw i obowiązków Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Ukrainy wynikających z Powszechnej deklaracji praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r. i z prawa międzynarodowego, w tym w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r., Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. i Protokołu dotyczącego statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 r., Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. i instrumentów międzynarodowych dotyczących ekstradycji,

UWZGLĘDNIAJĄC, że współpraca między Ukrainą a Wspólnotą w dziedzinie readmisji i ułatwień podróży leży we wspólnym interesie,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Ukrainę i Wspólnotę;
- b) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii i Republiki Irlandii;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- d) „obywatel Ukrainy” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo ukraińskie;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż ukraińskie albo jednego z państw członkowskich;

- f) „bezzaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- g) „zezwolenie na pobyt” oznacza wszelkiego rodzaju zaświadczenia wydane przez Ukrainę lub jedno z państw członkowskich, uprawniające daną osobę do przebywania na ich terytorium. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych państw w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl, status uchodźcy lub zezwolenie na pobyt;
- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Ukrainę lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Ukrainy lub jednego z państw członkowskich albo w związku z tranzytem przez to terytorium; nie zalicza się do nich lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Ukrainę lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 5 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 11 niniejszej umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Ukrainę lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 5 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 11 niniejszej umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Ukrainy lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej umowy zgodnie z jej art. 16;
- l) „rejon przygraniczny” oznacza obszar w strefie 30 metrów od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim a Ukrainą, a także teren portów morskich wraz ze strefami celnymi i teren międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Ukrainy.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek państwa składającego wniosek i bez konieczności dopełnienia innych formalności niż przewidziane w niniejszej umowie państwo rozpatrujące wniosek przyjmuje na swoje terytorium wszystkie osoby, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państwa składającego wniosek lub które przestały spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 6 niniejszej umowy dowiedziono, iż osoby takie są obywatelami państwa rozpatrującego wniosek.

Ma to również zastosowanie do osób, które po wjeździe na terytorium państwa składającego wniosek zrzekły się obywatelstwa państwa rozpatrującego wniosek, nie uzyskując obywatelstwa państwa składającego wniosek.

2. Państwo rozpatrujące wniosek w razie konieczności wydaje w trybie natychmiastowym osobie, na której readmisję wyrażono zgodę, dokument podróży o okresie ważności przynajmniej 6 miesięcy; jest to niezależne od woli osoby, której dotyczy readmisja. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, państwo rozpatrujące wniosek w ciągu 14 dni kalendarzowych przedłuża okres ważności dokumentu podróży lub w razie konieczności wystawia nowy dokument z takim samym okresem ważności. Jeżeli państwo rozpatrujące wniosek w ciągu 14 dni kalendarzowych nie wydało dokumentu podróży, nie przedłużyło okresu jego ważności ani – w razie konieczności – nie wydało nowego dokumentu podróży, uznaje się, że państwo to akceptuje dokument, którego okres ważności upłynął.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa składającego wniosek i bez konieczności dopełnienia innych formalności niż przewidziane w niniejszej umowie państwo rozpatrujące wniosek przyjmuje na swoje terytorium obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państwa składającego wniosek lub którzy przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 7 niniejszej umowy dowiedziono, iż osoby takie:

- a) bezprawnie wjechały na terytorium państw członkowskich bezpośrednio z terytorium Ukrainy lub bezprawnie wjechały na terytorium Ukrainy bezpośrednio z terytorium państw członkowskich;
- b) w momencie wjazdu posiadały ważne zezwolenie na pobyt wystawione przez państwo rozpatrujące wniosek;

lub

- c) w momencie wjazdu posiadały ważną wizę wydaną przez państwo rozpatrujące wniosek i wjechały na terytorium państwa składającego wniosek bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znajduje się na terenie międzynarodowego portu lotniczego w państwie rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w ramach tranzytu lotniczego;

b) państwo składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub zezwolenie na pobyt przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:

(i) osoba ta ma już wizę lub zezwolenie na pobyt o dłuższym okresie ważności, wydane przez państwo rozpatrujące wniosek; lub

(ii) osoba ta uzyskała wizę lub zezwolenie na pobyt od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów;

c) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzysta z prawa bezwizowego wjazdu na terytorium państwa składającego wniosek.

3. W odniesieniu do państw członkowskich obowiązek readmisji określony w ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego artykułu ma zastosowanie do tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub zezwolenie na pobyt. Jeśli wizę lub zezwolenie na pobyt wydały co najmniej dwa państwa członkowskie, obowiązek readmisji określony w ust. 1 lit. b) lub c) ma zastosowanie do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności lub – jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął – dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 lit. b) lub c) stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo rozpatrujące wniosek państwo składające wniosek wystawia osobie, na której readmisję wyrażono zgodę, dokument podróży uznawany przez państwo rozpatrujące wniosek. Jeżeli państwem składającym wniosek jest państwo członkowskie UE, wspomnianym dokumentem podróży jest standardowy dokument podróży UE dla celów wydalenia z kraju w formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r. (załącznik 7). Jeżeli państwem składającym wniosek jest Ukraina, wspomniany dokument podróży to ukraińskie zaświadczenie o powrocie (załącznik 8).

Artykuł 4

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy od przekazania tej osoby stwierdzono, że wymogi określone w art. 2 lub 3 niniejszej umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej umowy stosuje się odpowiednio, a państwo rozpatrujące

wniosek przekazuje również wszystkie dostępne informacje dotyczące tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma zostać ponownie przyjęta.

SEKCJA II

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 5

Wniosek o readmisję

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2 i 3 niniejszej umowy, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Jeżeli osoba podlegająca readmisji jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży lub dokumentu tożsamości, a w przypadku obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – także ważnej wizy lub ważnego zezwolenia na pobyt, wydanych przez państwo rozpatrujące wniosek, przy przekazaniu takiej osoby odnośnie państwo nie musi składać wniosku o readmisję ani przekazywać pisemnego powiadomienia właściwemu organowi państwa rozpatrującego wniosek.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2, jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym państwa składającego wniosek w ciągu 48 godzin od momentu bezprawnego przekroczenia granicy (w tym w porcie lotniczym lub morskim), bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni od daty zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

4. Wniosek o readmisję zawiera następujące informacje:

a) wszystkie dostępne dane dotyczące tożsamości osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, data i miejsce urodzenia, płeć i ostatnie miejsce zamieszkania);

b) środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców.

5. W razie konieczności wniosek o readmisję powinien również zawierać następujące informacje:

a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła wyraźną zgodę na takie oświadczenie;

b) informacje o wszelkich innych środkach ochrony lub bezpieczeństwa, które mogą okazać się konieczne przy przekazywaniu danej osoby.

6. Wzór wspólnego formularza, z którego należy korzystać przy sporządzaniu wniosków o readmisję, jest zawarty w załączniku 5 do niniejszej umowy.

Artykuł 6

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Obywatelstwo państwa rozpatrującego wniosek zgodnie z art. 2 ust. 1 niniejszej umowy:

- a) można udowodnić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy, nawet jeżeli upłynął okres ich ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek uznaje obywatelstwo bez wymogu prowadzenia dalszego dochodzenia. Obywatelstwa nie można udowodnić na podstawie podrzobionych lub przerobionych dokumentów;
- b) można ustalić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy, nawet jeżeli upłynął okres ich ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek uznaje, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że może udowodnić, że jest inaczej, na podstawie wyników dochodzenia prowadzonego z udziałem właściwych organów państwa składającego wniosek. Obywatelstwa nie można ustalić na podstawie podrzobionych lub przerobionych dokumentów.

2. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa rozpatrującego wniosek przeprowadza w ciągu 10 dni kalendarzowych rozmowę z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa. Termin ten liczy się od dnia otrzymania wniosku o readmisję.

Artykuł 7

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszej umowy uznaje się za spełnione, jeśli:

- a) można to udowodnić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 3a do niniejszej umowy. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek uznaje, że dana osoba, po opuszczeniu jego terytorium, bezprawnie wjechała na terytorium państwa składającego wniosek (lub państw członkowskich, jeżeli państwem rozpatrującym wniosek jest Ukraina);
- b) można to ustalić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 3b do niniejszej umowy. Jeżeli

przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek przeprowadza dochodzenie i udziela odpowiedzi w ciągu 20 dni kalendarzowych. W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi lub nieudzielenia odpowiedzi we wspomnianym terminie państwo rozpatrujące wniosek uznaje, że dana osoba, po opuszczeniu jego terytorium, bezprawnie wjechała na terytorium państwa składającego wniosek (lub państw członkowskich, jeżeli państwem rozpatrującym wniosek jest Ukraina).

2. O bezprawnym charakterze wjazdu na terytorium państwa składającego wniosek zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) niniejszej umowy decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub zezwolenia na pobyt na terytorium państwa wnioskodawcy. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, pobytu lub zamieszkiwania na terytorium państwa składającego wniosek jest także należyte uzasadnione oświadczenie tego państwa, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub zezwolenia na pobyt.

3. Warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) i c) niniejszej umowy uznaje się za spełnione, jeśli:

- a) można to udowodnić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 4a do niniejszej umowy. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek uznaje pobyt danych osób na swoim terytorium bez konieczności prowadzenia dalszego dochodzenia;
- b) można to ustalić na podstawie jednego z dokumentów wymienionych w załączniku 4b do niniejszej umowy. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwo rozpatrujące wniosek przeprowadza dochodzenie i udziela odpowiedzi w ciągu 20 dni kalendarzowych. W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi, braku dowodów, że jest inaczej lub nieudzielenia odpowiedzi we wspomnianym terminie państwo rozpatrujące wniosek uznaje pobyt danych osób na swoim terytorium.

4. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców nie mogą opierać się na podrzobionych ani przerobionych dokumentach.

Artykuł 8

Terminy

1. Właściwy organ państwa składającego wniosek składa wniosek o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu roku od uzyskania informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium tego państwa lub przestał spełniać takie warunki.

Obowiązek readmisji nie ma zastosowania w przypadku złożenia wniosku o readmisję dotyczącego takich osób po upływie wspomnianego terminu. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające złożenie wniosku w ustalonym terminie, termin ten, na wniosek zainteresowanej strony, przedłuża się o nie więcej niż 30 dni kalendarzowych.

2. Z wyjątkiem terminów wskazanych w art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 lit. b), państwo rozpatrujące wniosek udziela odpowiedzi na wniosek o readmisję niezwłocznie, a w każdym przypadku w ciągu 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania wniosku. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ustalonym terminie, termin ten, na należycie umotywowany wniosek, przedłuża się nie więcej niż o 30 dni kalendarzowych.

3. W przypadku wniosku o readmisję składanego w ramach procedury przyspieszonej zgodnie z art. 5 ust. 3 niniejszej umowy, odpowiedzi należy udzielić w ciągu 2 dni roboczych od daty otrzymania wniosku. W razie konieczności na należycie umotywowany wniosek państwa rozpatrującego wniosek i po wyrażeniu zgody przez państwo składające wniosek termin udzielenia odpowiedzi można przedłużyć o 1 dzień roboczy.

4. W przypadku braku odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2 i ust. 3 niniejszego artykułu, zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

5. Państwu składającemu wniosek podaje się przyczyny udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o readmisję.

6. Po wyrażeniu zgody lub w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 dana osoba zostaje niezwłocznie przekazana na warunkach uzgodnionych przez właściwe organy zgodnie z art. 9 ust. 1 niniejszej umowy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych uniemożliwiających przekazanie danej osoby.

Artykuł 9

Warunki przekazania i środki transportu

1. Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy państwa składającego wniosek i państwa rozpatrującego wniosek dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, przejścia granicznego, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Dopuszcza się korzystanie ze wszelkich środków transportu – lotniczych, lądowych i morskich. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników państwa składającego wniosek lub państwa rozpatrującego wniosek; można korzystać z zarówno regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych.

W przypadku gdy konieczna jest eskorta, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, pod warunkiem że osoby takie pochodzą z Ukrainy lub z państwa członkowskiego.

SEKCJA III

TRANZYT

Artykuł 10

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie i Ukraina ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Państwo rozpatrujące wniosek zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, pod warunkiem że zapewniono dalszy transport takich osób do ewentualnych innych państw tranzytu oraz ich readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Tranzyt obywateli państw trzecich i bezpaństwowców odbywa się pod eskortą, jeżeli żąda tego państwo rozpatrujące wniosek. Szczegóły proceduralne dotyczące operacji tranzytu pod eskortą określa się w protokołach wykonawczych zgodnie z art. 16.

4. Państwo rozpatrujące wniosek może nie zezwolić na tranzyt:

a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne;

b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega postępowaniu karnemu lub sankcjom w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub

c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

5. Państwo rozpatrujące wniosek może cofnąć zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 4 niniejszego artykułu, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo będące miejscem przeznaczenia.

Artykuł 11**Procedura tranzytu**

1. Wniosek o tranzyt musi zostać złożony na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny, lądowy lub morski), trasa tranzytu, inne ewentualne państwa tranzytu i państwo będące celem podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i – jeśli to możliwe – miejsce urodzenia, obywatelstwo, język ojczysty, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 10 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 10 ust. 4.

Wzór wspólnego formularza wniosku o tranzyt określono w załączniku 6 do niniejszej umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek, w ciągu 10 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku powiadamia państwo składające wniosek o zgodzie na tranzyt danej osoby, potwierdzając nazwę przejścia granicznego i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o swojej odmowie, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA IV

KOSZTY**Artykuł 12****Koszty transportu oraz tranzytu**

Wszelkie koszty transportu poniesione na podstawie niniejszej umowy w związku z readmisją i tranzytem danych osób do granicy państwa będącego miejscem przeznaczenia, jak również koszty poniesione przez państwo rozpatrujące wniosek w związku z transportem i utrzymaniem osób podlegających

readmisji zgodnie z art. 4 niniejszej umowy, ponosi państwo składające wniosek. Nie narusza to prawa właściwych organów państw członkowskich i Ukrainy do dochodzenia zwrotu wspomnianych kosztów od osoby, która podlega readmisji lub od osób trzecich.

SEKCJA V

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU**Artykuł 13****Ochrona danych**

1. Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej umowy przez właściwe organy Ukrainy lub państwa członkowskiego. Przekazując, przetwarzając lub wykorzystując dane osobowe, właściwe organy Ukrainy przestrzegają obowiązujących w tym względzie przepisów prawa ukraińskiego, natomiast właściwe organy państwa członkowskiego przestrzegają przepisów dyrektywy 95/46/WE oraz przepisów krajowych przyjętych w tym państwie zgodnie ze wspomnianą dyrektywą.

2. Dodatkowo stosuje się następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane w sposób uczciwy i legalny;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i zgodnym z prawem celu związanym z wykonaniem niniejszej umowy i nie mogą podlegać dalszemu przetwarzaniu przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub dalej przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
  - (i) tożsamości osoby, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo);
  - (ii) paszportu, dowodu tożsamości, prawa jazdy i innych dokumentów tożsamości lub podróży (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia);
  - (iii) miejsc międzylądowań i trasy podróży;
  - (iv) innych informacji koniecznych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą umową;

d) dane osobowe muszą być dokładne, a w razie konieczności należy je uaktualnić;

e) dane osobowe należy przechowywać w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do celu, w jakim zostały zgromadzone lub w jakim są dalej przetwarzane;

f) zarówno organ przekazujący dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku, gdy nie są one adekwatne, istotne dla sprawy, dokładne lub gdy ich zakres wykracza poza cel, w jakim są przetwarzane. Obejmuje to zgłaszanie drugiej Umawiającej się Stronie wszelkich przypadków sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych;

g) na wniosek organu przekazującego dane organ, który je przyjmuje, powiadamia go o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;

h) dane osobowe można przekazywać jedynie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym instytucjom wymaga uprzedniej zgody organu przekazującego;

i) właściwe organy przekazujące i przyjmujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazanych i otrzymanych danych.

Artykuł 14

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Ukrainy wynikających z prawa międzynarodowego, w szczególności z mających zastosowanie konwencji międzynarodowych lub umów, których Wspólnota, państwa członkowskie lub Ukraina są stronami, w tym konwencji i umów wymienionych w preambule.

2. Postanowienia niniejszej umowy nie uniemożliwiają zorganizowania powrotu danej osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VI

WDROŻENIE I STOSOWANIE

Artykuł 15

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania i uprawnienia obejmują w szczególności:

a) nadzorowanie stosowania niniejszej umowy i prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych zawieranych przez poszczególne państwa członkowskie i Ukrainę zgodnie z art. 16;

b) opracowywanie wniosków i zaleceń dotyczących zmian w niniejszej umowie;

c) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy.

2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.

3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Ukrainy; Wspólnotę reprezentuje Komisja Europejska, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich.

4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Protokoły wykonawcze

1. Ukraina i państwa członkowskie mogą sporządzić protokoły wykonawcze, zawierające postanowienia dotyczące:

a) wyznaczania właściwych organów;

b) przejść granicznych wykorzystywanych do przekazywania osób;

c) mechanizmu przekazywania informacji pomiędzy właściwymi organami;

d) zasad powrotu w przypadku procedury przyspieszonej;

- e) warunków przekazywania osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
- f) dodatkowych środków i dokumentów koniecznych do wykonania niniejszej umowy;
- g) sposobów i procedur odzyskania kosztów w związku z wykonaniem postanowień art. 12 niniejszej umowy.

2. Protokoły wykonawcze określone w ust. 1 wchodzi w życie po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 15.

3. Ukraina zgadza się stosować dowolne postanowienie protokołu wykonawczego zawartego z państwem członkowskim dotyczące ust. 1 lit. d), e), f) lub g) również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek.

Artykuł 17

Związek z dwustronnymi umowami państw członkowskich o readmisji

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu postanowienia niniejszej umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych prawnie wiążących instrumentów dotyczących readmisji osób, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 16 niniejszej umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie z Ukrainą, w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Postanowienia umów dwustronnych lub innych prawnie wiążących instrumentów zawartych przez poszczególne państwa członkowskie z Ukrainą, dotyczące readmisji bezpaństwowców i obywateli państw trzecich, pozostają w mocy przez określony w art. 20 ust. 3 okres 2 lat.

SEKCJA VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, niniejszą umowę stosuje się na terytorium Ukrainy oraz na terytorium, na którym zastosowanie ma Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

2. Niniejsza umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 19

Zmiany umowy

Niniejszą umowę można zmienić i uzupełnić za obopólną zgodą Umawiających się Stron. Zmian i uzupełnień dokonuje się poprzez sporządzenie osobnych protokołów, które stanowią integralną część umowy i wchodzi w życie zgodnie z procedurą określoną w art. 20 niniejszej umowy.

Artykuł 20

Wejście w życie, okres obowiązywania i rozwiązanie umowy

1. Niniejsza umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wzajemnym powiadomieniu się Stron o zakończeniu procedur określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Obowiązki określone w art. 3 niniejszej umowy zaczynają mieć zastosowanie dopiero po upływie 2 lat od daty, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. W ciągu tych dwóch lat mają one zastosowanie wyłącznie do bezpaństwowców i obywateli tych państw trzecich, z którymi Ukraina zawarła dwustronne traktaty lub uzgodnienia o readmisji. Zgodnie z art. 17 ust. 2 postanowienia umów dwustronnych lub innych prawnie wiążących instrumentów zawartych przez poszczególne państwa członkowskie z Ukrainą, dotyczące readmisji bezpaństwowców i obywateli państw trzecich, pozostają w mocy w ciągu wspomnianego dwuletniego okresu.

4. Niniejszą umowę zawiera się na czas nieokreślony.

5. Każda ze stron może wypowiedzieć niniejszą umowę, powiadamiając o tym drugą stronę. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po złożeniu takiego powiadomienia.

Artykuł 21

Załączniki

Załączniki 1–8 stanowią integralną część niniejszej umowy.

Sporządzono w Luksemburgu dnia osiemnastego czerwca roku dwa tysiące siódmego w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i ukraińskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 За Європейське Співтовариство

За Україна
 Por Ucraina
 Za Ukrajinu
 For Ukraine
 Für die Ukraine
 Ukraina nimel
 Για την Ουκρανία
 For Ukraine
 Pour l'Ukraine
 Per l'Ucraina
 Ukrainas vārdā
 Ukrainos vardu
 Ukrajna részéről
 Ghall-Ukrajna
 Voor Oekraïne
 W imieniu Ukrainy
 Pela Ucrânia
 Pentru Ucraina
 Za Ukrajinu
 Za Ukrajino
 Ukrainan puolesta
 På Ukrainas vägnar
 За Україну

ZAŁĄCZNIK 1

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH OBYWATELSTWA**(Artykuł 6 ust. 1 lit. a))**

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci),
- krajowe dokumenty tożsamości (w tym dokumenty wystawione na czas określony i tymczasowe),
- służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dowody tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich, paszporty marynarzy,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub wskazano obywatelstwo.

ZAŁĄCZNIK 2

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH OBYWATELSTWA**(Artykuł 6 ust. 1 lit. b))**

- fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- legitymacje służbowe lub ich fotokopie,
- oświadczenia świadków,
- oświadczenia złożone przez daną osobę i język, jakim się ona posługuje, w tym wyniki oficjalnego dochodzenia przeprowadzonego w celu ustalenia obywatelstwa danej osoby. Na potrzeby niniejszego załącznika pojęcie „oficjalnego dochodzenia” oznacza dochodzenie zlecone lub przeprowadzone przez organy państwa składającego wniosek i zatwierdzone przez państwo rozpatrujące wniosek,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 3

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW**(Artykuł 7 ust. 1)**

ZAŁĄCZNIK 3A

- oficjalne oświadczenia złożone na potrzeby procedury przyspieszonej, w szczególności przez uprawnionych pracowników służb granicznych, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę i wjechała na terytorium państwa składającego wniosek bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- bilety imienne na samolot, pociąg, autokar lub statek, potwierdzające obecność danej osoby oraz trasę przebycia z terytorium państwa rozpatrującego wniosek bezpośrednio na terytorium państwa składającego wniosek (lub państw członkowskich, jeżeli państwem rozpatrującym wniosek jest Ukraina),
- listy pasażerów samolotów, pociągów, autokarów lub statków, potwierdzające obecność danej osoby oraz trasę przebycia z terytorium państwa rozpatrującego wniosek bezpośrednio na terytorium państwa składającego wniosek (lub państw członkowskich, jeżeli państwem rozpatrującym wniosek jest Ukraina).

ZAŁĄCZNIK 3B

- oficjalne oświadczenia, złożone w szczególności przez pracowników służb granicznych państwa składającego wniosek lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług kurierskich lub biura podróży,
- oficjalne oświadczenie danej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 4

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW**(Artykuł 7 ust. 2)**

ZAŁĄCZNIK 4 A

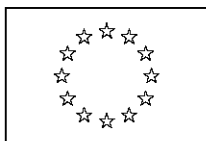
- ważna wiza lub zezwolenie na pobyt wydane przez państwo rozpatrujące wniosek,
- stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu.

ZAŁĄCZNIK 4 B

Fotokopie dokumentów wymienionych w części A.

ZAŁĄCZNIK 5

[Godło Ukrainy]]

..... (miejsce i data)

.....
(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny: .....

PROCEDURA PRZYSPIESZONA

Do

.....
.....

.....
(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

na podstawie art. 5 Umowy o readmisji z dnia ..... r.
między Wspólnotą Europejską a Ukrainą

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

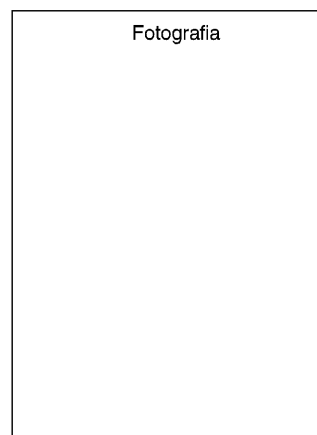
.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

Fotografia

4. Adres zamieszkania w kraju pochodzenia lub stałego zamieszkania (jeżeli jest znany)

.....

5. Obywatelstwo i język:

.....

6. Stan cywilny: żonaty/zamężna kawaler/panna rozwiedziony(-a) wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężna:

imię i nazwisko współmałżonka .....

imiona i wiek dzieci (jeśli są) .....

7. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

8. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

Jeśli żonaty/zamężna:

imię i nazwisko współmałżonka .....

imiona i wiek dzieci (jeśli są) .....

adres w państwie składającym wniosek:

.....

B. ZAŁĄCZONE DOWODY

1.	.....
(nr paszportu)	(data i miejsce wydania)
.....	.....
(organ wydający)	(data ważności)
2.	.....
(nr dowodu tożsamości)	(data i miejsce wydania)
.....	.....
(organ wydający)	(data ważności)
3.	.....
(nr prawa jazdy)	(data i miejsce wydania)
.....	.....
(organ wydający)	(data ważności)
4.	.....
(nr innego oficjalnego dokumentu)	(data i miejsce wydania)
.....	.....
(organ wydający)	(data ważności)

C. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ**1. Stan zdrowia:**

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby):

.....

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

.....

D. UWAGI

.....

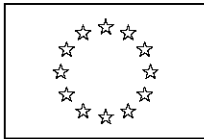
.....

.....

(podpis właściwego organu państwa składającego wniosek)

ZAŁĄCZNIK 6

[Godło Ukrainy]

..... (miejsce i data)

.....
(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny: .....

Do

.....
.....

.....
(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 11 umowy o readmisji z dnia ..... r. między Wspólnotą Europejską a Ukrainą

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

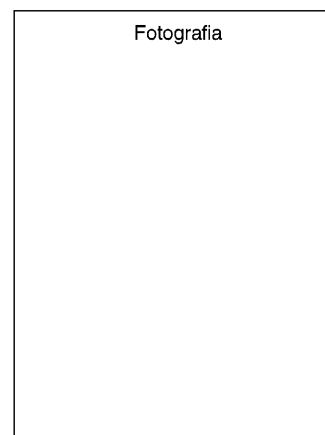
.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

Fotografia

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

drogą lotniczą   drogą morską   drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

.....

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

.....

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącego miejscem przeznaczenia?

(art. 10 ust. 2)

tak   nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?

(art. 10 ust. 4)

tak   nie

C. UWAGI

.....

.....

.....

(podpis właściwego organu państwa składającego wniosek) (pieczęć/stempel)

_____

ZAŁĄCZNIK 7

STANDARDOWY DOKUMENT PODRÓŻY UE DLA CELÓW WYDALENIA Z KRAJU

(w formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.)

ZAŁĄCZNIK 8

UKRAIŃSKIE ZAŚWIADCZENIE O POWROCIE

OŚWIADCZENIE UKRAINY

„Dokument podróży” oznacza dokument uprawniający do podróży za granicę, wydany przez Ukrainę, jedno z państw członkowskich, państwo obywatelstwa lub stałego zamieszkania osoby podlegającej readmisji.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 2 UST. 1

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że zgodnie z przepisami Ukrainy i państw członkowskich dotyczącymi obywatelstwa nie można pozbawić obywatelstwa obywatela Unii Europejskiej ani obywatela Ukrainy, jeżeli nie nabywa on innego obywatelstwa.

Umawiające się Strony zgadzają się przeprowadzić z odpowiednim wyprzedzeniem wzajemne konsultacje, w przypadku gdyby opisana sytuacja prawna miała ulec zmianie.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W związku z tym wskazane jest, aby Ukraina i Dania zawarły umowę o readmisji na takich samych warunkach, jak niniejsza umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. W związku z tym wskazane jest, aby Ukraina zawarła umowy o readmisji z Norwegią i Islandią na takich samych warunkach, jak niniejsza umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA O WSPARCIU TECHNICZNYM I FINANSOWYM

Strony zgadzają się wdrażać niniejszą umowę w oparciu o zasady wspólnej odpowiedzialności, solidarności i równego partnerstwa w zakresie zarządzania ruchami migracyjnymi pomiędzy Ukrainą a UE.

W tym kontekście WE podejmuje się udostępnić środki finansowe w celu wsparcia Ukrainy w procesie wdrażania niniejszej umowy. Szczególną pomoc przeznaczy się na rozwój instytucjonalny. Wspomnianego wsparcia planuje się udzielić w kontekście ogólnych priorytetów w zakresie pomocy na rzecz Ukrainy, jako część ogólnych zasobów finansowych przeznaczonych dla Ukrainy, w pełni przy tym przestrzegając właściwych przepisów wykonawczych i procedur udzielania pomocy zewnętrznej przez WE.

DECYZJA RADY

z dnia 29 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/840/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 czerwca 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 12 czerwca 2007 r.
- (3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonymi do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, a zatem nie są nią związane ani jej nie stosują.

wiąjącego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji, a zatem nie są nią związane ani jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie Ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we Wspólnym Komitecie Ekspertów, dotyczące przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy, przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Termin wejścia w życie umowy zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

M. LINO

Przewodniczący

UMOWA
między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”, oraz

UKRAINA,

zwane dalej „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Umawiającymi się Stronami oraz pragnąc ułatwić bezpośrednie kontakty między ludźmi, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju kontaktów gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli ukraińskich,

PRAGNĄC wprowadzić uregulowania dotyczące podróżowania, obowiązujące dla obywateli Ukrainy i państw członkowskich Unii Europejskiej,

BIORĄC POD UWAGĘ, że od dnia 1 maja 2005 r. obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży na Ukrainę trwających nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Ukrainy,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Ukrainę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli ukraińskich automatycznie będą obowiązywać na zasadzie wzajemności wobec obywateli UE,

UWZGLĘDNIAJĄC plan działań politycznych UE-Ukraina, w którym przewidziano podjęcie konstruktywnych rozmów o ułatwieniach wizowych pomiędzy UE i Ukrainą w celu przygotowania negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych, przy uwzględnieniu konieczności poczynienia postępów w toczących się negocjacjach dotyczących umowy o readmisji pomiędzy UE a Ukrainą,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji, oraz przywiązując szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

UZNAJĄC długoterminowy cel wprowadzenia bezwizowego systemu podróżowania dla obywateli Ukrainy,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, i potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, i potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i zakres umowy

1. Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Ukrainy planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Ukrainę obowiązku wizowego dla obywateli UE lub określonych grup obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli ukraińskich automatycznie obowiązują na zasadzie wzajemności wobec odnośnych obywateli UE.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej umowie, mają zastosowanie wobec obywateli Ukrainy, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydawania osób, stosuje się prawo krajowe Ukrainy, państw członkowskich lub prawo wspólnotowe.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

a) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;

b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu lit. a);

c) „obywatel Ukrainy” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Ukrainy;

d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:

— wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,

— wjazdem w celu tranzytu przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;

e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Ukrainy, któremu zezwolono lub który został uprawniony, na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego, do pobytu na terytorium państwa członkowskiego przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty uzupełniające dotyczące celu podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Ukrainy za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

— pismo wydane przez organ ukraiński potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu udziału w jednym z wyżej wymienionych wydarzeń, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;

b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji przedsiębiorców:

— pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, przedsiębiorstwo, przyjmujące biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub przedsiębiorstwa, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich;

c) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego i przemierzających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie:

— pisemny wniosek sporządzony przez ukraińskie krajowe stowarzyszenie przewoźników zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, w którym podaje się cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

d) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemierzających się na obszar państw członkowskich:

— pisemny wniosek sporządzony przez właściwe ukraińskie przedsiębiorstwo kolejowe określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

e) w przypadku dziennikarzy:

— zaświadczenie lub inny dokument wydane przez organizację zawodową, stanowiące dowód na to, że dana osoba jest dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę zaświadczący, że cel podróży wiąże się z pracą dziennikarską;

f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

— pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;

g) w przypadku uczniów, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

— pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet lub szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie o kursach, w których uczestniczyć będzie dana osoba;

- h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób towarzyszących im zawodowo:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe i krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze:
- pisemny wniosek sporządzony przez kierowników administracji/burmistrzów tych miast;
- j) w przypadku osób bliskich: małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – odwiedzających obywateli Ukrainy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez osobę przyjmującą;
- k) w przypadku osób bliskich wyjeżdżających w związku z ceremoniami pogrzebowymi:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- l) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- m) w przypadku osób wyjeżdżających w celach leczniczych:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, oraz dowód posiadania środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów leczenia medycznego.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w przypadku osoby zaproszonej: imię i nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, czas i cel podróży, liczbę poprzednich wjazdów oraz imiona i nazwiska małoletnich dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w przypadku osoby zapraszającej: imię, nazwisko i adres; lub
- c) w przypadku gdy zapraszającym jest osoba prawna, przedsiębiorstwo lub organizacja: pełną nazwę i adres oraz:
- jeśli wniosek sporządza organizacja – imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek,
  - jeśli zapraszającym jest osoba prawna, przedsiębiorstwem lub biurem albo oddziałem takiej osoby prawnej lub przedsiębiorstwa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego – numer rejestracji w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się według procedury uproszczonej, nie wymagając żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia lub potwierdzenia celu podróży, przewidzianego w przepisach państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

- a) członkowie rządów i parlamentów krajowych i regionalnych, sądów konstytucyjnych i sądów najwyższych, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków – z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;
- b) stali członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe;
- c) małżonkowie i dzieci (w tym przysposobione) poniżej 21. roku życia lub pozostające na utrzymaniu rodziców oraz rodzice (w tym opiekunowie) odwiedzający obywateli Ukrainy zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich – na czas ograniczony do okresu ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

d) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji przedsiębiorców, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

e) dziennikarze.

2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której korzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju i pobytu w nim, oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

a) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego i przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie;

b) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;

c) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

d) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby zawodowo im towarzyszące;

e) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze.

3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat kategoriom osób wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami odwiedzanego kraju dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie może przekraczać 90 dni na każde 180 dni.

Artykuł 6

Opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela ukraińskiego wynosi 35 EUR. Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Ukrainę obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Ukrainę nie będzie przekraczała 35 EUR albo kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

3. Państwa członkowskie pobierają opłatę w wysokości 70 EUR za rozpatrzenie wniosku wizowego w przypadkach, gdy wniosek ten oraz dokumenty uzupełniające zostały złożone przez wnioskodawcę w okresie trzech dni przed planowaną datą wyjazdu. Przepis ten nie stosuje się do przypadków określonych w art. 6 ust. 4 lit. b), c), e), f), j), k) oraz w art. 7 ust. 3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. a), d), g), h), i), l)–n), opłata w nagłych przypadkach jest taka sama jak ta określona w art. 6 ust. 1.

4. Nie pobiera się opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego następujących kategorii osób:

a) osób bliskich – małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – obywateli Ukrainy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;

b) członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe;

c) członków rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz sądów konstytucyjnych i sądów najwyższych, w przypadku gdy nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;

d) uczniów, studentów, studentów studiów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;

e) osób niepełnosprawnych, i – jeśli to konieczne – ich opiekunów;

- f) osób, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu poddania się pilnemu zabiegowi medycznemu, oraz osób im towarzyszących, w celu udziału w pogrzebie osoby bliskiej albo w celu odwiedzenia ciężko chorej osoby bliskiej;
- g) uczestników międzynarodowych imprez sportowych oraz osób im towarzyszących;
- h) osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- i) uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze;
- j) dziennikarzy;
- k) emerytów i rencistów;
- l) kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie;
- m) członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- n) dzieci poniżej 18. roku życia oraz pozostających na utrzymaniu rodziców dzieci poniżej 21. roku życia.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wize w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływnięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wize.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele Ukrainy, którzy zgubili swoje dowody tożsamości lub którym taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Ukrainy lub państw członkowskich, mogą opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Ukrainy, bez konieczności posiadania wize lub innego zezwolenia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wize w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelom Ukrainy, którzy nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wize zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Ukrainy będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wize.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wize

Z zastrzeżeniem krajowych przepisów i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wize z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Ukrainy uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach jak obywatele Unii Europejskiej.

*Artykuł 12***Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową**

1. Strony powołują Wspólny Komitet Ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Ukrainy. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, którą wspomagają eksperci z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje w szczególności zadania polegające na:

- a) kontroli wykonania niniejszej umowy;
- b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej umowy;
- c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej umowy.

3. Komitet spotyka się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.

4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

*Artykuł 13***Stosunek niniejszej umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Ukrainą**

Od wejścia w życie niniejsza umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Ukrainą w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą umową.

*Artykuł 14***Postanowienia końcowe**

1. Niniejsza umowa zostanie ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następu-

jącego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Ukrainą, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

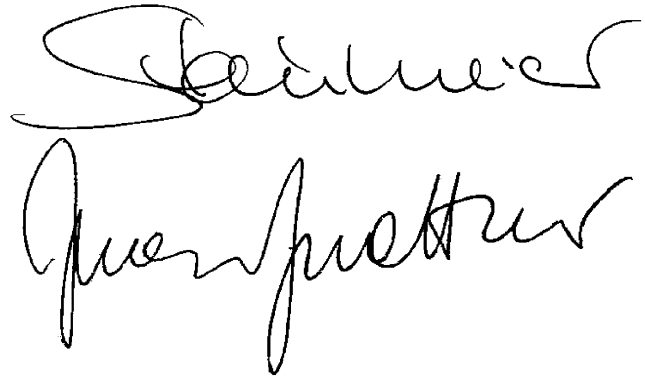
4. Niniejsza umowa może zostać zmieniona za pisemnym porozumieniem Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.

5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej umowy należy zawiadomić drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.

6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Niniejszą umowę sporządzono w Luksemburgu dnia osiemnastego czerwca roku dwa tysiące siódmego w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i ukraińskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 За Європейське Співтовариство

За Україна
 Por Ucraina
 Za Ukrajinu
 For Ukraine
 Für die Ukraine
 Ukraina nimel
 Για την Ουκρανία
 For Ukraine
 Pour l'Ukraine
 Per l'Ucraina
 Ukrainas vārdā
 Ukrainos vardu
 Ukrajna részéről
 Ghall-Ukrajna
 Voor Oekraïne
 W imieniu Ukrainy
 Pela Ucrânia
 Pentru Ucraina
 Za Ukrajinu
 Za Ukrajino
 Ukrainan puolesta
 På Ukrainas vägnar
 За Україну

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRE NIE W PEŁNI
STOSUJĄ DOROBK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Te państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wizy i zezwolenia na pobyt krajów obszaru Schengen wydane na przejazd tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r.

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA WYDAWANIA WIZ
KRÓTKOTERMINOWYCH OSOBOM PRAGNĄCYM ODWIEDZIĆ CMENTARZ WOJSKOWY
LUB CYWILNY**

Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich z zasady wydają wizy krótkoterminowe na okres do 14 dni osobom pragnącym odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie stosuje się do procedur wydawania wiz przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Ukrainy zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz na podobnych warunkach jak umowa między Wspólnotą Europejską a Ukrainą.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Ukrainy zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r. dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Ukrainy zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz na podobnych warunkach jak umowa między Wspólnotą Europejską a Ukrainą.

DEKLARACJA KOMISJI DOTYCZĄCA UZASADNIENIA DECYZJI O ODMOWIE PRZYZNANIA WIZY

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Komisja Europejska przypomina, że przyjęty w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia wspólnych instrukcji konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz odnosi się do kwestii uzasadnienia odmowy przyznania wizy oraz możliwości odwołania.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU DO MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH PRZEZ OSOBY UBIEGAJĄCE SIĘ O WIZĘ ORAZ HARMONIZACJI INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSKIEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia wspólnych instrukcji konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz określa warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

- ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków składania wniosków wizowych oraz na temat ich ważności,
- Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów w celu udostępnienia wnioskodawcom ukraińskim spójnych i jednolitych informacji podstawowych oraz zapewnienia stosowania wobec nich zasadniczo tych samych wymogów dotyczących dokumentów uzupełniających.

Informacje, o których mowa powyżej, należy szeroko rozpowszechnić (na tablicach informacyjnych w urzędach konsularnych, w ulotkach, w broszurach, na stronach internetowych itp.).

Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji o istniejących w ramach przepisów dorobku Schengen możliwych ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych w poszczególnych przypadkach.

PROJEKT DEKLARACJI POLITYCZNEJ W SPRAWIE MAŁEGO RUCHU GRANICZNEGO

DEKLARACJA POLSKI, WĘGIER, REPUBLIKI SŁOWACKIEJ I RUMUNII

Republika Węgierska, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowacka, a także z dniem przystąpienia do UE Rumunia deklarują chęć podjęcia negocjacji w sprawie umów dwustronnych z Ukrainą w celu wdrożenia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego ustanowionego rozporządzeniem WE przyjętym w dniu 5 października 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia konwencji z Schengen.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 września 2007 r.

w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 Traktatu WE

(sprawa COMP/E-2/39.141 – Fiat)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4274)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2007/841/WE)

- (1) Niniejsza decyzja przyjęta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾ skierowana jest do przedsiębiorstwa Fiat Auto SpA (zwanego dalej „Fiat”) i dotyczy udostępnienia informacji technicznych związanych z naprawami pojazdów marek Fiat, Alfa Romeo i Lancia.
- (2) W skład informacji technicznych wchodzi dane techniczne, dane dotyczące sprzętu i narzędzi oraz instrukcje niezbędne do przeprowadzania kontroli, napraw i wymiany wadliwych, zepsutych lub zużytych części pojazdów silnikowych oraz usunięcia awarii któregośkolwiek z systemów pojazdu. Obejmują one siedem głównych kategorii:
- parametry podstawowe (dokumentacja w zakresie wszystkich wartości referencyjnych i nastawów wielkości pomiarowych dotyczących pojazdu, takich jak ustawienia momentu obrotowego, pomiary luzu hamulca, ciśnienie w układzie hydraulicznym i pneumatycznym),
  - schematy i opisy etapów prac w zakresie operacji związanych z naprawami i przeglądem (instrukcje obsługi, plany robocze, opisy narzędzi stosowanych do dokonania danej naprawy oraz schematy, takie jak układy elektryczne czy hydrauliczne),
  - testy i diagnostyka (w tym kody błędów/diagnozowanie i usuwanie usterek, oprogramowanie i inne informacje niezbędne do diagnozowania usterek w pojazdach) – duża część tych informacji, chociaż nie całość, znajduje się w specjalistycznych narzędziach elektronicznych,
  - kody, oprogramowanie i inne informacje niezbędne do ponownego zaprogramowania, przywrócenia ustawień lub wyzerowania jednostek sterowania elektronicznego zainstalowanych w pojeździe. Ta kategoria ma związek z poprzednią, w której często ten sam sprzęt elektroniczny wykorzystywany jest do diagnozowania usterek, a następnie do usuwania ich za pośrednictwem jednostek sterowania elektronicznego,
  - informacja o częściach zamiennych, w tym katalogi części zamiennych z numerami i opisami oraz sposób identyfikacji pojazdów (to znaczy dane odnoszące się do danego pojazdu, umożliwiające podmiotowi zajmującemu się naprawą identyfikację numerów poszczególnych części użytych w procesie montażu pojazdu oraz identyfikację odpowiednich numerów właściwych oryginalnych części zamiennych dla danego pojazdu),
  - informacje o charakterze szczególnym (zawiadomienia w celu przypomnienia i zawiadomienia o najczęściej występujących problemach),
  - materiały szkoleniowe.
- (3) W grudniu 2006 r. Komisja wszczęła procedurę i przesłała przedsiębiorstwu Fiat wstępną ocenę zawierającą stanowisko, że umowy zawarte przez nie z partnerami usług posprzedażnych budzą obawy co do ich zgodności z art. 81 ust. 1 Traktatu WE.
- (4) Wstępna ocena Komisji wykazała, że przez długi czas po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1400/2000 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym ⁽²⁾ Fiat nie udostępniał pewnych kategorii informacji technicznych związanych z naprawami. Ponadto w chwili wszczęcia przez Komisję postępowania wyjaśniającego Fiat wciąż nie wprowadził skutecznego systemu pozwalającego niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami na dostęp do informacji technicznych związanych z naprawami w sposób niezwiązany z innymi warunkami dostępu do informacji. Mimo że Fiat poprawił dostępność swoich informacji technicznych w toku postępowania wyjaśniającego Komisji, zwłaszcza tworząc w tym celu stronę internetową („strona TI”) w czerwcu 2005 r., to jednak informacje udostępnione niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami zdawały się pozostawać nadal niekompletne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 30.

- (5) Zgodnie ze wstępną oceną właściwymi rynkami objętymi przedmiotową praktyką były: rynek usług związanych z naprawą i przeglądem samochodów osobowych oraz rynek udostępniania informacji technicznych podmiotom zajmującym się naprawami. Autoryzowane sieci związane z Fiatem posiadały bardzo dużą część udziałów w rynku w odniesieniu do pierwszego z wymienionych rynków, podczas gdy na drugim z nich Fiat był jedynym dostawcą zdolnym do zaoferowania wszystkich informacji technicznych potrzebnych podmiotom zajmującym się naprawami pojazdów jego marek.
- (6) Zasadniczo umowy zawarte przez przedsiębiorstwo Fiat dotyczące usług posprzedażnych i dystrybucji części zamiennych nakładają na członków jego autoryzowanych sieci wymóg prowadzenia pełnego zakresu usług naprawczych właściwych dla tej marki oraz pełnienia roli hurtowników części zamiennych. Komisja wyraża obawy, że potencjalne negatywne skutki wynikające z tego typu umów mogą być większe w związku z tym, że Fiat nie udostępnia w odpowiedni sposób informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami, wykluczając tym samym podmioty, które byłyby zainteresowane świadczeniem usług w ramach innego modelu działalności gospodarczej i byłyby w stanie świadczyć takie usługi.
- (7) Wstępny wniosek Komisji odnosił się do tego, że umowy przedsiębiorstwa Fiat na udostępnianie informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami nie odpowiadały ich potrzebom ani w dziedzinie zakresu dostępnych informacji, ani ich dostępności, oraz do faktu, że praktyka tego typu, połączona z podobnymi praktykami innych producentów samochodów, mogłaby prowadzić w efekcie do zmniejszenia się udziałów w rynku niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami. To mogłoby z kolei spowodować poważne szkody dla konsumentów wskutek znacznego ograniczenia wyboru części zamiennych, wzrostu cen usług naprawczych, zmniejszenia liczby dostępnych warsztatów naprawczych, potencjalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa oraz braku dostępu do innowacyjnych warsztatów.
- (8) Ponadto fakt, że Fiat najwyraźniej nie zapewnia odpowiedniego dostępu do informacji technicznych niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami może doprowadzić do tego, że zastosowanie zwolnienia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 w odniesieniu do umów z partnerami usług posprzedażnych będzie niemożliwe, gdyż zgodnie z art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia zwolnienie to nie ma zastosowania, w przypadku gdy dostawca pojazdów silnikowych odmawia niezależnym podmiotom dostępu do jakichkolwiek informacji technicznych, sprzętu diagnostycznego i innego sprzętu, narzędzi, w tym odpowiedniego oprogramowania, lub szkoleń wymaganych do dokonywania napraw i przeglądów tych pojazdów silnikowych. Zgodnie z motywem 26 wspomnianego rozporządzenia warunki dostępu nie mogą być różne dla podmiotów autoryzowanych i niezależnych.
- (9) Komisja wstępnie zajęła stanowisko, że w kontekście braku dostępu do informacji technicznych związanych z naprawami jest mało prawdopodobne, że przepisy art. 81 ust. 3 Traktatu WE będą miały zastosowanie w przypadku umów zawartych przez Fiata z autoryzowanymi podmiotami zajmującymi się naprawami.
- (10) W dniu 22 stycznia 2007 r. przedsiębiorstwo Fiat zaproponowało Komisji podjęcie zobowiązań uwzględniających zawarte we wstępnej ocenie obawy dotyczące naruszenia zasad konkurencji.
- (11) Zgodnie z powyższymi zobowiązaniami zakres wymaganych informacji określałaby zasada polegająca na zakazie wprowadzania dyskryminacji niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami względem autoryzowanych podmiotów. W świetle powyższej zasady Fiat zapewni również niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami dostęp do wszelkich informacji technicznych, narzędzi, wyposażenia, oprogramowania i szkoleń wymaganych do dokonywania napraw i przeglądów pojazdów marki Fiat, które są udostępniane przez Fiata lub w jego imieniu wszystkim autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami i/lub niezależnym importerom w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej.
- (12) Wspomniane zobowiązania precyzują, że w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 „informacje techniczne” obejmują wszystkie informacje udostępnione autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami w celu dokonywania napraw i przeglądów pojazdów silnikowych marek Fiat, Alfa Romeo i Lancia. Należą do nich na przykład: oprogramowanie, kody błędów i inne parametry, wraz z aktualizacjami, wymagane do pracy przy jednostkach sterowania elektronicznego w celu zainstalowania lub przywrócenia ustawień rekomendowanych przez Fiata, sposób identyfikacji pojazdów, katalogi części zamiennych, rozwiązania praktyczne wynikające z konkretnych doświadczeń i odnoszące się do problemów pojawiających się zazwyczaj w konkretnym modelu lub w konkretnej serii, przypomnienia oraz inne zawiadomienia zawierające wykaz napraw, które mogą być świadczone bezpłatnie w ramach autoryzowanej sieci naprawczej.
- (13) Dostęp do narzędzi obejmuje dostęp do elektronicznego sprzętu diagnostycznego i innych narzędzi służących do wykonywania napraw, w tym do odpowiedniego oprogramowania wraz z jego okresową aktualizacją, oraz świadczenie związanych z tymi narzędziami usług posprzedażnych.
- (14) Zobowiązania są wiążące dla Fiata i powiązanych z nim przedsiębiorstw, nie są jednak bezpośrednio wiążące dla niezależnych importerów pojazdów marki Fiat. W państwach członkowskich, w których Fiat prowadzi dystrybucję pojazdów marki Fiat, Alfa Romeo i/lub Lancia w ramach sieci niezależnych importerów, Fiat zgodził się zatem podjąć wysiłki na rzecz zobowiązania tych przedsiębiorstw w formie umowy do przekazywania mu informacji technicznych oraz wersji językowych tych informacji, których dostarczyły one autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami w danych państwach członkowskich. Fiat zobowiązuje się umieścić bezzwłocznie wspomniane informacje techniczne lub ich wersje językowe na stronie TI.

- (15) Zgodnie z motywem nr 26 wspomnianego rozporządzenia Fiat nie musi dostarczać niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami informacji technicznych, które umożliwiłyby osobie trzeciej obejście lub unieszkodliwienie pokładowych urządzeń antywłamaniowych i/lub przekalibrowanie urządzeń elektronicznych⁽¹⁾ lub manipulowanie w urządzeniach, które pozwalają na ograniczenie prędkości pojazdu. Podobnie jak w przypadku każdego innego wyjątku w prawie UE, motyw 26 należy interpretować w sposób ścisły. Zgodnie ze zobowiązaniami, w przypadku gdy Fiat powoła się na ten wyjątek jako powód odmowy ujawnienia niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami jakichkolwiek informacji technicznych, zobowiązał się on do ograniczenia nieujawnionych informacji jedynie do tych wymaganych do zapewnienia ochrony, o której mowa w motywie 26, a brak tych informacji nie uniemożliwi niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami prowadzenia działań innych niż wymienione w motywie 26, w tym prac przy takich urządzeniach, jak moduły elektronicznego sterowania silnikiem, poduszki powietrzne, napinacze pasów bezpieczeństwa lub elementy zamka centralnego.
- (16) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1400/2002 stanowi, że informacje techniczne muszą być udostępnione na potrzeby niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami w sposób proporcjonalny. Oznacza to uwolnienie informacji oraz cenę uwzględniającą zakres wykorzystania informacji przez niezależne podmioty.
- (17) Zgodnie z tą zasadą zobowiązania określają, że Fiat zamieści na swojej stronie internetowej TI wszelkie informacje techniczne odnoszące się do modeli wprowadzonych na rynek po 1996 r. oraz zapewni nieprzerwany dostęp do aktualizowanych na bieżąco informacji technicznych na stronie internetowej TI lub na stronie, która ją zastąpi. Ponadto Fiat zadba, aby strona była łatwa do zlokalizowania oraz udostępniła informacje techniczne w sposób równie skuteczny, jak ma to miejsce wobec członków autoryzowanych sieci Fiata. W przypadku gdy Fiat lub inne przedsiębiorstwo działające w jego imieniu udostępni autoryzowanym podmiotom zajmującym się naprawami informację techniczną w danym języku UE, Fiat zadba, aby ta informacja w wersji językowej, o której mowa, została bezzwłocznie zamieszczona na stronie internetowej TI.
- (18) Na stronie internetowej TI nie są jeszcze dostępne trzy niżej wymienione kategorie informacji technicznych, ale Fiat zobowiązał się do zamieszczenia ich tam przed dniem 31 grudnia 2007 r.:
- tłumaczenia na poszczególne języki informacji technicznych, których Fiat obecnie nie posiada, ale które zostaną mu przekazane przez niezależnych importerów działających na terenie danych państw członkowskich UE,
  - zawiadomienia zawierające wykaz napraw, które mogą być wykonane bezpłatnie w ramach autoryzowanej sieci naprawczej, oraz
  - określenia ośrodków zajmujących się procedurą arbitrażową, o której mowa w poniższym punkcie 21.
- (19) Ze zobowiązań wynika, że struktura opłat pobieranych przez Fiata za dostęp do strony internetowej opierać się będzie na kosztach ponoszonych przez autoryzowane podmioty zajmujące się naprawami z tytułu rocznego abonamentu za pełny pakiet CD-ROM-ów, które wynoszą 3 356 EUR i są powiększone o 65 EUR za katalog części zamiennych oraz o dodatkową miesięczną opłatę abonamentową w wysokości 134 EUR za aktualizacje. Jednak w poszanowaniu zasady proporcjonalności określonej we wspomnianym rozporządzeniu Fiat wyraża zgodę na proporcjonalny podział tej opłaty na raty miesięczne, dzienne oraz godzinne w cenie 3 EUR za godzinę, 22 EUR za dzień i 350 EUR za miesiąc. Fiat zobowiązuje się do utrzymania wymienionej struktury opłat za dostęp oraz niepodnoszenia cen powyżej poziomu średniej stopy inflacji wewnątrz UE przez cały okres ważności zobowiązań.
- (20) Zobowiązania podjęte przez Fiata pozostają bez uszczerbku dla jakiegokolwiek obecnego lub przyszłego wymogu ustanowionego prawem wspólnotowym lub krajowym, które może rozszerzyć zakres informacji technicznych, których Fiat ma dostarczać niezależnym podmiotom zajmującym się naprawami i/lub ustalić bardziej korzystne sposoby przekazywania tych informacji.
- (21) Na żądanie niezależnego podmiotu zajmującego się naprawami lub stowarzyszenia niezależnych podmiotów zajmujących się naprawami Fiat zobowiązuje się do zaakceptowania procedury arbitrażowej do rozstrzygnięcia sporów dotyczących udostępnienia informacji technicznych. Miejscem arbitrażu będzie państwo członkowskie, w którym strona skarżąca ma zarejestrowaną siedzibę. Odbywać się on będzie zgodnie z zasadami stosowanymi przez uznany miejscowy ośrodek arbitrażowy. Arbitraż nie ogranicza prawa wniesienia sprawy do właściwego sądu krajowego.
- (22) Niniejszą decyzją stwierdza się, że w świetle omówionych powyżej zobowiązań nie ma już podstaw do podjęcia przez Komisję działań. Zobowiązania będą wiążące do dnia 31 maja 2010 r.
- (23) Na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2007 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydał przychylną opinię.

⁽¹⁾ Tj. zmianę ustawień fabrycznych w jednostkach sterowania elektronicznego w sposób niezalecany przez Fiata.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2004/4/WE upoważniającą państwa członkowskie do tymczasowego podejmowania środków nadzwyczajnych przeciwko rozprzestrzenianiu się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith w odniesieniu do Egiptu

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5898)

(2007/842/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Komisji 2004/4/WE ⁽²⁾ wprowadzanie do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. pochodzących z Egiptu jest z zasady zakazane. Jednakże w sezonie przywozowym 2006/2007 zezwolono na wprowadzanie do Wspólnoty tych bulw z „obszarów wolnych od szkodników” pod określonymi warunkami.
- (2) W sezonie przywozowym 2006/2007 odnotowano jeden przypadek wykrycia *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith.
- (3) Egipt zareagował na ten przypadek w sposób zadowalający. Odpowiedni obszar został usunięty z wykazu „obszarów wolnych od szkodników” w sezonie przywozowym 2007/2008.
- (4) W świetle informacji dostarczonych przez Egipt Komisja ustaliła, że nie występuje ryzyko rozprzestrzenienia się *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith wraz z wprowadzeniem do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. z „obszarów wolnych od szkodników” w Egipcie, o ile zostaną spełnione pewne warunki.
- (5) Należy zatem zezwolić na wprowadzenie do Wspólnoty bulw *Solanum tuberosum* L. z „obszarów wolnych od szkodników” w Egipcie w sezonie przywozowym 2007/2008.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/4/WE.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/4/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 „2006/2007” zastępuje się „2007/2008”;
- 2) w art. 4 datę „31 sierpnia 2007 r.” zastępuje się datą „31 sierpnia 2008 r.”;
- 3) w art. 7 datę „30 września 2007 r.” zastępuje się datą „30 września 2008 r.”;
- 4) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w pkt 1 lit. b) ppkt (iii) „2006/2007” zastępuje się „2007/2008”;
  - b) w pkt 1 lit. b) ppkt (iii) tiret drugie datę „1 stycznia 2007 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2008 r.”;
  - c) w pkt 1 lit. b) ppkt (xii) datę „1 stycznia 2007 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/41/WE (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 51).

⁽²⁾ Dz.U. L 2 z 6.1.2004, str. 50. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/749/WE (Dz.U. L 302 z 1.11.2006, str. 47).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 grudnia 2007 r.

dotycząca zatwierdzenia programów zwalczania *salmonelli* w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* w niektórych krajach trzecich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniająca decyzję 2006/696/WE w odniesieniu do pewnych wymagań zdrowia publicznego w przywozie drobiu i jaj wylęgowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6094)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/843/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania *salmonelli* i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 określa wymagania w dziedzinie zwalczania *salmonelli* w różnych populacjach drobiu poszczególnych państw członkowskich. Wymogi rozporządzenia mają zastosowanie w państwach członkowskich począwszy od terminów określonych w załączniku I do tegoż rozporządzenia, w szczególności: po upływie 18 miesięcy od ustalenia docelowego poziomu ograniczenia występowania *salmonelli*.
- (2) Docelowy poziom ograniczenia występowania *salmonelli* w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* obowiązuje od dnia 1 lipca 2005 r., na mocy rozporządzenia (WE) nr 1003/2005 Komisji⁽⁴⁾; w stadach kur niosek –

od 1 sierpnia 2006 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1168/2006; natomiast w stadach brojlerów – od 1 lipca 2007 r., na mocy rozporządzenia (WE) nr 646/2007⁽⁵⁾.

- (3) Kanada, Izrael, Tunezja oraz Stany Zjednoczone Ameryki przedłożyły Komisji programy zwalczania *salmonelli* w odniesieniu do drobiu rozplodowego gatunku *Gallus gallus* oraz jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt tego gatunku przeznaczonych do celów hodowlanych. Stwierdzono, iż programy te przewidują gwarancje równoważne gwarancjom przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003, a zatem należy je zatwierdzić.
- (4) Decyzja Komisji 2006/696/WE z dnia 28 sierpnia 2006 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu, jaj wylęgowych, jednodniowych piskląt, mięsa drobiu, ptaków bezgrzębiennych i dzikich ptaków łownych, jaj i przetworów jajecznych oraz jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych, oraz stosowne warunki wystawiania świadectw weterynaryjnych oraz zmieniająca decyzje 93/342/EWG, 2000/585/WE i 2003/812/WE⁽⁶⁾ odnosi się do przywozu do Wspólnoty i tranzytu przez jej terytorium poszczególnych rodzajów drobiu rozplodowego i produkcyjnego, jaj wylęgowych oraz jednodniowych piskląt oraz ustala wykaz państw trzecich, z których przywóz wymienionych ptaków i jaj wylęgowych do państw członkowskich jest dozwolony.
- (5) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, wpisanie danego kraju trzeciego lub zachowanie go w wykazach krajów trzecich, przewidzianych w prawodawstwie wspólnotowym, z których państwa członkowskie mogą dokonywać przywozu wymienionych ptaków i jaj wylęgowych objętych tym rozporządzeniem, uzależnione jest od przedłożenia Komisji przez ten kraj trzeci programu równoważnego krajowym programom zwalczania *salmonelli* ustanowionym przez państwa członkowskie oraz zatwierdzenia go przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1237/2007 (Dz.U. L 280 z 24.10.2007, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Wersja poprawiona w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206, wersja poprawiona w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1168/2006 (Dz.U. L 211 z 1.8.2006, str. 4).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 295 z 25.10.2006, str. 1. Decyzja zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1237/2007.

- (6) W następstwie zatwierdzenia programów, Kanada, Izrael, Tunezja oraz Stany Zjednoczone Ameryki powinny być zachowane w ustanowionym decyzją Komisji 2006/696/WE wykazie państw trzecich, z których dopuszczalny jest przywóz do państw członkowskich drobiu rozplodowego gatunku *Gallus gallus* oraz jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt tego gatunku przeznaczonych do celów hodowlanych.
- (7) Niektóre z innych krajów trzecich wymienionych obecnie w decyzji 2006/696/WE jak dotąd nie przedłożyły Komisji żadnego programu zwalczania *salmonelli*. Z uwagi na już obowiązujące na terytorium Wspólnoty wymogi w odniesieniu do drobiu rozplodowego gatunku *Gallus gallus* oraz jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt tego gatunku przeznaczonych do celów hodowlanych, przywóz tego rodzaju drobiu i jaj z tych krajów trzecich nie powinien już być dozwolony. Należy zatem odpowiednio zmienić wykaz państw trzecich i ich części, zawarty w części I załącznika I do decyzji 2006/696/WE.
- (8) Celem zapewnienia gwarancji równorzędnych stosowanym we Wspólnocie, kraje trzecie, z których państwa członkowskie mogą dokonywać przywozu drobiu rozplodowego i produkcyjnego gatunku *Gallus gallus* oraz jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt tego gatunku przeznaczonych do celów hodowlanych, powinny poświadczyć zastosowanie programu zwalczania *salmonelli* w odniesieniu do stada pochodzenia oraz poddanie go badaniu na obecność serotypów *salmonelli* mających znaczenie dla zdrowia publicznego – gdy tylko te wymogi w odniesieniu do różnych populacji drobiu we Wspólnocie stają się obowiązujące.
- (9) Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003, od 1 stycznia 2007 r. na terytorium Wspólnoty, w przypadku wykrycia zakażenia bakteriami *Salmonella enteritidis* i/lub *Salmonella typhimurium*, zakażone stado *Gallus gallus* nie może służyć do celów hodowlanych, a pochodzących od niego jaj nie wolno używać do wylęgu. Dlatego też do przywozu na terytorium Wspólnoty powinien być uprawniony wyłącznie drób rozplodowy, jednodniowe pisklęta przeznaczone do hodowli oraz jaja wylęgowe, których stada pochodzenia zostały poddane badaniom i uznane za wolne od *salmonelli* serotypów Enteritidis oraz Typhimurium.
- (10) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1177/2006 z dnia 1 sierpnia 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących stosowania szczególnych metod kontroli w ramach krajowych programów zwalczania salmonelli u drobiu⁽¹⁾ określa pewne zasady stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek w ramach krajowych programów zwalczania zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003.
- (11) Obowiązkiem krajów trzecich, z których państwa członkowskie mogą dokonywać przywozu drobiu rozplodowego i produkcyjnego gatunku *Gallus gallus* oraz jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt tego gatunku, jest poświadczenie spełnienia szczegółowych wymogów w zakresie stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1177/2006, gdy tylko te wymogi stają się obowiązujące w odniesieniu do różnych populacji drobiu we Wspólnocie. Jeżeli środki zwalczające drobnoustroje zostały zastosowane u piskląt jednodniowych w celach innych niż zwalczanie *Salmonelli*, należy to wskazać na świadectwie, ponieważ takie zastosowanie może wpłynąć na wyniki badań w kierunku *Sallomonelli* przy przywozie.
- (12) Należy odpowiednio zmienić wzory przywozowych świadectw weterynaryjnych dla drobiu rozplodowego i produkcyjnego, jednodniowych piskląt oraz jaj wylęgowych załączone do decyzji 2006/696/WE. W celu uniknięcia konieczności wprowadzania dalszych zmian we wzorach świadectw weterynaryjnych wraz z terminem zastosowania przepisów dotyczących przywozu ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do drobiu produkcyjnego i jednodniowych piskląt z wyłączeniem ptaków przeznaczonych do celów hodowlanych, należy przeprowadzić zmiany wzorów świadectw weterynaryjnych dotyczących również tych zwierząt, z jednoczesnym wyraźnym określeniem terminów zastosowania tych zmian w stosunku do poszczególnych populacji.
- (13) Bułgaria i Rumunia przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 r. Od tego dnia przepisy dotyczące obrotu wewnątrzspółnotowego wprowadzone decyzją 2006/696/WE stosują się do tych nowych państw członkowskich. Dlatego też Bułgaria i Rumunia powinny zostać usunięte z wykazu krajów trzecich, z których państwa członkowskie mogą dokonywać przywozu; wykaz ten znajduje się w części I załączników I i II do decyzji 2006/696/WE.
- (14) Celem uniknięcia zakłóceń w handlu, korzystanie ze świadectw weterynaryjnych wydanych zgodnie z decyzją 2006/696/WE w jej dotychczasowym brzmieniu powinno być dozwolone w ciągu 60 dni następujących po terminie stosowania niniejszej decyzji.

(1) DZ.U. L 212 z 2.8.2006, str. 3.

- (15) Jednakże w celu uniknięcia konieczności wprowadzania dalszych zmian we wzorach świadectw weterynaryjnych wraz z terminem zastosowania przepisów dotyczących przywozu ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do kur niosek i brojlerów gatunku *Gallus gallus*, powinno się przeprowadzić zmiany wzorów świadectw weterynaryjnych dotyczących również tych zwierząt, z jednoczesnym wyraźnym określeniem terminów zastosowania tych zmian w stosunku do poszczególnych populacji. Termin zastosowania tych zmian powinien zatem zostać odpowiednio odroczone.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/696/WE.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się programy zwalczania, przedłożone przez Kanadę, Izrael, Tunezję i Stany Zjednoczone Ameryki zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, w odniesieniu do *salmonelli* w stadach kur hodowlanych.

Artykuł 2

W załącznikach I i II do decyzji 2006/696/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Przesyłki drobiu rozplodowego lub produkcyjnego z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych, piskląt jedno-

wych nie pochodzących od ptaków bezgrzebieniowych oraz jaj wylęgowych drobiu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych, opatrzone świadectwem weterynaryjnym wystawionym zgodnie z decyzją 2006/696/WE, w jej wersji obowiązującej przed datą stosowania niniejszej decyzji, mogą być przywożone na terytorium Wspólnoty w okresie 60 dni następujących po terminie stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 lutego 2008 r.

Natomiast pkt II.2.5 wzoru świadectwa weterynaryjnego dla drobiu rozplodowego lub produkcyjnego z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych oraz pkt II 2.4 wzoru świadectwa weterynaryjnego dla piskląt jednodniowych nie pochodzących od ptaków bezgrzebieniowych, zawarte w załączniku I decyzji 2006/696/WE ze zmianami wprowadzonymi niniejszą decyzją, stosują się od 1 stycznia 2009 r. w przypadku drobiu produkcyjnego lub jednodniowych piskląt przeznaczonych wyłącznie do produkcji mięsa

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

(1) W załączniku I do decyzji 2006/696/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) Część 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Część 1

Wykaz państw trzecich i ich części (*)

Kraj	Kod terytorium:	Opis terytorium	Świadectwo weterynaryjne		Warunki szczególne
			Wzór/Wzory	Dodatkowe gwarancje	
1	2	3	4	5	6
AR – Argentyna	AR-0		SPF		
AU – Australia	AU-0		BPP, DOC, HEP, SPF, SRP		A
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
BR – Brazylia	BR-0		SPF		
	BR-1	Stany Mato Grosso, Paraná, Rio Grande do Sul, Santa Catarina oraz São Paulo	BPP, DOC, HEP, SRP		A
	BR-2	Stany Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo oraz Mato Grosso do Sul	BPR, DOR, HER, SRA		
BW – Botswana	BW-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
CA – Kanada	CA-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SRA, SPF, SRP	IV	
CH – Szwajcaria	CH-0		(**)		
CL – Chile	CL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
HR – Chorwacja	HR-0		BPR, BPP, DOR, DOC, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A

1	2	3	4	5	6
GL – Grenlandia	GL-0		SPF		
IL – Izrael	IL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRP	IV	
IS – Islandia	IS-0		SPF		
MG – Madagaskar	MG-0		SPF		
MX – Meksyk	MX-0		SPF		
NA – Namibia	NA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
NZ – Nowa Zelandia	NZ-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
PM – St Pierre i Miquelon	PM-0		SPF		
TH – Tajlandia	TH-0		SPF		
TN – Tunezja	TN-0		DOR, BPR, BPP, HER, SPF	IV	
TR – Turcja	TR-0		SPF		
US – Stany Zjedno- czone	US-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP	IV	
UY – Urugwaj	UY-0		SPF		
ZA – Republika Południowej Afryki	ZA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	

(*) Bez uszczerbku dla specjalnych wymagań dotyczących certyfikacji przewidzianych przez umowy Wspólnoty z krajami trzecimi.
 (**) Świadczenia zgodne z Umową pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi;
 Dz.U. L 114 z 30.4.2002, str. 132.”

b) W części 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji opatrzonej podtytułem „Dodatkowe gwarancje (AG)” dodaje się punkt w następującym brzmieniu:

„IV»: Złożone zostały odpowiednie gwarancje dotyczące drobiu rozplodowego gatunku *Gallus gallus*, jednodniowych piskląt gatunku *Gallus gallus* przeznaczonych do celów hodowlanych oraz jaj wylęgowych gatunku *Gallus gallus* zgodnie z przepisami UE dotyczącymi zwalczania salmonelli, i gwarancje te zostaną poświadczane, odpowiednio, zgodnie z wzorami BPP, DOC i HEP.”

(ii) poniżej sekcji opatrzonej podtytułem „Dodatkowe gwarancje (AG)” dodaje się sekcję w następującym brzmieniu:

„Warunki szczególne:

»A»: Zakaz przywozu drobiu rozplodowego gatunku *Gallus gallus*, jednodniowych piskląt gatunku *Gallus gallus* przeznaczonych do celów hodowlanych oraz jaj wylęgowych gatunku *Gallus gallus* do Wspólnoty z uwagi na to, że program zwalczania salmonelli zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 nie został Komisji przedłożony ani przez nią zatwierdzony.”

iii) Wzór świadectwa weterynaryjnego dla drobiu rozplodowego lub produkcyjnego z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych (BPP) zastępuje się wzorem następującym:

„Wzór świadectwa weterynaryjnego dla drobiu rozplodowego lub produkcyjnego z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych (BPP)”

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a	
	Adres Tel. Nr		I.3. Odpowiedzialna Władza Centralna		
			I.4. Odpowiedzialna Władza Lokalna		
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel. Nr		I.6.		
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia
					Kod ISO
	I.11. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru		I.10.		
	Nazwa	Numer zatwierdzenia			
	Adres				
	Nazwa	Numer zatwierdzenia			
	Adres				
	Nazwa	Numer zatwierdzenia			
	Adres				
I.13. Miejsce załadunku Adres		Numer zatwierdzenia		I.14. Data wysyłki	
				Godzina wysyłki	
I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE			
		I.17. Numer/-y CITES			
I.18. Opis towaru		I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)			
				I.20. Liczba zwierząt/masa	
I.21.				I.22. Liczba opakowań	
I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby				I.24.	
I.25. Towar certyfikowany dla Hodowli ☐					
I.26.		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐			
I.28. Oznakowanie towaru					
Gatunek (Nazwa naukowa)		Rasa/Kategoria		Ilość	

PAŃSTWO

BPP (drób rozplodowy lub produkcyjny z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych)

Część II: Zawiadzenie	II.	Informacje na temat zdrowia ☐	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	II.1.	Poświadczenie zdrowia zwierząt		
		Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym poświadczam, że drób ⁽¹⁾ opisany w niniejszym świadectwie:		
	II.1.1.	spełnia wymagania dyrektywy 90/539/EWG;		
	II.1.2.	pozostawał na terytorium o kodzie ..... ⁽²⁾ przez przynajmniej trzy miesiące lub, jeśli jest młodszy niż trzy miesiące, od dnia wylegu; jeśli był przywożony do kraju miejsca pochodzenia, to odbywało się to zgodnie z wymogami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi, jak odpowiednie wymagania dyrektywy 90/539/EWG i wszelkich związanych z nią decyzji;		
	II.1.3.	pochodzi z terytorium o kodzie ..... ⁽²⁾ , które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa było wolne od ptasiej grypy i rzekomego pomoru drobiu zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 93/342/EWG;		
	II.1.4.	został przebadany na dzień wystawienia niniejszego świadectwa i nie wykazał żadnych klinicznych objawów ani podstaw do podejrzeń jakiegokolwiek choroby;		
	II.1.5.	był przetrzymywany od wylegu lub przez przynajmniej sześć tygodni przed wywozem w zakładzie(-ach), określonym(-ych) w polu I.11 w części I, zatwierdzonym(-ych) urzędowo zgodnie z wymaganiami, które są przynajmniej równoważne wymaganiom określonym w załączniku II do dyrektywy 90/539/EWG:		
		a) dla którego(-ych) zatwierdzenie nie zostało zawieszono ani wycofane;		
		b) który(-e) nie podlega(-ją) jakimkolwiek ograniczeniom w związku ze zdrowiem zwierząt;		
		c) wokół którego(-ych) w promieniu 25 km, włączając, gdy to właściwe, terytorium kraju sąsiadującego, nie wystąpiły ogniska ptasiej grypy ani rzekomego pomoru drobiu w ciągu przynajmniej 30 dni;		
	II.1.6.	w okresie wymienionym w pkt II.1.5, nie miał kontaktu z drobiem niespełniającym wymagań określonych w niniejszym świadectwie ani z ptactwem dzikim;		
	II.1.7.	pochodzi ze stada, które:		
		a) zostało przebadane na najwyżej 24 godziny przed załadunkiem i nie wykazało żadnych klinicznych objawów ani podstaw do podejrzeń jakiegokolwiek choroby;		
		b) było objęte programem badań w kierunku:		
		⁽³⁾ albo [(i) <i>Salmonella pullorum</i> , <i>S. gallinarum</i> i <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (kury);]		
		⁽³⁾ i/lub [(ii) <i>Salmonella arizonae</i> , <i>S. pullorum</i> i <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> i <i>M. gallisepticum</i> (indyki);]		
		⁽³⁾ i/lub [(iii) <i>Salmonella pullorum</i> i <i>S. gallinarum</i> (perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczk);]		
		zgodnie z rozdziałem III załącznika II do dyrektywy 90/539/EWG i nie stwierdzono w nim zakażenia ani nie wykazuje on podstaw do podejrzeń o zakażenie wyżej wymienionymi zarazkami;]		
		⁽³⁾ albo [(c) nie było szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;]		
		⁽³⁾ lub [było szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu:		
		..... (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce lub szczepionkach)		
		w wieku ..... tygodni]		
		⁽³⁾ [(d) było szczepione przy użyciu urzędowo zatwierdzonych szczepionek dnia		
		..... przeciwko ..... (w razie potrzeby powtórzycy)]		

II.2. Dodatkowe gwarancje

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam ponadto że:

(⁵) [II.2.1. jeśli przesyłka jest przeznaczona dla państwa członkowskiego lub regionu, którego status został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG, drób opisany w niniejszym świadectwie:

- a) nie był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;
- b) był przetrzymywany w izolacji przez 14 dni przed wysyłką w gospodarstwie lub w stacji kwarantanny, pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym drób będący w gospodarstwie czy też w stacji kwarantanny nie był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu podczas 21 dni poprzedzających wysyłkę, a żaden ptak, który nie był przeznaczony do wysyłki nie został wprowadzony do gospodarstwa ani do stacji kwarantanny w tym samym czasie; ponadto w stacji kwarantanny nie dokonywano żadnych szczepień;
- c) został poddany badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał rzekomego pomoru drobiu w ciągu 14 dni poprzedzających wysyłkę, a wynik badania był ujemny;]

II.2.2. udziela się następujących dodatkowych gwarancji określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia zgodnie z art. 13 i/lub 14 dyrektywy 90/539/EWG:

.....;

(⁴) II.2.3. [Jeśli państwem członkowskim przeznaczenia jest Finlandia lub Szwecja, drób rozplodowy został przebadany z wynikiem ujemnym zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2003/644/WE;]

(⁴) II.2.4. [Jeśli państwem członkowskim przeznaczenia jest Finlandia lub Szwecja, kury nioski (drób produkcyjny hodowany w celu produkcji jaj konsumpcyjnych) były przebadane z wynikiem ujemnym zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2004/235/WE.]

(⁶) II.2.5. [Program zwalczania *salmonelli*, do którego odnosi się art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, oraz specjalne wymogi w zakresie stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek, określone rozporządzeniem (WE) nr 1177/2006, zostały zastosowane do stada pochodzenia i poddano to stado badaniom w kierunku serotypów *salmonelli* mających znaczenie dla zdrowia publicznego.

Data ostatniego pobrania próbki ze stada, dla której znane są wyniki badania: .....

Wyniki wszystkich próbek ze stada:

(³) (⁷) *albo* [pozytywne;]

(³) (⁷) *lub* [negatywne]

Dla celów innych niż program zwalczania *salmonelli*, w ciągu 3 ostatnich tygodni przed przywozem

(³) *albo* środki zwalczające drobnoustroje nie zostały podane drobiowi rozplodowemu i produkcyjnemu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych

(³) (⁴) *lub* następujące środki zwalczające drobnoustroje zostały podane drobiowi rozplodowemu i produkcyjnemu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych:.....;]

(⁶) II.2.6. [W przypadku drobiu rozplodowego, w ramach programu wymienionego w pkt II.2.5 nie wykryto ani *Salmonella* Enteritidis ani *Salmonella* Typhimurium]

(⁸) [II.3. Dodatkowe wymagania zdrowotne

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam ponadto że mimo iż stosowanie szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu niespełniających szczególnych wymagań załącznika B pkt 2 do decyzji 93/342/EWG nie jest zakazane w ..... (²), drób opisany w niniejszym świadectwie:

- a) przez przynajmniej 12 miesięcy nie był szczepiony takimi szczepionkami;
- b) pochodzi ze stada, które zostało zbadane w kierunku rzekomego pomoru drobiu przy pomocy testu izolacji wirusa, przeprowadzonego w laboratorium urzędowym nie wcześniej niż 14 dni przed wysyłką na podstawie wrywkowo pobranych wymazów z kloaki przynajmniej 60 ptaków z każdego stada, w którym nie stwierdzono obecności paramyksowirusów ptaków o Indeksie Domózgowej Patogenności (ICPI) przekraczającym 0,4;
- c) podczas 60 dni poprzedzających wysyłkę nie miał styczności z drobiem niespełniającym warunków określonych w lit. a) i b);
- d) był izolowany pod nadzorem urzędowym w gospodarstwie pochodzenia podczas 14-dniowego okresu wymienionego w lit. b).]

II.4. Zaświadczenie dotyczące transportu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym poświadczam, że drób ma być transportowany w skrzynkach lub klatkach, które:

- a) zawierają tylko drób tego samego gatunku, kategorii i typu, pochodzący z tego samego zakładu;
- b) są oznaczone numerem identyfikacyjnym zakładu pochodzenia;
- c) są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu w taki sposób, aby uniknąć jakiegokolwiek możliwości zamiany ich zawartości;
- d) zostały zaprojektowane, podobnie jak pojazdy, w których są one transportowane, w taki sposób, aby:
  - (i) uniemożliwić wydostawanie się odchodów i zminimalizować utratę piór podczas transportu;
  - (ii) umożliwić obserwację drobiu;
  - (iii) umożliwić oczyszczanie i odkażanie;
- e) zostały poddane, podobnie jak pojazdy, w których mają być transportowane, oczyszczeniu i odkażeniu przed załadunkiem zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu.

Uwagi**Część I:**

- Pole I.8: W razie potrzeby należy podać kod regionu pochodzenia, zgodnie z definicją kodu terytorium w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
- Pole I.11 Nazwa, adres i numer identyfikacyjny zakładu reprodukcji i odchowu.
- Pole I.15 Należy podać numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, nazwy statków oraz, o ile są znane, numery lotów samolotów. W przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach, ich łączną liczbę, numery rejestracyjne oraz numery plomb, jeśli występują, należy podać w polu I.23.
- Pole I.19 Należy wpisać odpowiedni kod HS: 01.05 lub 01.06.39.
- Pole I.28 (Kategoria): wybrać jedno spośród następujących: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/młode kury nioski/inne.

Część II:

- (¹) Drób rozplodowy i produkcyjny zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
  - (²) Kod terytorium zamieszczony w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
  - (³) Niepotrzebne skreślić.
  - (⁴) Wypełnić, jeśli dotyczy.
  - (⁵) Jeśli przesyłka nie jest przeznaczona dla takich państw członkowskich lub regionów (obecnie Finlandia i Szwecja), gwarancje udzielone w pkt II. 2.1. należy skreślić.
  - (⁶) Gwarancje wskazane w punktach II.2.5 i II.2.6 dotyczą jedynie drobiu należącego do gatunku *Gallus gallus* i mają zastosowanie dopiero od 1 stycznia 2009 r., w przypadku gdy drób jest przeznaczony wyłącznie do produkcji mięsa.
  - (⁷) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań pod względem poniższych serotypów za życia stada:
    - stada drobiu rozplodowego: *Salmonella Hadar*, *Salmonella Virchow* oraz *Salmonella Infantis*.
    - stada drobiu produkcyjnego: *Salmonella Enteritidis* i *Salmonella Typhimurium*
  - (⁸) Gwarancje te muszą być zapewnione jedynie w przypadku drobiu pochodzącego z krajów lub ich części, do których stosuje się przepisy art. 4 ust. 4 decyzji 93/342/EWG. W przypadku drobiu pochodzącego z innych krajów należy ją usunąć.
- Niniejsze świadectwo jest ważne 10 dni.

Urzędowy lekarz weterynarii:

Nazwisko (drukowanymi literami):
Właściwy urząd lokalny
Data:
Pieczęć:"

Kwalifikacje i tytuł:
Podpis:

iv) Wzór świadectwa weterynaryjnego dla jednodniowych piskląt nie pochodzących od ptaków bezgrzebieniowych (DOC) zastępuje się wzorem następującym:

„Wzór świadectwa weterynaryjnego dla piskląt jednodniowych nie pochodzących od ptaków bezgrzebieniowych (DOC)

PAŃSTWO				Świadectwo weterynaryjne dla UE						
Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a		/			
	Adres		I.3. Odpowiedzialna Władza Centralna							
	Tel. Nr		I.4. Odpowiedzialna Władza Lokalna							
	I.5. Odbiorca Nazwa				I.6.					
	Adres				/					
	Kod pocztowy									
	Tel. Nr									
	I.7. Kraj pochodzenia		Kod ISO	I.8. Region pochodzenia		Kod	I.9. Kraj przeznaczenia		Kod ISO	I.10.
	I.11. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru				I.12.					
	Nazwa		Numer zatwierdzenia		/					
Adres		Numer zatwierdzenia								
Nazwa		Numer zatwierdzenia								
Adres		Numer zatwierdzenia		/						
Nazwa		Numer zatwierdzenia								
Adres		Numer zatwierdzenia								
I.13. Miejsce załadunku				I.14. Data wysyłki		Godzina wysyłki				
Adres		Numer zatwierdzenia								
I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐				I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE						
Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące				I.17. Numer/-y CITES						
I.18. Opis towaru						I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)				
						I.20. Liczba zwierząt/masa				
I.21.						I.22. Liczba opakowań				
I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby						I.24.				
I.25. Towar certyfikowany dla Hodowli ☐										
I.26.						I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐				
I.28. Oznakowanie towaru										
Gatunek (Nazwa naukowa)		Rasa/Kategoria		Ilość						

PAŃSTWO

DOC (pisklęta jednodniowe nie pochodzące od ptaków bezgrzebieniowych)

Część II: Zawiadzenie	II.	Informacje na temat zdrowia ☐	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	II.1.	Poświadczenie zdrowia zwierząt Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym poświadczam, że jednodniowe pisklęta ⁽¹⁾ opisane w niniejszym świadectwie: II.1.1. spełniają wymagania przepisów dyrektywy 90/539/EWG; II.1.2. wylęgły się na terytorium o kodzie..... ⁽²⁾ . Jeśli stada, z których pochodzą jaja wylęgowe, były przywożone do kraju pochodzenia, to odbywało się to zgodnie z wymogami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak odpowiednie wymagania dyrektywy 90/539/EWG i wszelkich związanych z nią decyzji; II.1.3. pochodzą z terytorium o kodzie ..... ⁽²⁾ , które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa było wolne od ptasiej grypy i rzekomego pomoru drobiu zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 93/342/EWG; II.1.4. zostały przebadane na dzień wystawienia niniejszego świadectwa i nie wykazały żadnych klinicznych objawów ani podstaw do podejrzeń jakiegokolwiek choroby; II.1.5. wylęgły się w zakładzie(-ach), określonym(-ych) w polu I.11 w części I, zatwierdzonym(-ych) urzędowo zgodnie z wymaganiami, które są przynajmniej równoważne wymaganiom określonym w załączniku II do dyrektywy 90/539/EWG; a) dla którego(-ych) zatwierdzenie nie zostało zawieszono ani wycofane; b) który(-e) w momencie wysyłki nie podlegał(y) żadnym ograniczeniom w związku ze zdrowiem zwierząt; c) wokół którego(-ych) w promieniu 25 km, włączając, gdy to właściwe, terytorium kraju sąsiadującego, nie wystąpiły ogniska ptasiej grypy ani rzekomego pomoru drobiu w ciągu przynajmniej 30 dni; II.1.6. nie miały styczności z drobiem niespełniającym wymogów określonych w niniejszym świadectwie ani z ptactwem dzikim; II.1.7. wylęgły się z jaj pochodzących ze stad, które: a) przez przynajmniej sześć tygodni bezpośrednio przed wywozem były przetrzymywane w urzędowo zatwierdzonych zakładach, których zatwierdzenie, w momencie wysyłki jaj wylęgowych do wylęgarni, nie zostało zawieszono ani wycofane; b) nie są zlokalizowane w regionach, które nie są wolne od ptasiej grypy lub rzekomego pomoru drobiu; c) na dzień wystawienia niniejszego świadectwa nie wykazują klinicznych objawów ani podstaw do podejrzeń jakiegokolwiek choroby; d) zostały objęte programem badań w kierunku: ⁽³⁾ albo [Salmonella pullorum, S. gallinarum i Mycoplasma gallisepticum (kury)]; ⁽³⁾ i/lub [Salmonella arizonae, S. pullorum i S. gallinarum, Mycoplasma meleagridis i M. gallisepticum (indyki)] ⁽³⁾ i/lub [Salmonella pullorum i S. gallinarum (perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczk)] zgodnie z rozdziałem III załącznika II do dyrektywy 90/539/EWG i nie stwierdzono w nich zakażenia ani nie wykazują one podstaw do podejrzeń o zakażenie wyżej wymienionymi zarazkami]; ⁽³⁾ albo [e] nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu]; ⁽³⁾ lub [był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu: ..... (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce lub szczepionkach) w wieku ..... tygodni] ⁽³⁾ [f] były szczepione przy użyciu urzędowo zatwierdzonych szczepionek] ..... przeciwko ..... (w razie potrzeby powtórzyć)]		

II.1.8. wylęgły się z jaj, które:

a) przed wysyłką do wylęgarni zostały oznakowane zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu;

b) zostały poddane poddane odkażeniu zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu;

II.1.9. wylęgły się ..... (daty);

II.1.10. były szczepione przy użyciu urzędowo zatwierdzonych szczepionek dnia ..... przeciwko .....
(w razie potrzeby powtórzyć)

II.2. Dodatkowe gwarancje

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam ponadto że:

(⁵) II.2.1. jeśli przesyłka jest przeznaczona dla państwa członkowskiego lub regionu, którego status został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG, jednodniowe pisklęta opisane w niniejszym świadectwie pochodzą z jaj wylęgowych pochodzących od stad, które:

(³) *albo* [(i) nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;]

(³) *lub* [(ii) były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu szczepionki inaktywowanej;]

(³) *lub* [(iii) były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu szczepionki żywej najpóźniej na 60 dni przed dniem zebrania jaj.]

II.2.2. Udziela się następujących dodatkowych gwarancji określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia zgodnie z art. 13 i/lub 14 dyrektywy 90/539/EWG:

.....;

(⁴) II.2.3. Jeśli państwem członkowskim przeznaczenia jest Finlandia lub Szwecja, jednodniowe pisklęta przeznaczone do wprowadzenia do stad drobiu rozródowego lub do stad drobiu produkcyjnego pochodzą ze stad przebadanych z wynikiem ujemnym, zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2003/644/WE;

(⁶) II.2.4. Program zwalczania *salmonelli*, do którego odnosi się art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, oraz specjalne wymogi w zakresie stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek, określone rozporządzeniem (WE) nr 1177/2006, zostały zastosowane do rodzicielskiego stada pochodzenia i poddano to stado rodzicielskie badaniom w kierunku serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego.

Data ostatniego pobrania próbki ze stada rodzicielskiego, dla której znane są wyniki badania: .....

Wyniki wszystkich badań ze stada rodzicielskiego:

(³) (⁷) *albo* [pozytywne;]

(³) (⁷) *lub* [negatywne]

Szczegółowe wymogi w zakresie stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1177/2006 zostały zastosowane do piskląt jednodniowych.

Dla celów innych niż program zwalczania *Salmonelli*,

(³) *albo* środki zwalczające drobnoustroje nie zostały podane jednodniowym pisklątom (łącznie z iniekcją in ovo),

(³) (⁴) *lub* następujące środki zwalczające drobnoustroje zostały podane jednodniowym pisklątom (łącznie z iniekcją in ovo): .....

(⁶) II.2.5. [W przypadku jednodniowych piskląt przeznaczonych do celów hodowlanych, w ramach programu wymienionego w pkt II.2.4 nie wykryto ani *Salmonella Enteritidis* ani *Salmonella Typhimurium*]

(⁸) II.3. Dodatkowe wymagania zdrowotne

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam ponadto że mimo iż stosowanie szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu niespełniających szczególnych wymagań załącznika B pkt 2 do decyzji 93/342/EWG nie jest zakazane w ..... (²):

- II.3.1. drób rozplodowy, od którego pochodzą jednodniowe pisklęta:
- a) przez przynajmniej 12 miesięcy nie był szczepiony takimi szczepionkami;
  - b) pochodzi ze stada, które zostało zbadane w kierunku rzekomego pomoru drobiu przy pomocy testu izolacji wirusa, przeprowadzonego w laboratorium urzędowym nie wcześniej niż 14 dni przed wysyłką na podstawie wrywkowo pobranych wymazów z kloaki przynajmniej 60 ptaków z każdego stada, w którym nie stwierdzono obecności paramyksowirusów ptaków o Indeksie Domózwowej Patogenności (ICPI) przekraczającym 0,4;
  - c) podczas 60 dni poprzedzających wysyłkę nie miał styczności z drobiem niespełniającym warunków określonych w lit. a) i b);
  - d) był izolowany pod nadzorem urzędowym w gospodarstwie pochodzenia w ciągu 14 dniowego okresu, wymienionego w lit. b), oraz
- II.3.2. jaja wylęgowe, z których wylęgły się te pisklęta, nie miały styczności w wylęgarni ani w czasie transportu z jajami ani drobiem, które nie spełniają wyżej wymienionych wymogów.]

II.4. Zaświadczenie dotyczące transportu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam ponadto że:

- II.4.1. Jednodniowe pisklęta opisane w niniejszym świadectwie należy transportować w nowych skrzyniach jednorazowego użytku, które:
- a) zawierają tylko jednodniowe pisklęta tego samego gatunku, kategorii i typu, pochodzące z tego samego zakładu;
  - b) zawierają następujące informacje:
    - nazwa kraju wysyłki,
    - gatunek drobiu, do którego należą transportowane jaja,
    - liczba piskląt,
    - kategoria i typ produkcji, do jakiej są przeznaczone,
    - nazwa, adres i numer identyfikacyjny zakładu produkcyjnego,
    - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia,
    - państwo członkowskie przeznaczenia;
  - c) są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu w taki sposób, aby uniknąć jakiegokolwiek możliwości zamiany ich zawartości;
- II.4.2. kontenery i pojazdy, w których przewożono skrzynie wymienione w pkt II.4.1., zostały poddane oczyszczeniu i odkażeniu przed załadunkiem zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu.

Uwagi

Część I:

- Pole I.8: W razie potrzeby należy podać kod regionu pochodzenia, zgodnie z definicją kodu terytorium w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
- Pole I.11 Nazwa, adres i numer identyfikacyjny wylęgarni i zakładu produkcyjnego.
- Pole I.15 Należy podać numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, nazwy statków oraz, o ile są znane, numery lotów samolotów. W przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach, ich łączną liczbę, numery rejestracyjne oraz numery plomb, jeśli występują, należy podać w polu I.23.
- Pole I.19 Należy wpisać odpowiedni kod HS: 01.05 lub 01.06.39.
- Pole I.28 (Kategoria): wybrać jedno spośród następujących: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/stado niosek/brojlerzy/inne.

Część II:

- (1) »Jednodniowe pisklęta« zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
- (2) Kod terytorium zamieszczony w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
- (3) Niepotrzebne skreślić.
- (4) Wypełnić, jeśli dotyczy.
- (5) Jeśli przesyłka nie jest przeznaczona dla takich państw członkowskich lub regionów (obecnie Finlandia i Szwecja), gwarancje udzielone w pkt II. 2.1. należy skreślić.
- (6) Gwarancje wskazane w punktach II.2.4 i II.2.5 dotyczą jedynie jednodniowych piskląt należących do gatunku *Gallus gallus*, i mają zastosowanie dopiero od 1 stycznia 2009 r., w przypadku gdy są one przeznaczone wyłącznie do produkcji mięsa.
- (7) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań w kierunku następujących serotypów za życia rodzicielskich stad: *Salmonella Infantis*, *Salmonella Virchow* oraz *Salmonella Hadar*.
- (8) Gwarancje te muszą być zapewnione jedynie w przypadku drobiu pochodzącego z krajów lub ich części, do których stosuje się przepisy art. 4 ust. 4 decyzji 93/342/EWG. W przypadku drobiu pochodzącego z innych krajów należy ją usunąć.
- Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni.

Urzędowy lekarz weterynarii:

Nazwisko (drukowanymi literami):
Właściwy urząd lokalny
Data:
Pieczęć:"

Kwalifikacje i tytuł:

Podpis:

v) Wzór świadectwa weterynaryjnego dla jaj wylęgowych drobiu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych (HEP) zastępuje się wzorem następującym:

„Wzór świadectwa weterynaryjnego dla jaj wylęgowych drobiu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych (HEP)”

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a				
	Adres Tel. Nr		I.3. Odpowiedzialna Władza Centralna						
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel. Nr				I.4. Odpowiedzialna Władza Lokalna				
	I.7. Kraj pochodzenia		Kod ISO		I.8. Region pochodzenia		Kod		
	I.9. Kraj przeznaczenia		Kod ISO		I.10.				
	I.11. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru				I.12.				
	Nazwa		Numer zatwierdzenia						
	Adres								
	Nazwa		Numer zatwierdzenia						
	Adres								
	Nazwa		Numer zatwierdzenia						
	Adres								
	I.13. Miejsce załadunku Adres				I.14. Data wysyłki		Godzina wysyłki		
I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące				I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE					
				I.17. Numer/-y CITES					
I.18. Opis towaru				I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)					
				I.20. Liczba zwierząt/masa					
I.21.				I.22. Liczba opakowań					
I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby				I.24.					
I.25. Towar certyfikowany dla Hodowli ☐									
I.26.				I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE ☐					
I.28. Oznakowanie towaru									
Gatunek (Nazwa naukowa)		Rasa/Kategoria		System identyfikacji		Numer identyfikacyjny		Ilość	

PAŃSTWO

HEP (jaja wylęgowe drobiu z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych)

Część II: Zaświadczenie	II.	Informacje na temat zdrowia ☐	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	II.1.	Poświadczenie zdrowia zwierząt		
		Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym poświadczam, że jaja wylęgowe ⁽¹⁾ opisane w niniejszym świadectwie:		
	II.1.1.	spełniają wymagania dyrektywy 90/539/EWG;		
	II.1.2.	pochodzą ze stad, które pozostawały na terytorium o kodzie ..... ⁽²⁾ przez przynajmniej trzy miesiące. Jeśli stada były przywożone do kraju pochodzenia, to odbywało się to zgodnie z wymogami weterynaryjnymi przynajmniej równie rygorystycznymi jak odpowiednie wymagania dyrektywy 90/539/EWG i wszelkich związanych z nią decyzji;		
	II.1.3.	pochodzą z terytorium o kodzie ..... ⁽²⁾ , które w dniu wystawienia niniejszego świadectwa było wolne od ptasiej grypy i rzekomego pomoru drobiu zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 93/342/EWG;		
	II.1.4.	pochodzą ze stad, które:		
		a) zostały przebadane na dzień wystawienia niniejszego świadectwa i nie wykazały żadnych klinicznych objawów ani podstaw do podejrzeń jakiegokolwiek choroby;		
		b) przez przynajmniej sześć tygodni bezpośrednio przed wywozem były przetrzymywane w zakładzie(-ach) określonym(-ych) w polu I.11 w części I, zatwierdzonym(-ych) urzędowo zgodnie z wymaganiami, które są przynajmniej równoważne wymaganiom określonym w załączniku II do dyrektywy 90/539/EWG:		
		— dla którego(-ych) zatwierdzenie nie zostało zawieszono ani wycofane;		
		— który(-e) nie podlega(-ją) jakimkolwiek ograniczeniom w związku ze zdrowiem zwierząt;		
		wokół którego(-ych) w promieniu 25 km, włączając, gdy to właściwe, terytorium kraju sąsiadującego, nie wystąpiły ogniska ptasiej grypy ani rzekomego pomoru drobiu w ciągu przynajmniej 30 dni;		
		c) w okresie wymienionym w lit. b), nie miały styczności z drobiem niespełniającym wymagań określonych w niniejszym świadectwie lub z ptactwem dzikim;		
		d) zostały objęte programem badań w kierunku:		
		⁽³⁾ albo [Salmonella pullorum, S. gallinarum i Mycoplasma gallisepticum (kury);]		
		⁽³⁾ i/lub [Salmonella arizonae, S. pullorum i S. gallinarum, Mycoplasma meleagridis i M. gallisepticum (indyki);]		
		⁽³⁾ i/lub [Salmonella pullorum i S. gallinarum (perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczki)]		
		zgodnie z rozdziałem III załącznika II do dyrektywy 90/539/EWG i nie stwierdzono w nich zakażenia ani nie wykazują one podstaw do podejrzeń o zakażenie wyżej wymienionymi zarazkami;]		
		⁽³⁾ albo e) [nie był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;]		
		⁽³⁾ lub [był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu:		
		..... (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce lub szczepionkach)		
		w wieku ..... tygodni]		
		⁽³⁾ [f] były szczepione przy użyciu urzędowo zatwierdzonych szczepionek		
		..... przeciwko ..... (w razie potrzeby powtórzyć)]		
	II.1.5.	zostały oznaczone zgodnie z pkt I.28 niniejszego świadectwa przy użyciu ..... (tusze kolorowy);		
	II.1.6.	zostały poddane odkażeniu zgodnie z moim poleceniem, przy użyciu ..... (nazwa produktu i substancji aktywnej) przez ..... (czas w minutach);		
	II.1.7.	zostały zebrane od ..... do ..... (daty).		

II.2. Dodatkowe gwarancje

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam ponadto że:

(⁴) [II.2.1. jeśli przesyłka jest przeznaczona dla państwa członkowskiego lub regionu, którego status został określony zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG, jaja wylęgowe opisane w niniejszym świadectwie pochodzą od drobiu, który:

(³) albo a) nie był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu;

(³) lub b) był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu szczepionki inaktywowanej,

(³) lub c) był szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu szczepionki żywej najpóźniej 60 dni przed datą wymienioną pkt II.1.7 powyżej;]

II.2.2. udziela się następujących dodatkowych gwarancji określonych przez państwo członkowskie przeznaczenia zgodnie z art. 13 i/lub 14 dyrektywy 90/539/EWG:

.....;

(³) II.2.3. Jeśli państwem członkowskim przeznaczenia jest Finlandia lub Szwecja, jaja wylęgowe pochodzą ze stad przebadanych, z wynikiem ujemnym, zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2003/644/WE;

(⁵) II.2.4. Program zwalczania salmonelli, do którego odnosi się art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 oraz specjalne wymogi w zakresie stosowania środków zwalczających drobnoustroje oraz szczepionek określone rozporządzeniem (WE) nr 1177/2006 zostały zastosowane do rodzicielskiego stada pochodzenia i poddano to stado rodzicielskie badaniom w kierunku serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego.

Data ostatniego pobrania próbki ze stada rodzicielskiego, dla której znane są wyniki badania: .....

Wyniki wszystkich badań ze stada rodzicielskiego:

(³) (⁶) albo [pozytywne;]

(³) (⁶) lub [negatywne]

(⁵) II.2.5. W ramach programu wymienionego w pkt II.2.4 nie wykryto ani *Salmonella Enteritidis* ani *Salmonella Typhimurium*.

(⁷) [II.3. Dodatkowe wymagania zdrowotne dla krajów, które nie są wolne od rzekomego pomoru drobiu

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam ponadto że mimo iż stosowanie szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu niespełniających szczególnych wymagań załącznika B pkt 2 do decyzji 93/342/EWG nie jest zakazane w ..... (²), drób, od którego pochodzą jaja wylęgowe:

a) przez przynajmniej 12 miesięcy nie był szczepiony takimi szczepionkami;

b) pochodzi ze stada, które zostało poddane testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonemu w laboratorium urzędowym nie wcześniej niż 14 dni przed wysyłką na podstawie wrywkowo pobranych wymazów z kloaki przynajmniej 60 ptaków z każdego stada, w którym nie stwierdzono obecności paramyksowirusów ptaków o Indeksie Domózgowej Patogenności (ICPI) przekraczającym 0,4;

c) podczas 60 dni poprzedzających wysyłkę nie miał styczności z drobiem niespełniającym warunków określonych w lit. a) i b);

d) był izolowany pod nadzorem urzędowym w gospodarstwie pochodzenia podczas 14 dniowego okresu, wymienionego w lit. b).]

II.4. Zaświadczenie dotyczące transportu zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam ponadto że:

- II.4.1. jaja wylęgowe transportowane są w nowych, idealnie czystych, skrzyniach jednorazowego użytku, które:
- a) zawierają wyłącznie jaja wylęgowe tego samego gatunku, kategorii i typu, pochodzące z tego samego zakładu;
  - b) są opatrzone następującymi informacjami:
    - nazwa kraju wysyłki,
    - gatunek drobiu, do którego należą transportowane jaja,
    - liczba jaj,
    - kategoria i typ produkcji, do jakiej są przeznaczone,
    - nazwa, adres i numer identyfikacyjny zakładu produkcyjnego,
    - numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia,
    - państwo członkowskie przeznaczenia;
  - c) są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu w taki sposób, aby uniknąć jakiegokolwiek możliwości zamiany ich zawartości;
- II.4.2. kontenery i pojazdy, w których przewożono skrzynie wymienione w pkt II.4.1, zostały poddane oczyszczeniu i odkażeniu przed załadunkiem zgodnie z instrukcjami właściwego urzędu.

Uwagi

Część I:

- Pole I.8: W razie potrzeby należy podać kod regionu pochodzenia, zgodnie z definicją kodu terytorium w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
- Pole I.11 Nazwa, adres i numer identyfikacyjny zakładu produkcyjnego.
- Pole I.15 Należy podać numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonów kolejowych i samochodów ciężarowych, nazwy statków oraz, o ile są znane, numery lotów samolotów. W przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach, ich łączną liczbę, numery rejestracyjne oraz numery plomb, jeżeli występują, należy podać w polu I.23.
- Pole I.28 (Kategoria): wybrać jedno spośród następujących: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/młode kury nioski/indycze jaja konsumpcyjne/inne. (System identyfikacyjny i numer identyfikacyjny): wprowadzić oznakowanie jaj.

Część II:

- (¹) W przypadku jaj wylęgowych drobiu zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami], z wyjątkiem ptaków bezgrzebieniowych.
  - (²) Kod terytorium zamieszczony w kolumnie 2 części 1 załącznika I do decyzji 2006/696/WE [z późniejszymi zmianami].
  - (³) Niepotrzebne skreślić.
  - (⁴) Jeśli przesyłka nie jest przeznaczona dla takich państw członkowskich lub regionów (obecnie Finlandia i Szwecja), gwarancje udzielone w pkt II. 2.1 należy skreślić.
  - (⁵) Gwarancje udzielone w pkt II.2.4 i II.2.5 obejmują jedynie drób gatunku *Gallus gallus*.
  - (⁶) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań w kierunku następujących serotypów za życia rodzicielskich stad: *Salmonella Infantis*, *Salmonella Virchow* oraz *Salmonella Hadar*.
  - (⁷) Gwarancje te muszą być zapewnione jedynie w przypadku drobiu pochodzącego z krajów lub ich części, do których stosuje się przepisy art. 4 ust. 4 decyzji 93/342/EWG. W przypadku drobiu pochodzącego z innych krajów należy ją usunąć.
- Niniejsze świadectwo jest ważne przez 10 dni.

Urzędowy lekarz weterynarii:

Nazwisko (drukowanymi literami):
Właściwy urząd lokalny
Data:
Pieczęć:"

Kwalifikacje i tytuł:
Podpis:

(2) Skreśla się pozycje dotyczące Bułgarii i Rumunii w części 1 załącznika do decyzji 2006/696/WE.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 grudnia 2007 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6702)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/844/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, a w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie i uchylająca decyzję 2006/135/WE ⁽³⁾ ustanawia niektóre środki ochronne, które należy stosować celem zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby, łącznie z określeniem obszarów A i B w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia ogniska tej choroby.
- (2) Niemcy powiadomiły Komisję o wystąpieniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w hodowli przydomowej na terytorium tego państwa oraz przedsięwzięła właściwe środki przewidziane w decyzji 2006/415/WE, łącznie z określeniem obszarów A i B zgodnie z art. 4 tej decyzji.

(3) We współpracy z Niemcami Komisja zbadała te środki i z zadowoleniem odnotowuje, że granice obszarów A i B określonych przez właściwy organ w tym państwie członkowskim znajdują się w wystarczającej odległości od faktycznego miejsca wystąpienia ogniska choroby. Można zatem zatwierdzić obszary A i B w Niemczech oraz ustalić czas trwania wspomnianego podziału na obszary.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/415/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji należy poddać przeglądowi na następnym posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33); sprostowanie w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/816/WE (Dz.U. L 326 z 12.12.2007, str. 32).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W części A dodaje się tekst w brzmieniu:

„ISO Kod kraju	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
DE	NIEMCY		Dziesięciokilometrowa strefa wokół ogniska w gminie Großwoltersdorf obejmująca w całości lub częściowo następujące gminy: Okręg Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Sonnenberg, Stechlin Okręg Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Okręg Mecklenburg-Strelitz: Priepert, Wesenberg	15.1.2008”

2. W części B dodaje się tekst w brzmieniu:

„ISO Kod kraju	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
DE	NIEMCY		Gminy: Okręg Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Schönermark, Sonnenberg, Stechlin, Zehdenick Okręg Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Okręg Uckermark: Lychen, Templin Okręg Mecklenburg-Strelitz: Godendorf, Priepert, Wesenberg, Wokuhl-Dabenow, Wustrow	15.1.2008”

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/845/WSiSW

z dnia 6 grudnia 2007 r.

dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Austrii i Republiki Finlandii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Główny motyw transgranicznej przestępczości zorganizowanej stanowi uzyskanie korzyści majątkowej. Korzyść ta jest bodźcem do popełniania dalszych przestępstw w celu uzyskania jeszcze większych zysków. W związku z powyższym organy ścigania powinny posiadać umiejętności niezbędne do wykrywania i analizowania finansowych śladów działalności przestępczej. W celu skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej informacje mogące prowadzić do wykrywania i zajmowania korzyści pochodzących z przestępstwa oraz innego mienia należącego do przestępców muszą być szybko wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

(2) Rada przyjęła decyzję ramową 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych ⁽²⁾ oraz decyzję ramową 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa ⁽³⁾, które dotyczą pewnych aspektów współpracy sądowej w sprawach karnych w zakresie

zabezpieczania i konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa, narzędzi przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem.

(3) Konieczna jest bliska współpraca między odpowiednimi organami państw członkowskich biorącymi udział w wykrywaniu nielegalnie uzyskanych korzyści i innego mienia, które może podlegać konfiskacie, a także powinna zostać stworzona możliwość bezpośredniej komunikacji między tymi organami.

(4) W tym celu państwa członkowskie powinny dysponować krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia posiadającymi kompetencje w tym zakresie oraz powinny zapewnić możliwość szybkiej wymiany informacji między tymi biurami.

(5) Międzyagencyjna Sieć Odzyskiwania Mienia Camden (CARIN), ustanowiona w Hadze w dniach 22–23 września 2004 r. przez Austrię, Belgię, Niemcy, Irlandię, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo, stanowi już globalną sieć praktyków i ekspertów służącą poszerzaniu wzajemnej wiedzy na temat metod i technik w dziedzinie transgranicznej identyfikacji, zabezpieczania, zajmowania i konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem. Niniejsza decyzja powinna uzupełniać sieć CARIN, zapewniając podstawę prawną wymiany informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia we wszystkich państwach członkowskich.

(6) Komisja w swoim komunikacie skierowanym do Rady i Parlamentu Europejskiego – „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat” – opowiedziała się także za wzmocnieniem narzędzi zwalczania finansowych aspektów przestępczości zorganizowanej, między innymi poprzez zachęcanie do tworzenia w państwach członkowskich jednostek wywiadowczych ds. mienia pochodzącego z działalności przestępczej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, str. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 49.

- (7) Współpraca pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia oraz pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia a innymi organami zajmującymi się ułatwianiem wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa powinna odbywać się z zastosowaniem procedur i terminów określonych w decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej⁽¹⁾, w tym wymienionych w tej decyzji podstaw do odmowy.
- (8) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla porozumień o współpracy na podstawie decyzji Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotyczącej uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji⁽²⁾ oraz bez uszczerbku dla istniejących uzgodnień dotyczących współpracy policyjnej.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Biura ds. odzyskiwania mienia

1. Każde państwo członkowskie tworzy lub wyznacza krajowe biuro ds. odzyskiwania mienia w celu ułatwienia wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa oraz innego mienia związanego z przestępstwem, które mogą być objęte wydanym przez właściwy organ sądowy nakazem zabezpieczenia lub zajęcia lub nakazem konfiskaty w trakcie postępowania karnego lub też, w miarę możliwości określanych przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego, postępowania cywilnego.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 państwo członkowskie może ustanowić lub wyznaczyć zgodnie ze swoim prawem krajowym dwa biura ds. odzyskiwania mienia. Jeżeli państwo członkowskie posiada więcej niż dwa organy, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, wyznacza ono co najwyżej dwa spośród swoich biur ds. odzyskiwania mienia jako punkt kontaktowy lub punkty kontaktowe.
3. Każde państwo członkowskie wskazuje organy będące krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia w rozumieniu niniejszego artykułu. Państwa członkowskie przekazują te informacje i wszelkie późniejsze zmiany Sekretariatowi Generalnemu Rady w formie pisemnej. Nie uniemożliwia to innym organom, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, wymiany informacji, zgodnie z art. 3 i 4, z biurem ds. odzyskiwania mienia innego państwa członkowskiego.

Artykuł 2

Współpraca między biurami ds. odzyskiwania mienia

1. Państwa członkowskie zapewniają współpracę między biurami ds. odzyskiwania mienia do celów określonych w art.

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 24.10.2000, str. 4.

1 ust. 1 poprzez wymianę informacji i wzorców postępowania, zarówno na żądanie, jak i spontanicznie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by współpracy tej nie zakłócał status biur ds. odzyskiwania mienia wynikający z prawa krajowego, bez względu na to, czy są one umieszczone w strukturze organów administracji, organów ścigania czy organów sądowniczych.

Artykuł 3

Wymiana informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia na wniosek

1. Biuro ds. odzyskiwania mienia w państwie członkowskim lub inny organ w państwie członkowskim, którego zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, może zwrócić się do biura ds. odzyskiwania mienia w innym państwie członkowskim z wnioskiem o przekazanie informacji w celach określonych w art. 1 ust. 1. W tym celu biuro ds. odzyskiwania mienia korzysta z decyzji ramowej 2006/960/WSiSW oraz z przepisów przyjętych w celu jej wdrożenia.

2. Podczas wypełniania formularza określonego w decyzji ramowej 2006/960/WSiSW biuro ds. odzyskiwania mienia składające wniosek wyszczególnia w nim jego cel i powody jego złożenia oraz charakter postępowania. Podaje także dokładne informacje na temat mienia będącego przedmiotem zainteresowania biura lub poszukiwanego przez biuro (rachunki bankowe, nieruchomości, pojazdy, jachty i inne dobra o dużej wartości) lub na temat osób fizycznych lub prawnych, które uważa się za związane z tym mieniem (np. nazwiska, adresy, daty i miejsca urodzenia, data zarejestrowania, akcjonariusze, siedziba). Informacje te powinny być możliwie jak najdokładniejsze.

Artykuł 4

Spontaniczna wymiana informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia

1. Biura ds. odzyskiwania mienia lub inne organy, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, mogą, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach krajowych oraz bez otrzymania wniosku w tej sprawie, wymieniać informacje, które uważają za niezbędne dla innego biura ds. odzyskiwania mienia do wykonywania jego zadań w dążeniu do realizacji celów określonych w art. 1 ust. 1.
2. Artykuł 3 stosuje się odpowiednio do przekazywania informacji na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Ochrona danych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie ustalonych przepisów dotyczących ochrony danych, również w ramach procedury wymiany informacji ustanowionej niniejszą decyzją.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych w ramach wymiany bezpośredniej lub dwustronnej na podstawie niniejszej decyzji, podlega krajowym przepisom o ochronie danych otrzymującego państwa członkowskiego, w którym te informacje podlegają takim samym przepisom o ochronie danych, jak gdyby zostały uzyskane w otrzymującym państwie członkowskim. Dane osobowe przetwarzane w ramach stosowania niniejszej decyzji są chronione zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz zgodnie z Protokołem dodatkowym do tej konwencji z dnia 8 listopada 2001 r. dotyczącym organów nadzorczych i transgranicznych przepływów danych w odniesieniu do państw członkowskich, które ten protokół ratyfikowały. W przypadku przetwarzania przez organy ścigania danych osobowych uzyskanych na mocy niniejszej decyzji uwzględnia się również zasady zawarte w zaleceniu nr R(87) 15 Rady Europy w sprawie wykorzystania danych osobowych przez policję.

Artykuł 6

Wymiana najlepszych praktyk

Państwa członkowskie zapewniają wymianę przez biura ds. odzyskiwania mienia najlepszych praktyk dotyczących sposobów poprawy skuteczności starań państw członkowskich w zakresie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem, które mogą być objęte wydanym przez właściwy organ sądowy nakazem zabezpieczenia, zajęcia lub konfiskaty.

Artykuł 7

Związek z istniejącymi uzgodnieniami w zakresie współpracy

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z aktów prawnych Unii Europejskiej dotyczących wzajemnej pomocy prawnej lub wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych, z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub uzgodnień pomiędzy państwami członkow-

skimi a państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy prawnej oraz dla zobowiązań wynikających z decyzji ramowej 2000/642/WSiSW oraz decyzji ramowej 2006/960/WSiSW.

Artykuł 8

Wdrożenie

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość podjęcia pełnej współpracy zgodnie z przepisami niniejszej decyzji najpóźniej od dnia 18 grudnia 2008 r. W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji teksty wszelkich przepisów ich prawa krajowego umożliwiające im przestrzeganie zobowiązań nałożonych na nie na mocy niniejszej decyzji.

2. Do momentu wdrożenia przez państwa członkowskie decyzji ramowej 2006/960/WSiSW, odesłania do tej decyzji ramowej w niniejszej decyzji są traktowane jako odesłania do mających zastosowanie aktów prawnych dotyczących współpracy policyjnej pomiędzy państwami członkowskimi.

3. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję Rada oceni przestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów niniejszej decyzji w terminie do dnia 18 grudnia 2010 r.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

A. COSTA

Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 15 z dnia 20 stycznia 2007 r.)

1. Strona 18, rozdział VIII, tytuł:

zamiast: „... STATKI RYBACKIE KRAJÓW TRZECICH W OBSZARZE REGULOWANYM NEAFC”,

powinno być: „... STATKI RYBACKIE KRAJÓW TRZECICH W OBSZARZE OBJĘTYM KONWENCJĄ NEAFC”.

2. Strona 18, art. 49:

zamiast: „... statki rybackie krajów trzecich w obszarze regulowanym NEAFC ...”,

powinno być: „... statki rybackie krajów trzecich w obszarze objętym konwencją NEAFC ...”.

3. Strona 19, art. 52 ust. 3 i art. 54 ust. 2:

zamiast: „... w obszarze regulowanym NEAFC”,

powinno być: „... w obszarze objętym konwencją NEAFC”.

4. Strona 26, art. 75, tabela, nagłówek prawej kolumny:

zamiast: „Całkowity połów (Mt)”,

powinno być: „Całkowity połów (tony)”.

5. Strona 48, Załącznik IA, Gatunek: Smuklice *Lepidorhombus* spp. w strefie VIIIc, IX i X:

zamiast: „Strefa: VIIIc, IX i X; wody WE CECAF 31.1.1 ...”,

powinno być: „Strefa: VIIIc, IX i X; wody WE CECAF 34.1.1 ...”.

6. Strona 51, załącznik IA, gatunek: Żabnica *Lophiidae* w strefie VIIIc, IX i X:

zamiast: „Strefa: VIIIc, IX i X; wody WE CECAF 31.1.1 ...”,

powinno być: „Strefa: VIIIc, IX i X; wody WE CECAF 34.1.1 ...”.

7. Strona 57, Załącznik IA, Gatunek: Witlinek *Merlangius merlangus* w strefie IX i X:

zamiast: „Strefa: IX oraz X; wody WE CECAF 31.1.1 ...”,

powinno być: „Strefa: IX oraz X; wody WE CECAF 34.1.1 ...”.

8. Strona 85, Załącznik IA, Gatunek: Szprot *Sprattus sprattus* w strefie: VIII d i VII e:

zamiast: „WE   6 144
TAC   6 144”,

powinno być: „WE   6 145
TAC   6 145”;

9. Strona 98, załącznik IB, Gatunek: *Czarniak Pollachius virens*, Wody Wysp Owczych strefy VB:

zamiast: „Francja 1 630”,

powinno być: „Francja 1 632”.

10. Strona 103, załącznik IB, Gatunek: *Karmazyn Sebastes spp.*, Wody Wysp Owczych strefy VB:

zamiast: „Niemcy 2 083”,

powinno być: „Niemcy 2 084”.

11. Strona 121, załącznik IIA, punkt 8.1. lit. b):

zamiast: „... więcej niż 70 % homara”,

powinno być: „... więcej niż 70 % homarca”.

12. Strona 125, załącznik IIA, punkt 13, tabela I, kolumna „Nazwa”, ostatni wpis na stronie:

zamiast: „Włoki lub niewody duńskie o rozmiarze oczek > 120 mm ...”,

powinno być: „Włoki lub niewody duńskie o rozmiarze oczek $\geq$ 120 mm ...”.

13. Strona 126, załącznik IIA, punkt 13, tabela I, ostatni wpis na stronie:

zamiast: „c.iii – 8.1. f) Pławnice i sieci oplątujące o rozmiarze oczek ...”,

powinno być: „c.iv – 8.1. f) Pławnice i sieci oplątujące o rozmiarze oczek ...”.

14. Strona 156, załącznika IIIA, punkt 8.2. lit b) podpunkt ii):

zamiast: „ii) są zbudowane zgodnie z opisem technicznym zawartym w niniejszym załączniku ...”,

powinno być: „ii) są zbudowane zgodnie z opisem technicznym zawartym w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 254/2002 z 12 lutego 2002 r. ustanawiającego środki do zastosowania w roku 2002 w celu odnowienia zasobów dorsza w Morzu Irlandzkim (strefa CIE VIIa)”.

15. Strona 157 załącznika IIIA, pkt. 9.8. lit b):

zamiast: „b) oznakowanie boi lub dane VMS wskazują, że właściciel przebywał w odległości mniejszej niż 100 mil morskich od narzędzia od ponad 120 godzin;”,

powinno być: „b) oznakowanie boi lub dane VMS wskazują, że właściciel nie przebywał w odległości mniejszej niż 100 mil morskich od narzędzia od ponad 120 godzin;”.
